

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István,
Jakab István és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila, Schmuck Erzsébet*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	17215
Megemlékezés Göncz Árpád elhunyt volt köztársasági elnökről.....	17215
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	17216
<i>Dr. Bitay Márton Örs</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	17218
<i>Tóbiás József</i> (MSZP).....	17220
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	17222
<i>Szászfalvi László</i> (KDNP).....	17224
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	17225
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz).....	17227
<i>Magyar Levente</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	17229
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	17230
<i>Dr. Bitay Márton Örs</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	17232
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	17234
Döntés határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérés tárgyában	17234
Az ülés napirendjének elfogadása	17235
Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés és az összegző módosító javaslat vitája	17235
Felszólalók:	
<i>Dr. Vas Imre</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	17236
<i>Szilágyi György</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	17236
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	17237
<i>Hegedűs Lorántné</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17239
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	17240
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	17241
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	17243
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	17244
<i>Szabó Szabolcs</i> (független).....	17245
<i>Dr. Kovács Zoltán</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	17246
A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája	17247
Felszólalók:	
<i>Witzmann Mihály</i> (Fidesz).....	17247
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	17249
<i>Hegedűs Lorántné</i> (Jobbik)	17250
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP).....	17252
<i>Varju László</i> (független).....	17253
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	17254
Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája.....	17255
Ügyrendi felszólalás:	
/Dr. Völner Pál (Fidesz) a napirendi pont előterjesztője/	17256
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP) a napirendi pont előterjesztője.....	17256
<i>Dr. Vízkelety Mariann</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	17258

Felszólalók:

Tuzson Bence , a Törvényalkotási bizottság előadója	17260
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	17260
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	17261
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	17261
Dr. Völner Pál (Fidesz) előterjesztői válasza	17263

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	17265
--	-------

Tóth Csaba (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A lakosság már nem fontos?” címmel... ..

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter .....

Viszonzás:

Tóth Csaba (MSZP) .....

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter .....

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	17268
--	-------

Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért mindig Orbán Viktor barátai viszik el a zsíros állami és önkormányzati üzleteket?” címmel .....

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza .....

Viszonzás:

Gyöngyösi Márton (Jobbik) .....

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....

Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Baljós árnyak” címmel.....

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza .....

Viszonzás:

Sallai R. Benedek (LMP).....

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter .....

Gyórfy Balázs (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Új esély a magyar gazdáknak – átlátható földeladási rendszer” címmel.....

Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza .....

Viszonzás:

Gyórfy Balázs (Fidesz) .....

Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár .....

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Több ezer ember továbbra is kilátástalan helyzetben az ESZOSZ kapcsán” címmel.....

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza .....

Viszonzás:

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) .....

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter .....

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor biztosítja a Kormány a méltó lakhatási feltételeket?” címmel .....

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza .....

Viszonzás:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....

Móring József Attila (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen célokra és mekkora forrást kapnak a hajléktalanokkal foglalkozó szervezetek?” címmel.....	17282
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	17282
Viszonzválasz:	
Móring József Attila (KDNP)	17283
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	17283

Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A kormánynak miért ér ötvenszer többet az állami cégvezetők munkája, mint a minimálbérért dolgozóké?” címmel	17284
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	17285
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	17286
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	17286

Harangozó Tamás (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Állítsák le a bonyhádi templomrombolást! Egy magát keresztény konzervatívnak nevező kormány ezt nem teheti!” címmel	17287
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	17287
Viszonzválasz:	
Harangozó Tamás (MSZP)	17288
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	17289

Az Európai Űrügynökséget létrehozó Alapokmány kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	17289
--	-------

Az Európai Űrügynökséget létrehozó Alapokmány részes államai és az Európai Űrügynökség között, a minősített információk védelméről és cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	17289
--	-------

Egyes európai kormányok az Ariane, a Vega és a Szojuz hordozórakétáknak a Guyana Űrközpontból történő hasznosításáról szóló nyilatkozatának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	17290
---	-------

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt módosító 15. Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	17290
--	-------

Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	17290
---	-------

A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	17291
--	-------

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat a zárószavazása.....	17291
--	-------

Interpellációk

Gógös Zoltán (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez – „Ha tudta, hogy szabálytalanságok vannak a Tartalékgazdálkodási Intézetnél, miért hagyta, hogy több száz millió közpénzt elbrókerezzenek?” címmel	17292
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	17293
Viszonzválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP).....	17294

Határozathozatal	17295
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „És mikor tanítanak a pedagógusok?” címmel	17295
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	17296
Viszonzás:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	17298
Határozathozatal	17298
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért nem biztosít a kormány uniós forrásokat a lakóépületek energetikai korszerűsítéséhez?” címmel	17299
Dr. Fónagy János miniszterelnökségi államtitkár válasza	17300
Viszonzás:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	17301
Határozathozatal	17301
Dunai Mónika (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Van mit tanulnia a magyaroktól az Európai Uniónak családpolitika terén is!” címmel	17302
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	17303
Viszonzás:	
Dunai Mónika (Fidesz)	17304
Tukacs István (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Állampolgárság-biznisz” címmel	17305
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	17306
Viszonzás:	
Tukacs István (MSZP)	17307
Határozathozatal	17307
Volner János (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Lázár János leveri a rezsi- szabadságharcot?” címmel.....	17308
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	17309
Viszonzás:	
Volner János (Jobbik).....	17310
Határozathozatal	17310
Hollik István (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Ép testben ép lélek” címmel	17310
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	17311
Viszonzás:	
Hollik István (KDNP).....	17312
Varju László (független) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Pontosan mi került több, mint 5 milliárdba a milánói világkiállítás magyar részvételén?” címmel	17313
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	17314
Viszonzás:	
Varju László (független).....	17315
Határozathozatal	17316

Kérdések

Szabó Sándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez – ”Miért nem lehet egyszerűbben, kedvezményesen megoldani a 20-30 éves tapasztalattal rendelkező gépkezelők új jogosítványának megszerzését?” címmel	17316
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	17317
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A Függség veszélyei. Avagy miért nincs esélye a magyar gyártóknak a hazai személyszállítási cégek fejlesztési pályázatain?” címmel.....	17318

Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	17319
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Gazdasági-politikai érdekcsoportok nyomulása miatt áldozták fel a Neptun Iskolát?” címmel.....	17319
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	17320
Bencsik János (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hogyan erősödnek a vásárlói jogok?” címmel	17321
Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	17322
Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor kapnak cafetériát az oktatásban dolgozók?” címmel	17322
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	17323
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Remélhetnek-e a Ligetvédők?” címmel	17324
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	17325
Napirenden kívüli felszólalók:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	17326
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	17328
Witzmann Mihály (Fidesz).....	17328
Glattfelder Béla nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	17330
Kész Zoltán (független).....	17332
Teleki László (MSZP)	17333
Kulcsár Gergely (Jobbik).....	17335
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	17337
Ander Balázs (Jobbik).....	17338
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	17339
Dr. Nagy István (Fidesz)	17341
Az ülés bezárása	17344

Az ülésen jelen voltak:

KIS MIKLÓS ZSOLT a Miniszterelnökség államtitkára, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, GLATTFELDER BÉLA államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
8. ülésnapja
2015. október 12-én, hétfőn
(11.08 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Földi László és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakának 8. **ülését megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Október 6-án, az aradi vértanúk emléknapján a Magyar Honvédség díszegysége félárbóca engedték a nemzeti lobogót a Kossuth téren. Hagymányaink szerint ez a kegyelet, a hősök iránti tisztelet kifejezése. Néhány órával később itt, az ülésteremben megrendülten értesültünk **Göncz Árpád** halálhíréről. A leengedett lobogó új értelmet nyert azon a napon a rendszerváltozás utáni **Magyarország első államfőjének elhunytá okán.**

Göncz Árpád sorsa egybeforrt a XX. század magyar történelmével. A második világháború, az 1956-os forradalom, a megtorlás évei, a kivárás évtizedei, majd a rendszerváltozás és az új magyar demokrácia megszületésének felemelő pillanatai kísérték életútját. De nemcsak elszenvedője volt a történelmi eseményeknek, hanem mint szabadelvű értelmiségi, mint alkotó ember, a demokrácia és az egyetemes emberi értékek képviselője cselekvő módon formálta is azokat. Szembeszegült a náciizmussal és a kommunizmussal egyaránt, vállalva a mindenkori hatalom általi teljes ellehetetlenítést, akár az életveszélyt is.

A világháború idején részt vett a fegyveres ellenállásban. 1945-től a Független Kisgazdapártban politizált. A kommunista hatalomátvétel után állás nélkül maradt. Jogász végzettséggel fizikai munkát vállalhatott csak, majd a mezőgazdaságban dolgozott. Az 1956-os forradalomban való részvétele miatt perbe fogták, és mint a Bibó-per másodrendű vádlottját életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték. Büntetéséből amnesztiával szabadult 1963-ban.

A fogság kényszerűségét saját szellemi gyarapodására használta fel. Megtanult angolul, így műfordítóként új hivatásra lelt, amely megnyitotta számára az irodalom felé vezető utat is. Ötvenkét éves volt, amikor első műve megjelent nyomtatásban. Irodalmi munkásságát számtalan díjjal ismerték el, vezető tisztségeket viselt a Magyar Írószövetségben.

A börtönévek után csak hivatása változott, hitvallása nem. Kezdetől fogva részt vállalt a demokratikus ellenzék tevékenységében, alapítója volt a Szabad Demokraták Szövetségének. Az 1990. évi országgyűlési választásokon e párt képviselőjében kapott mandátumot. 1990. május 2-án az Országgyűlés elnökévé, néhány hónappal később Magyarország

köztársasági elnökévé választották. Tisztségét - 1995-ös újraválasztását követően - 2000 augusztusáig töltötte be. Az e falak között elhangzott első köztársasági elnöki felszólalásában hitet tett a nemzet függetlensége, a szólás- és gondolatszabadság, a vallás- és lelki szabadság, a társadalmi igazságosság és a demokrácia mellett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Göncz Árpádra akkor is tisztelettel gondolhatnánk, ha csak írói és műfordítói munkásságát ismernénk. A sorsa azonban úgy alakult - ő maga formálta olyanná -, hogy politikusként is általános tisztelet és szeretet vette körül, népszerűsége, nagyrabecsülése hivatali ideje után is töretlen volt. Most, amikor végleg búcsúznunk kell tőle, fejet hajt előtte az egész nemzet és a demokratikus világ.

Ahogy utóda, Mádl Ferenc mondta: Göncz Árpád örökre teljesebbé és gazdagabbá tette az országot és valamennyiünk életét.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy egyperces néma felállással adózzunk elnök úr emléke előtt. *(A teremben levők egyperces néma felállással adóznak az elhunyt emlékének. - A terem közepén elhelyezett asztalon fénykép és virág emlékeztet Göncz Árpádra.)* Köszönöm.

Tisztelt Ház! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP frakciójának tagja: „Mentsük, ami menthető?” címmel. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A múlt hét folyamán viszonylag sok szó esett a kormány termőföld-privatizációs terveiről, és napirend előtt szeretnék megemlékezni arról, vajon van-e esélye annak, hogy megmentsük azt, ami még menthető.

(Földi Lászlót a jegyzői székben Móringer József Attila váltja fel.)

Megtudtuk az elmúlt időszakban azt, hogy viszonylag gyors tempóban, nagy ütemezéssel, pillanatok akarja értékesíteni közel 380 ezer hektár termőföldvagyonát az állam. Megtudtuk azt, hogy ez semiben nem különbözik majd attól, ahogy az állam eddig is bánt a köztulajdonnal: felelőtlen, részrehajló módon, gyakorlatilag érdemi mérlegelés lehetősége nélkül kíván meghozni egy ilyen döntést.

Végre Lázár János elmondta az egyetlen és első érdemi érvet e mellett a folyamat mellett - hiszen sok butaság és valótlanítás volt korábban érvként -, és ez az első érv az volt, hogy ügyis szétlopnák, minek megtartani azt, ami itt van. És ez elgondolkodtatásra ad okot, mert részben tiszteletre méltó, hogy Lázár János felvállalja ezt, és kimondja azt, amit az egész társadalom gondol, ugyanakkor mégiscsak aggasztó, hogy semmi nem változott az elmúlt időszakban, ugyanaz a felfogás működteti a kormányt, ami a megelőző két évtizedben bármikor is működtette a kormányokat.

(11.10)

A különbség legfeljebb annyi, hogy most már beismerik, ez egy fontos indok.

Amikor az LMP azt mondja, hogy van, ami nem eladó, akkor nem pusztán arra gondol, hogy nem szabad lopni, nem szabad a közpénzeket kijátszani, hanem arra is gondol, hogy valóban vannak olyan értékei az államnak, amelyeket nagyon nagy hiba értékesíteni, mert szüksége lehet rá a társadalomnak.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Azért fontos, hogy erről beszéljünk, mert az állam tulajdonában lévő földekre például azért van szükség, hogy egy olyan világban, amikor a vidék mindig a rövidebbet húzza, és mindig rosszabbak lesznek a körülmények, a közfeladatok ellátásának lehetőségei, akkor legyen kellő erő, egyensúly és eszköz a kormány kezében, amivel ezen változtatni tud. Most jelen pillanatban ezt az eszközt akarja kiadni a kormányzat a kezéből.

Az a probléma ezzel a lépéssel így - Lázár János miniszter úr elmondta ennek az indokait -, hogy egyben a kormányzásra is indikátorjelleggel hat ez a folyamat. Tehát gyakorlatilag a kormány felemeli a kezét és azt mondja: nem tudom megakadályozni a lopást, nem tudom megakadályozni, hogy az enyéme ne vigyék haza azt, ami a közönsben van, akkor inkább értékesítem, és mentem, ami menthető, tehát lopjuk ki, amit lehet, mert még valaki más lopja ki.

És ez a mentalitás, ami ennek az egész ügynek a hátterében van, azért aggasztó, mert a kormányzat elismeri a saját felelősségét ezekben a folyamatokban. És most már látható az, hogy lehet rezsicsökkentést csinálni úgy, hogy közpénzből meg kelljen fizetni az árát és vidéki munkahelyek sokasága menjen tönkre, lehet benne eredmény. Lehet valamilyen szinten bürokráciacsökkentést csinálni, hogy jogszabályokban átirrom a határidőket, és majd meglátjuk, hogy be lehet-e tartani vagy sem, de a korrupció ellen küzdeni a kormánynak nem lehet, mert a korrupció maga ez a kormányzás, ez a kultúra, amire épül, ez a politikai kultúra, amire az elmúlt huszonöt év kifejlesztette és szocializálta a kormányokat, és ennek a folyamata ellen nincs küzdelem és nincs eszköz a kormány kezében. Felemeli a kezét a kormányzat, és azt mondja: inkább adjuk el, mert még valaki ellopja.

Ez az az indokolás, amin el kell gondolkoznia a kormányzatnak, hogy vajon szabad-e így kormányozni, szabad-e úgy kormányozni, hogy elismeri, nem tud küzdeni saját maga emberei ellen, nem tud a saját marka ellen, nem tud a saját tevékenysége ellen küzdeni, és inkább egy olyan eszközt választ, amivel a vidéket hozza nehéz helyzetbe és lehetetlenné el hosszú távon.

A gond azzal van, hogy ez a kormány felemeli a kezét, és elismeri, hogy ez magának a kormányzás-

nak a természete, elismeri, hogy ilyen a kormányzás, akárki van hatalmon. És vajon képes-e kormányozni, tud-e kormányozni egy olyan kormány, aki azzal az alapszocializációval indul, hogy lopni kell, akárki is van hatalmon, ez így működik, ez a dolgok természete? Szabad-e ilyenre építeni az állami vagyon eladását? Szabad-e ezt indokként használni? És mindig az a kérdés, hogy ezt az eszközt szabad-e egy félféudális világban megerősíteni, a magoszos nagybirtokosokat bebetonozni azzal a tisztességtelen pályázati rendszerrel, amit megszereztek. És szabad-e hátrányba hozni azokat a vidékieket, akik idáig is alulmaradtak a nagybirtokokkal szemben, és ezután még inkább alul fognak maradni, mert a kormánynak eszköze sem maradt, hogy ezen változtasson?

A múlt hét arról szólt, hogy világossá válhatott azokban, akik figyelték az eseményeket, hogy ez a kormány soha nem fogja csökkenteni a korrupciót, mert őszintén azt gondolja, hogy az állami korrupció hozzátartozik a dolgok normális menetéhez, elismeri, hogy ez így természetes. A Fidesz szerint az állam arra jó, hogy meglopja az embereket, és meggyőzze őket egy propagandaminisztériummal, hogy ez jó nekik.

Ezért a napirend előtti felszólalásomban arra szeretném kérni a kormányzatot, hogy ne privatizáljanak mindent, ahol korrupciót sejtene, mert nem marad semmi. Kérem, hagyjanak valamit a következő kormányoknak, hogy tudjanak kormányozni majd. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bitay Márton államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Szerintem érdemes őszintén beszélnünk egymással, pláne itt a parlament nyilvánossága előtt. Azt szeretném megkérdezni öntől, kedves képviselő úr, hogy ha jól értem, akkor az ön állítása a következő: a magyar gazdáknál nem jó helyen van a magyar termőföld. Azt akarja nekünk bebizonyítani, hogy az a jó, ha az államnál van, sőt talán az még jobb lenne, ha a külföldiek számára lehetőséget biztosítanánk arra, hogy megvegyék ezt a termőföldet.

Beszélgünk világosan! A kormány arra tesz vállalat, hogy a magyar gazdáknak, a helyben élő földműveseknek felkínálja nyilvános liciten a magyar termőföldek körülbelül 6 százalékát, ezek szántók. Az LMP feláll, és azt mondja, ez nem jó, ez butaság, sokkal jobb lenne, ha az államnál maradna. De miért, képviselő úr? Miért gondolja azt ön, hogy jobb helyen van az államnál a szántóföldek sorsa vagy a szántóföldek tulajdona, mint a magángazdáknál, miután egyébként szinte az összes szántóföld így is a magángazdáknál van már? Miért gondolja azt, hogy

ha 50 ezer helyrajzi számot a kormány meghirdet nyilvános liciten, és azt mondja, hogy szeretném a családi gazdaságokat támogatni vele - ebből az 50 ezer helyrajzi számból 41 ezer kevesebb mint 10 hektáros méretű birtoktest -, akkor az rossz helyen lenne a gazdáknál?

(11.20)

Kedves Képviselő Úr! Ez egy nagyon nevetséges vita, ha szabad így mondanom, hogy a kormány szeretné odaadni a családi gazdaságoknak a termőföldet. Azt mondja, hogy ne legyen államosítva, legyen a családi gazdaságoké, és egyébként egy baloldali érzelmű vagy baloldali érzelmeket is tápláló politikai család meg azt mondja, hogy nem, az lenne a jó, ha az államé lenne, és maradna állami tulajdonban. Szerintem pont fordítva kellene zajlania ennek a beszélgetésnek, vagy legalábbis politikatörténeti szempontból annak lenne értelme, de annak keresztbefeledni, hogy a családi gazdaságoknak nyilvános liciten kívánja a kormány odaadni ezeket a földeket, nem értem, hogy ellenzéki képviselő számára mi ebben a ráció.

Ami pedig az ön által elmondottakat illeti, néhány dologra szeretnék reflektálni. Az, hogy az állami gazdaságok működése jó vagy nem jó, önnek szíve joga védeni és azt gondolni, hogy a korábbi években, a 2005 előtti időszakban - mert 2005 után már nem voltak állami gazdaságok - azok működését ön jónak vagy rossznak minősíti. De azt állítani, hogy azért szeretné a kormány nyilvános liciten - még egyszer hangsúlyozom, nem privatizációval, hanem nyilvános liciten - felajánlani ezeket a földeket, mert bármiféle korrupció lenne ezekkel a földekkel kapcsolatosan, ezt nem is értem, ugyanis ezeket a földeket pillanatnyilag a gazdák használják. Tehát ha jól figyelem, önnek a második állítása az, hogy a gazdák valamilyen korrupciót követnek el ezeken a földeken. De nem értem, hogy ön miért gondolja ezt, hiszen ezek a földek már hosszú évek, sőt vannak olyan földterületek, amelyek évtizedek óta a gazdáknál vannak. Nem világos, hogy ön milyen korrupcióról beszél ennek a kérdésnek a vonatkozásában.

Szeretném a figyelmébe ajánlani azt az apró ténytet is, hogy a gazdák szeretnének vásárolni. Én nagyon örülök, pontosabban nem biztos, hogy örülnék neki, de az egy érdekes vita lenne, ha ön megpróbálná meggyőzni a gazdákat, hogy ne akarják ezt tenni. De a gazdáknak elemi érdek van arra, hogy megvásárolják ezeket a földeket. Ha megnézi, azt látja, hogy 2014. január 1-je óta több mint 7 ezer földvásárlási igény jött a Nemzeti Földalapba, közte például az öné is, amikor szeretett volna földet vásárolni. Nagyon helyes, ön is egy helyben lakó földműves, miért ne vehetne, miért ne kérhetne, miért ne igényelhetne földet. Az egy másik kérdés, hogy pont egy helyi védettségi szint alatt lévő föld volt, amit törvény tilt, hogy magántulajdonba adjunk, de ettől most tekintsünk el. De 7 ezer földvásárlási igény

érkezett. Ez azt jelenti, szerintem a napnál világosabban, hogy a gazdák szeretnének földet vásárolni.

Én pedig azt gondolom, az, hogy nem bérlik ezeket a földeket, hanem megvásárolják, a saját tulajdonukba kerül, mindenképpen javítja az ő versenyképességüket. Nem haszonbérleti díjat kell fizetni, nem kell attól rettegni, hogy öt-tíz vagy akár két-három év múlva lejár a földhasználati jogosultsága, hanem meg tudja magának venni, beruházni fog, öntözőrendszert telepít, meg egyáltalán úgy fogja az egészet kezelni, hogy a családjának, a gyerekeinek örökségképpen fogja hagyni ezt a földet. De ha körbenézünk Nyugat-Európában, megnézzük, hogy milyen a tulajdonosi szerkezet, akkor világosan látni fogja, hogy szántóterületekből egyáltalán nem hemzseg a nyugat-európai államokban az állami tulajdon. Ráadásul pláne nem ilyen kis területekkel. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ezeknek a földeknek a 90 százaléka 10 hektár alatti.

Summa summarum, kedves képviselő úr, én azt gondolom, hogy feleslegesen támadja azt a programot, ahol a külföldiek földszerzését megakadályozva, helyi családi gazdáknak szeretnénk a termőföldet tulajdonba adni. Nem ajándékba, hanem nyilvános liciten annak, aki törvényileg megfelel, és a legtöbb pénzt adja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóbiás József frakcióvezető úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kezdjem magam is azzal, hogy fejet hajtok Göncz Árpád emléke előtt. A magyar szocialisták Horn Gyula örököséeként, Göncz Árpád politikai és közéleti életművét példaként tekintve dolgoznak és küzdenek egy demokratikusabb és igazságosabb Magyarorszáért.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az évadnyitó parlamenti ülésen már elmondtam önöknek, nagyon sok kihívás éri Magyarországot mint az Európai Közösség tagját, és számos kihívással küzd, amely csak egyedül Magyarország problémájaként nevezhető; ez nevezetesen a dolgozói szegénység. Olyan helyzet van ma Magyarországon, amely egyidejűleg gátja a gazdasági növekedésnek, a másik oldalról pedig a fizetésemelés hiánya az elvándorlást és a pályaelhagyást ösztönzi Magyarországon. Az elmúlt hetek politikai vitái egyértelműen rávilágítanak, hogy a társadalom döntő többsége ezt a témát nevezi meg a legsúlyosabb problémaként, erre keresi a választ.

A felvetésünk tehát, hogy 2015-ben fizetésemelésre van szükség, és van rá lehetősége is a kormánynak; ez mára megkerülhetetlen társadalmi témává vált, nem lehet elmenni mellette. Ezt jelzi a kormány elmúlt napokban folytatott kommunikációja, két

ízben is, elsősorban a felsőoktatásban a tanársegédek és az adjunktusok fizetését kívánja emelni a kormányzat 2016-tól, valamint Lázár János ebben az évben immáron másodszor ígérte meg a közigazgatásban dolgozóknak a 30 százalékos béremelést. Pontosan látják tehát, hogy van olyan társadalmi feszültség, van a jövőt felhasználó és elégető politika, amelyen változtatniuk kell. Bátortalan, és pontosan látszik, hogy a költségvetésben nincs egy átfogó fizetésemelési program szándéka, hanem csepegtetnek, bizonyos társadalmi-szakmai csoportokat kijelölnek, de átfogó módon nem kívánják rendezni ezt a helyzetet.

Hogy csak a számokat mondjuk: ma az egészségügyben, a szociális ellátórendszerben, a közművelődésben nem éri el a nettó 100 ezer forintot a fizetés. Ezek azok az emberek, akik a magyar állam működtetéséért, a magyar állampolgárok problémáinak megoldásáért vagy pedig a tudás átadásáért dolgoznak önszántukból, szakmai elhivatottságukból. Ebből az következik, hogy amit önök ígérnek, az mindig csak ígéret marad, és hiányzik a cselekvés. Láttuk már párszor, hogyan bánnak akár a magánnyugdíjpénztári megtakarításokkal, hogyan osztják el kényükre-kedvükre. Azt ígérték, hogy csökkentik az államadósságot, majd átcsoportosítják a pénzt, az emberek meg fogják kapni a megtakarításaikat, de mára mindez írott malaszt maradt, csak ígérték, és nem tettek semmit, de a pénz eltűnt.

700 ezer emberről beszélünk. Az ő számukra ma ijesztő méreteket ölt a dolgozói szegénység, miközben a kormány az elmúlt időszakban közel 300 milliárd forintot osztott ki a jegybanknak, az állami vezetőknek, az állami vállalatok vezetőinek vagy akár az elmúlt napokban az állami televízióknak. Ebben az évben 4 milliárdot fordítottak csak eddig plakátkampányokra, és további 25 milliárdot kívánnak költeni kormánypropagandára. Önfényezés helyett ideje lenne, tisztelt képviselőtársaim, ha a dolgozók megkapnák azt a pénzt, amiért megdolgoztak. Önök valójában eldönthették volna, hogy akarnak-e fizetésemelést vagy sem. Önök döntöttek: sokkal inkább a pazarlásra és a saját maguk klientúrájára költik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök pontosan látják, hiszen a KSH és minden egyes gazdasági mutató egyértelműen jelzi, hogy Magyarország leszakad, Magyarország leszakadásának pedig az egyik oka, hogy miközben van rá lehetőség, azoknak az embereknek, akiket az állam intézményrendszerében foglalkoztatnak, a nettó keresete 100 ezer forinttal marad el a reálgazdaságban meghatározott átlagkeresettől. Szeretném mondani, az, hogy önök nem tesznek semmit, sem az esély kiegyenlítéséért, sem az elszegényedés ellen, sem pedig az európai uniós átlaghoz történő felzárkóztatásért, az nem egyszerűen politika hiba, az a jövő felélése és a jövő elvesztésének a leírhatatlan bűne. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm, elnök úr, egy mondatot engedjen még meg nekem. Ezt a bűnt nagyon hosszú ideig kell hogy majd közösen megváltoztassuk, és ahelyett, hogy folyamatosan

ígérgetnek, fizetésemelést kell adniuk 2015-ben. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Frakcióvezető úr, köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Természetesen a 20 másodperc az ön számára is adottá válik. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ezt a fajta kiállást szerintem a magyar választók nem 2015-ben, hanem 2008-ban várták volna el a Magyar Szocialista Párt politikusaitól, abban az esztendőben, amikor nemhogy fizetésemelésről nem volt szó, hanem fizetéscsökkentésről volt szó, és ennek egy oka volt, legfőképp az, hogy a Magyar Szocialista Párt és a Szabad Demokraták Szövetsége volt kormányon.

(11.30)

A fizetésemelések között talán az egyik legfontosabb, ami a leginkább nehéz körülmények között élő embereket érinti, a minimálbér kérdése. Jó végignézniük azok mellett a zengzetes szólamok mellett, amelyeket a Magyar Szocialista Párt ellenzéki pártként mond, hogy amikor kormányon volt, miként cselekedett. Hiszen ha megnézzük, hogy 1998-2002 között, az első Orbán-kormány alatt évente átlagosan mennyivel nőtt a minimálbér, az 7625 forint. Évente 7625 forint! Ezután következett a szocialista időszak, és ezen 7625 forint után 2937 forinttal emelte évente átlagosan nyolc éven keresztül a minimálbért, majd jött a második Orbán-kormány időszaka, amely a 2937 forint után 6300 forintos évenkénti minimálbér-emelést vezetett be.

Ha tehát megnézzük, hogy a Szocialista Párt bérkövetelésekkel áll elő, és ő az a párt, amely elvette az ápolóktól, a pedagógusoktól és minden más közalkalmazotttól a 13. havi bért, és ez volt az a párt, amelyik felével vagy harmadával növelte csak a minimálbér értékét ahhoz képest, mint a Fidesz-KDNP-s polgári kormányok, azt mondhatjuk, hogy ilyesfajta követelés az MSZP részéről, nem is azt mondanám, hogy hiteltelen, hanem egész egyszerűen minden korábbi politikájukat megpróbálja meg nem törtéنتé tenni. Ahogy éneklük is a pártkongresszusaikon: a múltat végképp eltörölni; de a magyar választók mégiscsak emlékeznek arra, hogy mit tettek a szocialisták akkor, amikor kormányon voltak. Ellenzékben, amikor önök ellenzéki pártként követelnek, mindig jó ötleteik vannak, amikor pedig kormányon vannak, mindig kifogásaik vannak, hogy miért nem tudják azokat megvalósítani.

Ugyanakkor engedje meg, hogy a szavaiból kiolvasható elismerést a kormány nevében megköszönjem és elfogadjam. Ön az egyik mondatában azt mondta, hogy fizetésemelésre van lehetősége a kor-

mánynak. Ez azt jelenti, hogy a magyar gazdaság immáron egy növekvő pályán van 2013 óta. A kormányzatnak, többek között azért, mert a szocialisták által kedvelt és különböző prémiumokban részesített, de a Fidesz-KDNP-kormány által megadóztatott nemzetközi vállalatoktól beszedtük azokat az adóforintokat, amelyekből most már valóban a pedagógusok esetében is, az egészségügyi dolgozók esetében is, a szociális dolgozók esetében is volt lehetőség béremelésre, és lesz is a rendvédelmi dolgozók esetében vagy a köztisztviselők esetében.

Tehát higgye el, képviselő úr, hogy ha a Fidesz-KDNP-kormány jobban sikerült a gazdaságot helyreállítani, jobban sikerült a béremelések gazdasági alapját megteremteni, akkor jobban fog sikerülni a béremelések politikáján is előrehaladni. A szocialistáknak egyik sem sikerült, hiszen 2002-2010 között a gazdaságot is tönkretették, és a fizetések is reálértékben csökkentek, hiszen elvettek egyhavi jövedelmet a közszférában dolgozóktól. A Fidesz-KDNP alatt lényegében megszűnt az infláció, a bérek viszont emelkedtek. Ha jobban tudtuk a gazdaságot helyre tenni, higgye el, a béremelésekben is eredményesebbek leszünk.

Mindemellett ne feledjük el, hogy önök rezsimelemelésekkel többször, 15 alkalommal történő rezsimelemeléssel is igyekeztek az emberek életének nehézségeit növelni, és a reálbércsökkenés vagy a 2006-os 5 százalékos áfaemelés szintén az önök kontójára írható. Ezzel szemben a Fidesz-KDNP kezdte a pedagógusokkal a béremelések politikáját, hiszen azt mondtuk: akik hosszú távon a gyermekekkel foglalkoznak, éppen ezért a nemzet jövője, tudása az ő kezükben van, ők érdemelnek először béremelést. 2013-ban 32 milliárd forint, 2014-ben 120 milliárd forint, az idei évben pedig 38 milliárd forint plusztétel szerepelt a költségvetésben. Ha ezeket a költségvetési tételeket megszavazta volna a Szocialista Párt, talán most könnyebb lenne felszólalnia. Ugyanezt tettük az egészségügyben is, hiszen ott is 76 milliárd forintnyi pluszjuttatást adtunk az egészségügyben dolgozóknak, és még sokszor ennyit szeretnénk adni nyilván a jövőben, hiszen megérdemelnék. Az idei év második félévében pedig a betegágy mellett dolgozók kaptak egy plusz körülbelül 7 milliárd forintos bérkiemelését, akik több műszakban dolgoznak. A szociális dolgozóknak 2014. január 1-jétől és idén a második félévtől szintén bérpótlékot adtunk. Ez az első ágazati bérpótlék, amit bevezettünk, és van, aki 17 ezer forintot, van, aki többet kapott egyikből is, másiktól is. Mindemellett pedig önök nem támogatták azt a szépen, fokozatosan véghezvitt adócsökkentési programot, amelynek révén most már csak 15 százalék a személyi jövedelemadó, sokkal kevesebbet fizetnek a családok, hiszen az ő esetükben akár nulla százalék is lehet, ha átlagkeresetből három gyermeket nevelnek.

Zárásként pedig csak annyit mondanék, képviselő úr, hogy látjuk a Magyar Szocialista Párt izzadságszagú kísérleteit itt a parlamentben. Az elmúlt

hetekben minden héten próbálnak a béremelések érdekében felszólalni, csak az a baj, hogy a Szocialista Pártnak van egy múltja, ami ennek pont az ellenkezőjét mutatja, ezért a választók ezt önöknek nem fogják elhinni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szászfalvi képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjából: „Migránsváltás - alulnézetből, a somogyi magyar-horvát határról” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A migránsváltás az elmúlt hónapokban az életünk részévé vált, sokat foglalkoztunk vele az elmúlt időszakban itt az Országgyűlésben, kormányzati szinten, diplomáciai szinten.

Rendkívüli jelentősége van a magyar kormány kezdeményezéseinek, a miniszterelnök úr határozott intézkedéseinek, amely időről időre beigazolódnak, rendre követőkre és talán már-már gyenge epigonokra is talál. Örömteli hír, hogy a magyar kormány aktív közép-európai külpolitikájának köszönhetően az elmúlt héten megállapodás született a visegrádi országok között arról, hogy Csehország, Szlovákia és Lengyelország is részt vesz Magyarország déli horvát határára a schengeni övezet külső határára ellenőrzésében és megvédésében.

A magyar kormány döntéseinek alapját a magyar emberek határozott akarata adja; az a világos akaratnyilvánítás, amely a nemzeti konzultáció során egyértelműen jelezte: a magyar emberek szerint meg kell védeni az országot. Nincs más feladat, nincs más út egy demokratikusan megválasztott kormány, illetve kormánytöbbség számára, mint az emberek döntésének, akaratának megfelelni, és ez a feladat ráadásul tökéletesen egybeesik az uniós kötelezettségeink teljesítésével is.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar embereknek ez a világos döntése a hétköznapok valóságában a magyar-horvát határszakaszon is kézzelfoghatóan érezhető. Egyrészt úgy, hogy a kormány és az Országgyűlés döntéseinek következtében ma már majd' teljes készületben áll a műszaki határázár, a határon szolgálatot teljesítő több ezer rendőr és katona pedig emberfeletti erővel látja el a feladatait, hőségben és zuhogó esőben, sárban és nehéz terepen egyaránt, másrészt a határ közelében élő emberek értik és támogatják ezt a munkát. Egyértelmű véleményük az, hogy az országot meg kell védeni, sőt a lehetséges legelső időpontban a határt le kell zárni.

Tisztelt Ház! Az elmúlt hetekben a választókerületemben a somogyi magyar-horvát határon található Zákány és Barcs településekre több tízezer illegális migránst zúdított a horvát kormány. Naponta ma is egy kisvárosnyi, a határt törvénytelenül átlépő bevándorló érkezik horvát állami szervezés következté-

ben. Egy alig 1100 lelket számláló kistelepülésen, Zákány községben majd' 70 ezren tiportak át a szó legszorosabb értelmében. Ott, a térségben élve számos alkalommal a helyszínen szerezhettem személyes benyomásokat a kialakult helyzetről. Az emberfeletti rendőri, katonai, polgármesteri, civil szervezeti, egyházi és lakossági munkának és fantasztikus összefogásnak köszönhetően az ott élő emberek biztonságban érzik magukat. Kiemelkedő szakmai munkájuk és emberi hozzáállásuk következménye, hogy ott, a határon a hétköznapi migránsválság közepette is az élet a megszokott mederben zajlik.

Mindezt a rendkívüli munkáért hála és köszönet jár nekik, amelyet itt is kifejezésre juttatok, és köszönet jár a kormánynak, a Belügyminisztériumnak a folyamatos konzultációért, tájékoztatásért. De mindennél többet mond az, hogy a térségben élő lakosság, a közösségek és intézmények lelkesen segítik a segítőköt, minden lehetséges eszközzel. Ez az igazi és őszinte köszönetmondás, nem pedig az, hogy a Soros György által finanszírozott ál- és kamuszervezetek a budapesti elefántcsonttoronyok magasságából leckéztetik, kritizálják és lejáratják akár az érintett polgármestert, az éjjel-nappal segítő embereket, a helyi karitatív szervezeteket vagy akár például egy óvodai közösséget. Ez felháborító és elfogadhatatlan. Szálljanak le a valóságba, jöjjenek inkább dolgozni és segíteni, vagy tegyenek két fűszálat a köz asztalára!

Tisztelt Országgyűlés! A migránsválság alulnézetből így foglalható össze, a helyben élő emberek akarata: védjük meg a határt, védjük meg az országot, és mielőbb a lehetséges időpontban zárjuk le a határt. A kialakult helyzet ellenére, a jól szervezett és összefogott munka eredményeként az emberek biztonságban érzik magukat, és továbbra is azt kéri és azt kívánják a kormánytól, hogy határozott intézkedésekkel védjék meg a magyar polgárokat. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(11.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Konrád Károly államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretnék köszönetet mondani önnek és a déli határon élő embereknek, az ott működő egyházaknak, civil szervezeteknek, önkormányzatoknak azért az együttműködésért, amelynek eredményeiről ön most számot adott. Valóban, úgy, ahogy ön mondja, ebben az esztendőben történelmi mértékű és történelmi léptékű illegális migráció, történelmi mértékű és léptékű illegális népvándorlás érte el Európát és érte el Magyarországot.

Engedje meg, hogy a legfrissebb adatokról tájékoztassam önt és a tisztelt Házat. Tegnap éjfélig 357 719 illegális határátlépővel szemben intézkedtek a rendőrök. Tehát még egyszer mondom: 357 719 fő. Ebből a szerb határszakaszon 203 816 fő, a horvát határszakaszon 152 874 fő jött át. Az embercsempészetrel és a jogellenes tartózkodás elősegítésével kapcsolatos elfogások száma 1159; a benyújtott menedékkérelmek száma 176 315 kérelem volt.

Még egy adatot hadd mondjak: köszönhetően a szeptember 15-ével bevezetett határzárnak, a biztonsági védelemnek, élőerős védelemnek és a jogi védelemnek, a szerb szakaszon tegnap 38 fő jött át, a szeptember 15-ét megelőző utolsó napon, szeptember 14-én 9380 fő. Tehát 9380 főről 38-ra csökkent az illegális migránsok száma a szerb-magyar határszakaszon.

Ez azt bizonyítja, hogy eredményes és sikeres volt az a munka, amelyet az emberek döntése érdekében és annak alapján a kormány folytatott, hiszen az emberek, úgy, ahogy ön mondta, világosan megfogalmazták, hogy Magyarországot meg kell védeni. Magyarországot megvédjük, és ezt fogjuk tenni a déli határ valamennyi szakaszán, így a magyar-horvát határszakaszon is.

A kormánynak kifejezett szándéka, tisztelt képviselő úr, hogy a nullára visszaszorítsuk az illegális határátlépők számát valamennyi határszakaszon, így a magyar-horvát határszakaszon is. Szeretném tájékoztatni önt és a tisztelt Házat arról, hogy mivel Horvátország uniós tagország, ezért mi egyeztetéseket folytatunk. Úgy, ahogy ön is mondta, sikeres és jó együttműködés alakult ki a visegrádi négyekkel, Csehországgal, Szlovákiával, Lengyelországgal a határok megvédése érdekében. Teljesen azonos az álláspontjuk a visegrádi négyeknek, hogy a külső határokat, az uniós schengeni határokat meg kell védeni, de nemcsak egyetértenek ebben, hanem tesznek is ezért.

Pintér Sándor belügyminiszter úr az elmúlt időszakban komoly erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy sikeres és eredményes határrendészeti együttműködést alakítson ki a visegrádi négyekkel. Megvan a szándék a tekintetben, hogy már a magyar-horvát határ védelme érdekében is ez az együttműködés konkrét formát öltjön, és konkrét segítséget kapjunk ezektől az országoktól élőerő és technika vonatkozásában is, hogy meg tudjuk védeni a déli határt.

Szeretném tájékoztatni önt és a tisztelt Házat arról, hogy a magyar-horvát határszakaszon is szinte teljes mértékben kiépült a biztonsági határzár. Ez két részből álló műszaki-fizikai védelmet jelent. Ez szinte teljes mértékben készen van, és abban bízunk, hogy ahogy ezek az egyeztetések eredményre vezetnek, meg tudjuk tenni azokat a lépéseket, amelyeket az ország érdekében és a déli határon élők védelmében meg kell tennünk. A kormány határozott álláspontja, tisztelt képviselő úr, hogy mindenki csak szabályozott módon, ellenőrzött keretek között lép-

het az országba. Ez nem választható forma, ez nem kívánságműsor, ez kötelezettség mindenki számára. Ezzel Magyarország teljes mértékben betartja a magyar törvényeket és az uniós szabályokat is.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném megköszönni még egyszer azt a nagyon fontos együttműködést és nagyon eredményes munkát, amelyet a déli határon levő településeken élőkől kapunk. Köszönjük a megértést, az együttműködést az önkormányzatoknak, az egyházaknak, a civil szervezeteknek, karitatív szervezeteknek. Köszönöm a rendőrség, a honvédség, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal személyi állományának emberfeletti munkáját. Ez a sikeres munka azt bizonyítja, hogy Magyarországon mindenki biztonságban van. A kormány Magyarország minden polgárának biztonságát szavatolja, garantálja a déli határon és az ország valamennyi településén is.

Arra kérem önöket, hogy az együttműködést folytassuk, és akkor valamennyien Magyarország érdekében járunk el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos frakcióvezető úr, Fidesz-képviselőcsoport: „A magyar schengeni határok közös védelme” címmel.

Megadom a szót, frakcióvezető úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először szeretném a Fidesz-frakció részvétét kifejezni Göncz Árpád, első köztársasági elnökünk halálával kapcsolatban. Göncz Árpád vitathatatlanul a rendszerváltás egyik meghatározó politikusa, alakja volt, így a rendszerváltás sikere, alakulása, az, amit mi rendszerváltásnak tudunk, jelentős mértékben az ő munkásságának is köszönhető.

Természetesen a rendszerváltást sokan sokféleképpen szokták megítélni. Jellemző módon, visszavetítve a jelen politikai helyzetet, elképzeléseket, tudást az 1990 körüli időszakra - ami nyilvánvalóan helytelen -, jól emlékszünk néhányan, akik személyesen vettünk részt, az első köztársasági elnöki beszédre: sok mindent lehet mondani, de Göncz Árpád őszinteségében és hitében, a demokrácia, a szólásszabadság, az emberi jogok kapcsán nem lehet kételkedni.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar határok, egyúttal az Európai Unió schengeni határainak védelmében olyan együttműködés van kibontakozóban, amire nyugodtan mondhatom, régen volt a történelemben példa, de az fordul elő, amire azért lehet találni - csak sok száz évvel ezelőttről - példát, hogy Magyarország északi szomszédai, a visegrádi négyek közösen olyan katonai együttműködést alakítanak ki, amely most a magyar és schengeni határok védelmével bővül.

Nemrég tartották a Balaton-felvidéken azt az államfői találkozót, ahol erről volt szó, meghívva

egyébként a horvát köztársasági elnököt is; aki bizony belenézett a tükörbe, és azt mondta, hogy Horvátország nem volt jól felkészülve arra, hogy ez a menekültáradat, ez a bevándorlási hullám őt elérje. És való igaz, aki figyelte a horvát nyilatkozatokat, az tudta és láthatta, hogy 24 óra alatt jutottak el a „mindenkit befogadunk, és kedves testvérek, gyerekek” állásponttól a szerb-horvát határ teljes lezárásáig. A teljest azért kell hangsúlyozni, mert amikor egyébként a horvát politikustársaink a szerb-magyar határ lezárásáról beszélnek, akkor elfelejtik, hogy ez nem volt teljes határzár. Amikor teljes volt, akkor is egyébként a szabályos határátkelők nagyobbik része nyitva volt a forgalom számára.

Továbbá: a zöldhatár lezárásáról van szó, és a zöldhatár lezárása nem jelenti azt, hogy Magyarország nem működtette azt a rendszert szabályozottan a nemzetközi jogi kereteknek megfelelően, hogy aki a magyar határőrizetnél jelentkezett a határátkelőn, nyitvatartási időben, politikai menedéjéért, az beadhatta ezt a kérelmet; szemben egyébként a szerb-horvát határon megvalósuló teljes határzárral, amikor se ki, se be nem engedtek senkit. Volt ilyen időszak.

Azt hiszem, azzal, hogy a visegrádi négyek és Horvátország együttműködése kibontakozik, két dolgot leszögezhetünk. Az egyik, hogy azok a visegrádi országok - így Csehország, Szlovákia, Lengyelország -, akik katonával, hadi eszközökkel, felszereléssel és határőrökkel, rendőrjárőrökkel segítenek a közös schengeni határ megvédésében, teljesen nyilvánvalóan explicit is elismerik, hogy a magyar műszaki határzár nemcsak jogszerű, de jogos, sőt egyetlen lépés a tekintetben, hogy valamilyen módon a schengeni egyezménynek felelünk meg. Ha nincs műszaki határzár, ha nem őrizzük a zöldhatárt, akkor nem lehet érvényt szerezni annak a schengeni rendelkezésnek, hogy aki politikai menedéjéért folyamodik, annak a nyitott határátkelőhelyen, a magyar hatóságoknak kell ezt bejelentve regisztrációba venni, leadniük.

(11.50)

Az elmúlt időszakban - tudjuk, hogy a választási kampány zaklatott időszak - a horvát miniszterelnök meglehetősen zaklatott nyilatkozatokat tesz folyamatosan azzal kapcsolatban, hogy a magyar hatóságok vajon valóban ellátják-e a schengeni határok védelmét. Csak szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy azokról a bevándorlókról, akik Horvátország felől jönnek az Unió területére, a horvát hatóságok kiadták azt a nyilatkozatot, hogy nyilvántartásba vette őket a horvát hatóság. Tehát ott nekünk nincsen nyilvántartásba-vételi kötelezettségünk.

Összességében, szeretnék üdvözölni a schengeni országok szolidaritását, katonai segítségnyújtását. Azt hiszem, ez mindenképp előremutató egy közös megoldás keresésében. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Magyar Levente államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Egy olyan kérdésre reflektált a felszólalása, ahogyan a korábbiak is, amely Európa legégetőbb problémájára, az illegális migrációs hullámra vonatkozik, ami egy olyan léptékű civilizációs kihívás - ez ma már a legvadabb baloldali értelmezések szerint is lassan megáll -, amilyennel Európa a II. világháború óta nem szembesült. És egy olyan kihívás, amely a látványlag elsősorban érintett gazdasági-pénzügyi dimenziójánál jóval mélyebb összefüggésekben veszélyezteti az európai életet, az európai létformát, az európai létbiztonságot és azokat az európai értékeket, amelyekre Magyarország is építi politikai rendszerét.

Tisztelt Képviselő Úr! Az egyértelmű mára, hogy nem elsősorban menekült-, hanem egy menekült-köntösbe bújtatott migrációs válsággal állunk szemben, és az is egyértelművé vált, hogy ez egy nemkívánatos folyamat, amely ellen fel kell venni a küzdelmet, amelyet meg kell állítani.

Örömmel állapíthatjuk azt meg, hogy mára egy sor európai ország, így visegrádi partnereink is osztják ezt az álláspontot, mi több, proaktívan részesei kívánnak lenni azoknak a magyar erőfeszítéseknek, amelyek arra irányulnak, hogy megvédjük déli határainkat Szerbia és Horvátország felé az illegális migráció nyomásától.

Tisztelt Képviselő Úr! Fontos feladat a feltartóztatás, fontos feladat az, hogy azok, akik nem jogosultak, ne tudjanak belépni Magyarország és az Európai Unió területére, ugyanakkor fontos hangsúlyoznunk azt a morális, erkölcsi kötelezettségünket is, amely a valódi bajban lévők megsegítésére vonatkozik. Ez pedig arról szól, tisztelt képviselő úr, hogy jelenleg több millió olyan ember van, aki Törökországban, Libanonban, Jordániában, Tunéziában veszeli át a hazájukat dúló polgárháborúk időszakát, és akik valóban humanitárius katasztrófa okán voltak kénytelenek elmenekülni, elhagyni országaikat. Ezen emberekkel szemben a szolidaritás, a segítség nemcsak egy magyar, nemcsak egy európai, hanem egy globális felelősség, és ennek értelmében a magyar kormány meg is tette konkrét javaslatait a vonatkozó nemzetközi fórumokon.

Brüsszelnek azt javasoltuk, hogy az Európai Unió a jelenleginél nagyságrenddel nagyobb összeget fordítson arra, hogy ezeknek a valódi menekülteknek ott, ahol jelenleg tartózkodnak, segítsünk elérhető körülményeket kialakítani, olyan körülményeket, amelyekből nem kényszerülnek elmenekülni.

A mi értelmezésünkben ezek a körülmények már megvannak, de természetesen tovább javítandók annak érdekében, hogy az esetleges elhúzó

válságok teljes időszakát ezen óvóhelyeken vészhessék át a menekültek.

Ami az illegális migrációval szembeni küzdelmet illeti, tisztelt képviselő úr, van néhány olyan szerencsés európai ország, amely abban a földrajzi és jogi helyzetben van, hogy meg tudja előzni, hogy ez a jelenség a saját kapuinál, a saját országhatárain belül jelentkezzen. Ilyenek visegrádi partnereink, akik zömmel még nem szembesültek ezzel a problémával olyan léptékben, mint Magyarország, de felismerték azt, hogy annak érdekében, hogy ez ne is jelentkezzen náluk, proaktív lépésekre van szükség, és ily módon formálódik - most már napok kérdése, hogy végső formába öntődjön - az a megállapodás, illetve az az együttműködés, amely keretében jelentős katonai és rendőri erővel szállnak be visegrádi partnereink a magyar határok védelmébe.

Különösképpen figyelmet kell szentelni annak a ténynek, tisztelt képviselő úr, ahogyan ön is említette, hogy Horvátország is jelezte együttműködési szándékát, elnöki szinten, ezt fontos hozzátenni. Tehát a horvát köztársasági elnöknek ezúton is köszönjük azt a normális és a kétoldalú kapcsolatrendszerrel a normalitás keretébe visszaterelni igyekvő szándékát és kommunikációját, amit bizony a horvát miniszterelnök, illetve a horvát kormány nap mint nap keresztülhúz. Horvátország kormányzati szinten rendre olyan kijelentésekre ragadtatja magát, amelyre immáron nehéz megtalálni a konszolidált választ. De örömmel nyugtázzuk azt, hogy Horvátországban nem egyöntetű a Magyarországgal szembeni ellenszenv, és bizonyára, miután a jelenlegi kormányzat idővel távozik a kormányzati pozícióból, lesznek olyan kormányzati tényezők, amelyekkel helyre tudjuk állítani a megbillent horvátországi viszonyrendszert.

Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen, hogy felvetette ezt a kérdést. A V4-es együttműködés, azon túl, hogy egy aktuális krízisre ad egy hatékony választ, történelmi jelentőségűnek minősíthető, ugyanis ez lesz az első olyan V4-es katonai fellépés, amely egy valós veszély elhárítására irányul. Ezért szeretném hangsúlyozni, hogy rendkívül hálásak vagyunk partnereinknek, és örömmel várjuk az együttműködés további fázisait. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Az elmúlt huszonöt év legnagyobb közvagyronlopása” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az állami földeladások körül bizony büzlik minden. Büzlik azért, mert ahhoz sem volt merszük, hogy ide, a Ház elé hozzák, hogy itt beszéljünk, vitatkozzunk róla, hogy mégis hogyan képzelik azt, honnan veszik a felhatalmazást és a bátorságot arra, hogy a magyar

nemzeti vagyon egyik utolsó meglévő bástyáját, a magyar termőföldet is privatizálják. Nem csodálom, hogy nem merik idehozni, hiszen ehhez nem kértek sem a választóktól felhatalmazást, sem, ahogy már említettem, az Országgyűléstől.

Az egyetlen mód, hogy ellenzéki kérdéseket fel tudjunk tenni, az a múlt heti Mezőgazdasági bizottság Ellenőrző albizottságának ülése volt, ahova két miniszter is elfáradt, illetve jó néhány államtitkár is. Ugyanakkor a kétórás megbeszélés alatt egyetlenegy érdemi érvet sem hallottunk amellet, hogy miért is kell ezt meglépni a kormánynak. Hacsak nem tekintjük érvenek azt, amit egyébként úgyis tudtunk már, hogy a Fidesz és az MSZP kéz a kézben lopta el az országot az elmúlt 25 évben. De engedje meg, államtitkár úr, hogy ezt mi, jobbikosok ne fogadjuk el érvenként. Azért is büzlök és hazug ez az egész földeladás, mert nem ezt ígérték. A nemzeti vidékstratégiában, amelyet egyébként az önök kormánya fogadott el, még pont az ellenkezője szerepelt, még hozzá az, hogy növelni kell az állami területek mértékét, növelni kell a magyar állam befolyását a vidékre. Persze gyanús lehetett volna már akkor is mindenkinek, hogy nem gondolják ezt komolyan, hiszen éppen az első Orbán-kormány volt az, aki a legjobban működő legnagyobb állami gazdaságokat adta el.

Félretéve a személyeskedést, tisztázni kell azt is, hogy kik is kérték ezt a földeladást. Folyamatosan erre hivatkoznak, hogy az agrárkamara és a Magosz jelezte önöknek, hogy jó lenne, ha megszabadulna az állam ezektől a földektől. Finoman fogalmazva se lehet őket független szervezeteknek beállítani, már csak azért sem, mert a vezetőik itt ülnek közöttünk, az önök padsoraiban.

Az is egy hazug érv, amikor azt mondják, hogy a külföldi földvásárlást próbálják megakadályozni ezzel a lépéssel, azt, hogy külföldiek kezébe kerüljön a magyar föld. Ez egész egyszerűen hazugság, hiszen a magyar államot még Brüsszel sem kényszerítheti arra, hogy piacra dobja a termőföldjeit. Így ha az állam nem vetemedik erre, akkor egész egyszerűen nem lesz a külföldieknek esélye megszerezni ezt a földet, nem úgy, mint jelen esetben, amikor is le fog járni az a néhány év, amit majd önök moratóriumként kiírnak, és az új tulajdonos majd bizony annak adja el a földjét, aki többet kínál érte.

Szintén hazug az az érv, amikor azt mondják, hogy a helyben élő családi gazdaságokat akarják ezen földdel kiegészíteni, hiszen azt akkor nem teszik hozzá, hogy 20-30 vagy akár 40 évre bérlettel terhelt területekről van szó. Ne nézzék hülyének a magyar embereket! Ne nézzenek hülyének minket!

Mindannyian tudjuk, hogy a jelenlegi bérlők lesznek azok, akik ezen területek nagy részét megveszik. Ők pedig két csoportból tevődnek ki: az elmúlt évek haszonbérleti nyerteseiből, az önökhöz közel álló oligarchákból, Mészáros Lőrincekből és a többiekből, illetve a korábban állami gazdaságokként privatizált nagy földbirtokosok fogják ezeket a földeket javarészt megszerezni. Tehát szó nincs arról,

hogy a családi gazdaságokat segítenék ezekkel a földekkel.

(12.00)

Szintén hazug érv, amikor azt mondják, hogy ez a 300 milliárd forint milyen komoly bevétel lesz a magyar államnak és mennyi hasznos dologra tudják majd fordítani. Hiszen nem teszik hozzá, hogy az állam örökre elesik ezen földterületek után a bérleti díjtól. Ilyen formában, ha ezt hozzávennék, már mindjárt nem lenne olyan csinos összeg az a 300 milliárd forint.

Semmiféle garanciát nem látunk arra, hogy - ahogy önök fogalmaztak - a kerges tenyerű parasztgazdák szerezzék meg ezeket a földterületeket. Jó lenne, ha legalább egy szkennert beszereznének a kerges tenyerek mérésére, mert ugyanezeket az érveket hallottuk a földbérleteknél is, és rendre megbuktak és kiderült, hogy valójában egy Fidesz-hű földbéresi rendszer kiépítése van folyamatban. Hogy lesz így, államtitkár úr, ezek után föld az ígért demográfiai földprogramra, a szociális földprogramra? Hogy lesz így föld a szociális szövetkezetek számára vagy önkormányzatok számára, akik hasznos projektekre akarják majd ezeket a földeket használni, hogy végre valóban teremtdjének a magyar vidéken munkahelyek?

Államtitkár úr, a magyar emberek 25 éve nézik, hogy hogyan lopják szét az országot a különböző kormányok. Teljesen lezüllesztették az ipart, az élelmiszer-feldolgozó ipart, de most éppen elérkeztünk a termőföldhöz. Sőt, ahogy a pletykák elindultak, már úgy néz ki, hogy az erdők lesznek a következő célpont, hiszen elkezdtek már az erdőgazdaságokat is lejáratni. Jó lenne, ha erre is kapnánk érdemi választ, hiszen az már tényleg a legvégső lépés lenne gyarmati státusunk bebetonozására.

Más lehetőség nincs, államtitkár úr, vonják vissza ezt a gyalázatot, hogy egy tisztességes kormánynak legyen még miből gazdálkodnia. Köszönöm, és érdemi választ várok. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bitay Márton államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Úr! Végig lehetne menni tételesen azon, amit ön mondott, és már jó néhányszor végig is mentünk rajta. Ha megengedi, csak pár dolgot szeretnék a figyelmébe ajánlani.

Talán emlékszik rá, amikor a földforgalmi törvényt elfogadta az Országgyűlés, akkor önök megpróbálták fizikai erővel - egyébként történelmi pillanat volt, mert erre még nem volt példa a magyar Országgyűlésben - megakadályozni a földforgalmi törvény zárószavazását azzal az indokkal, hogy ez a külföldieknek fog segíteni és hozzájárul ahhoz, hogy

a magyar termőföldet... - illetőleg a szocialista kormányok idején elburjánzott zsebszerződésekkel külföldiek meg tudják venni. Szeretném figyelmébe ajánlani, hogy ehhez képest ennek pont a szöges ellentettje történt. Ezt csak azért idézem ide, mert valahogy mindig az élet úgy hozza, hogy pont az ellenkezője történik annak, mint amivel önök megpróbálnak riogatni. Talán feltűnt önnek is, hogy Brüsszselből elég erőteljesen támadják a földforgalmi törvényt. Van egy kötelezettségsegési eljárás, aminek a végét még egészen pontosan nem látjuk. Amit biztosan látunk, hogy az elővásárlási sorrend is problémát okoz, de ami a legnagyobb problémát okozza, hogy jogi személyek vajon vehetnek-e termőföldet Magyarországon vagy nem.

Azt szeretném megkérdezni akkor öntől, hogy ön szerint mi a jó megoldás. Az a jó, ha az állam tulajdonában vannak a termőföldek, jogi személyek tulajdonában vannak a termőföldek, esetleg külföldiek tulajdonában vannak a termőföldek, vagy véletlenül a magyar gazdák tulajdonában van a magyar termőföld? Szerintem a kormány erre teljesen egyértelmű választ ad, azt gondolom, helyesen: a magyar termőföld a magyar gazdák tulajdonában van a legjobb helyen. Ennél jobb helyre nem is lehetne tenni.

A föld értékesítésével kapcsolatosan szeretném figyelmébe ajánlani, hogy a leginkább az, ha nem adjuk a családi gazdáknak a termőföldet, ha nem a természetes személyeknek, a helyben lakó gazdáknak, mert egyébként most a törvény ezt garantálja, akkor felmerül annak a kérdése, hogy kinek kedveznénk azzal, ha ezt a kikaput vagy lehetőséget nyitva hagynánk. Szerintem azt önnek is be kell látnia mint jobbikos képviselőnek, hogy azért az mégiscsak egy nagyon nemkívánatos helyzet lenne, ha a magyar termőföldnek akár csak egy töredékét is külföldiek vagy cégek tudnák megvásárolni. Ezért kérem, hogy ne legyen abban partner, hogy megpróbáljuk megvárni, amíg a földforgalmi törvénynek esetlegesen valami baja esik brüsszeli támadások okán, és a végén ott találunk magukat, hogy nem a magyar gazdák kezébe kerülhet a magyarországi termőföld.

Arra, amit említett, hogy nem volt parlamenti vita, kedves képviselő úr: volt parlamenti vita. Részletes parlamenti vita volt arról, hogy az állami vagyont, illetőleg ezen belül az állami földvagyonról is külön folyt parlamenti vita. Jegyzőkönyveket is szíves figyelmébe tudok majd ajánlani. De ami a legfontosabb, és szeretném a figyelmébe ajánlani: önök is megszavazták ezt a törvényt. Ez egy kétharmados törvény volt, a Nemzeti Földalapról szóló törvény, ami pontosan szabályozza azt, hogy hogyan lehet állami termőföldet magánkézbe vagy magántulajdonba adni.

A nemzeti vidékstratégiát idézte, amelyben valóban benne van, hogy növelni kell az állami földterületeket. Jelentem, kedves képviselő úr, hogy növeltük is az állami földterületeket, több ezer hektárt vásárolt az állam; védett természeti területeket, illetőleg

zsebszerződésnyújtás területeket vásárolt az állam. Arra nem nagyon látnék okot, hogy magángazdák, családi gazdák elől kuncogva megvegye az állam és dörzsölje a tenyerét, hogy jaj, de jó munkát végeztünk. Nem ez a feladat. A nemzeti vidékstratégiában sem ez van írva a védett természeti területek vonatkozásában.

Néhány tárgyi tévedést szeretnék helyre tenni még, amit ön mondott. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara és a Magosz kérése valóban nagyon fontos, és hangot is adott a gazdák kérésének, de azt nem vitatja, remélem, ön sem, hogy több mint 7 ezer igény érkezett be a Nemzeti Földalaphoz az utóbbi pár évben földvásárlásra, és szerintem nagyon helyesen nyilván a gazdák miért ne szeretnék megvásárolni a termőföldet, amit egyébként szintén ők művelnek.

Téves az az állítás is, hogy ezeknek a területeknek a döntő többsége 20-30-40 éves szerződéssel terhelt. Nem igaz ez az állítás. 40 éves szerződéssel terhelt már csak egyetlenegy van, egyébként az összes többinél jellemző részben 5-8 éven belül lejárnak ezek a bérletek. Van, ami lejár 25 év múlva, ebben önnek igaza van, de nagyon sok terület jár le 5-8 éven belül. Említette, hogy a jelenlegi hasznobérlők meg fogják tudni venni. Nem fogják tudni megvásárolni, 2010 előtt ezeket a földeket cégek használták, jogi személyek pedig nem tudnak földet vásárolni Magyarországon. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Nekik, a helyben lakó gazdáknak pont most nyílna lehetőségük, hogy a nagy cégek helyett ők vegyék meg a termőföldet. Azt kérem, hogy ezt ne akadályozzák meg vagy ne próbálják meg. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A mai napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett: Sallai R. Benedek, LMP; Witzmann Mihály, Fidesz; Kész Zoltán, független; Teleki László, MSZP; Varju László, független; Kulcsár Gergely, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Nagy István, Fidesz.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre vonatkozóan az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság múlt heti ülésén konszenzus született arról, hogy a frakciók kezdeményezik az új változatban benyújtott T/6569. számú előterjesztés **házsabálytól való eltéréssel történő tárgyalását**. A Házbizottság a házsabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény módosításáról szóló T/6569. számú előterjesztés

tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a mai napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot T/6569/1. számon a honlapon megismerhetik. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 144 igen, 5 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

A módosító javaslatok benyújtására 12 óra 30 percig van lehetőség. Az összevont vitára a mai napon, a T/6290. számú előterjesztés bizottsági jelentésének vitája után, a határozathozatalra pedig a mai szavazások körében kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend elfogadása előtt bejelentem, hogy a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/6290. számú törvényjavaslat-hoz nem érkezett részletes vitát lezáró módosító javaslat. Továbbá az előterjesztő nem kezdeményezte a Költségvetési bizottság eljárását, ezért a mai napon a törvényjavaslat bizottsági jelentésének vitájára, majd a zárószavazására kerül sor.

(12.10)

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/6291. számú előterjesztés és az érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. *(Zaj. - Több képviselő távozik a teremből.)*

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadnám a szót felszólaló képviselőársaimnak, tisztelettel arra kérem távozó képviselőársaimat, szíveskedjenek az üléstermet, amennyiben halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt távozniuk kell, csendben elhagyni, hogy tudjuk a munkánkat közben folytatni.

Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben. Öné a szó.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság október 8-án megtárgyalta a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. XLIII. törvény módosításáról szóló T/6291. számú törvényjavaslatot.

A javaslat-hoz a bizottság 23 igen szavazattal, 7 nem szavazat mellett összegző jelentést és összegző módosító javaslatot nyújtott be. Az elfogadott módosítás nyilvánvalóvá teszi, hogy a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető személy, azaz a miniszterelnök kabinetfőnöke miniszter. Emellett rögzíti, hogy a miniszterelnök által közvetlenül irányított szervezeti egység elnevezése Miniszterelnöki Kabinetiroda. A Miniszterelnöki Kabinetirodát államtitkár vezeti.

Ahogy a javaslat általános vitájában és a Törvényalkotási bizottság előtt is elhangzott, az előttünk fekvő jogszabály elfogadásával az Országgyűlés biztosítja a kormánynak, hogy saját struktúráját saját maga módosítsa, illetve belátása szerinti struktúrában lássa el feladatait. A rendszerváltozás utáni gyakorlat, hogy az Országgyűlés nem gördít akadályt az ilyen kezdeményezések elé, és a kormány szabadon eldöntheti, hogy milyen szervezetben kívánja feladatait ellátni.

Az Igazságügyi bizottság és a Törvényalkotási bizottság kormánypárti tagjai sem láttak az imént említett hagyomány megváltoztatására okot, ezért a törvényjavaslatot támogatták. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt két felszólaló ismerteti, összesen hétperces időkeretben. Elsőként megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Látszólag csak a kormányzati struktúra átalakításáról van szó, és valóban kizárólag a kormány felelőssége kellene hogy legyen, hogy mennyire szolgálja ez az átalakítás a kormány céljait, az ő felelőssége, hogy milyen szervezeti keretek között kíván dolgozni. Nem is lenne dolgunk igazából ezzel a törvényjavaslattal, hiszen normális esetben erről kellene hogy szóljon a törvényjavaslat. De Magyarországon már nagyon régen nem a normális mederben történnek a dolgok.

A mostani javaslatuk kapcsán is mindenképpen eszünkbe kell hogy jussanak a második Orbán-kormány indulásakor a miniszterelnök úr által elmondott ígéretetek. A miniszterelnök úr akkor egy olcsóbb, kisebb apparátussal dolgozó kormányzás ígéretét jelentette be, azt mondta, hogy sokkal olcsóbb és kisebb államot képzél el. Miképpen illeszkedik ez a helyzet, a mostani újabb minisztérium ehhez a kijelentéshez? Nyugodtan elmondhatjuk, hogy sehogy. Lesz egy újabb miniszter, és a számtalan államtitkár, a számtalan helyettes államtitkár mellé lesz egy újabb államtitkár. Mindez miért lesz, milyen célból? Hogy jobb legyen Magyarországnak és a magyar embereknek, ami normális esetben egy kormány fő célja kellene hogy legyen? Nem! Hanem azért, hogy ismét személyre szabottan, kizárólag egy ember érdekében változtassanak, mert valakiből minisztert kell csinálni. Ezért alakítanak egy új minisztériumot. És miért kell ennek az embernek miniszteri pozíció? Mert a Fideszen belüli belső feszültségeket, az egymásnak feszülő belső ellentéteket önök így kívánják kezelni.

Ellenzéki politikusként hátradólva figyelhetnénk ezt a Fideszen belüli csatát, és szurkolhatnánk annak, hogy a jó és a rossz csatájában a jó győzzön, ha lenne ebben a csatában jó oldal. De hogy egy Star Wars-példával éljek, az önök oldala az, ahol önök folyamatosan rosszul veszik a levegőt. De ez sajnos nem egy film, ami, ha nem tetszik, kikapcsoljuk, hanem a valóság, és éppen ezért eléggé elszomorító ez a helyzet. Abszolút elszomorító, hogy az önök kormányzását kizárólag egy dolog motiválja, egy dolog határozza meg, a 2010-es választási szlogenjük: csak a Fidesz. Egy dologhoz hűek valóban, ehhez a szlogenhez.

Ezért nem tudjuk támogatni ezt a javaslatot, ezért van ekkora szakadék a Fidesz és a Jobbik között más kérdésekben is, mert a mi egyik fő szlogenünk hasonló ehhez, de tartalmában teljesen más: csak a nemzet. És mi ehhez tartjuk magunkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, a bizottság másik kisebbségi előadójának. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Az MSZP véleménye is világos az első perctől kezdve: ez a törvényjavaslat ismét megmutatja a Fidesz igazi arcát. Miközben az ország számos problémával küzd mind egzisztenciálisan, mind egyéb más kérdésekben, milliók a hónap végén a csekket nem tudják kifizetni, százazrek hagyják el az országot, mert nem találnak munkahelyet és megélhetést, miközben éppen a menekültválság közepén vagyunk, önöknek egyetlenegy fontos van, hogy maradjanak a koncon.

Világosan látszik, hogy a törvényjavaslat nem szól másról, mint hogy Rogán Antal miniszterré léphessen elő. A törvényjavaslatból még az sem derül ki, hogy mivel fog foglalkozni. Ennek a cinikus és nevetéses helyzetnek a bemutatására mi sem szolgál jobban, mint hogy a magyar Országgyűlésnek, Házbizottságának még azzal is külön foglalkoznia kellett, hogy vajon melyik bizottság hallgassa meg Rogán Antalt, hiszen ez a minisztérium, legalábbis a betervezett törvényjavaslat szerint nem foglalkozik semmivel Orbán Viktor személyes teendői és jóléte kivételével. Ilyennel foglalkozó bizottság az Országgyűlésben pedig még jelenleg legalábbis nincs.

Ami a konkrét módosító javaslatot illeti, az MSZP a törvény benyújtásakor ismét egy módosító javaslattal élt, hiszen be kell látnunk, hogy ott tart ma a kormány jogalkotási színvonala, hogy egy oldalas törvényjavaslatot sem képesek önök úgy megírni, hogy abban ne legyen szarvashiba. Az eredeti törvényjavaslat szerint önök két egyenrangú kabinetfőnököt neveztek volna ki e minisztérium tevékenységének ellátására. Ezt letagadták. Az Igazságügyi bizottságban Bárándy Gergely képviselőtársamat különböző helyettes államtitkárok győzködték arról, hogy nincs igaza, majd láss csodát, a Törvényalkotási bizottságban maga a Fidesz benyújtott újra egy módosító javaslatot, amely ezt a kérdést rendbe tette. Mégpedig úgy tette rendbe, hogy immár a miniszter és a három államtitkár mellé még egy negyedik államtitkárt is ki fognak nevezni, ha jól értjük a kormányzati megnyilatkozásokat. Így az az új minisztérium, amely önök szerint egy fillérbe nem kerül az adófizetők számára, egy új minisztert és négy államtitkárt, számtalan helyettes államtitkárt, fősztályvezetőt fog majd a jövőben Rogán Antal rendelkezésére bocsátani.

Vérlázító ez a megoldás, vérlázító, hogy önök ezzel foglalkoznak és az ország szeme láttára marakodnak a koncon ahelyett, hogy az emberek ügyeivel, az emberek problémáival foglalkoznának.

(12.20)

Persze, mondhatják önök, és van is igazság abban, hogy a magyar kormányának a saját működése és a saját feladatai végrehajtása tekintetében szabad keze van, hogy kialakítsa ezt a rendszert, de azért az sokat elmond, hogy a Miniszterelnökség sok száz fős apparátusát most még újabb miniszterrel és államtitkárokkal egészítik ki, miközben az egészségügynek, miközben a szociális ellátórendszernek, miközben az oktatásnak összesen nem adnak ekkora szerepet, és beszuszkolják egy olyan minisztériumba, ahol valószínűleg a miniszter a feljegyzéseket nem tudja elolvasni az ügyel kapcsolatban, nem azt, hogy valóban milyen problémák vannak és arra milyen megoldást kéne adni.

Ezért ezt a törvényjavaslatot támogatni nem lehet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Kovács Zoltán államtitkár urat, hogy most kíván-e válaszolni az elhangzottakra. (*Hegedűs Lorántné jelentkezik.*) Bocsanat, képviselőtársaim, nem figyeltem a képernyőt, elnézését kérem, képviselő asszony.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. Azt szeretném megkérdezni, hogy pontosan mennyi az időkeretem most. Kilenc percet beszélhetek, ugye?

ELNÖK: Kilenc perc az időkerete.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Jó, köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az általános vitában elmondottakat most is szeretném megerősíteni és továbbra is szeretném fenntartani. Nagy szomorúságomra épp az imént ment ki újra Rogán Antal, akiről ez a törvényjavaslat szól, akinek az érdekében szeretnénk a költségvetési törvényt újra módosítani. Nem értem, hogy mi az a más, rendkívül fontos elfoglaltsága, ami mindig éppen akkor szólítja őt ki a plenáris ülésteremből, amikor az ő személyére terelődik a szó, amikor éppen az ő minisztériumáról beszélünk, éppen arról a feladatról, amit majd neki el kell látni. Én nagyon rossz üzenetnek tartom az Országgyűlés felé is, illetve mindenki számára, aki ezt a közvetítést esetleg nézi, hogy pont akkor távozik a leendő miniszter úr, akinek a személyéről ma fogunk dönteni, amikor egyébként pedig ő neki itt dolga lenne, felelőssége lenne, akár hozzá is szólhatna ehhez a vitához.

A továbbiakban magáról a törvénytervezetről szeretnék egy-két szót szólni, illetve a két törvénytervezetről, mert ami a TAB-ülésen elhangzott, azt már részben elmondta képviselőtársam, de az általános vitában megfogalmazottakat szeretném újra megerősíteni, nevezetesen azt, hogy a 2015-ös költségvetési törvényt módosítja az előtünk fekvő törvényjavaslat, azt, amit egyébként a Ház nem is olyan régen tárgyalt egy másik törvényjavaslat, másik törvény módosítás kapcsán. Érdekes módon abból is, csakúgy, mint ebből is hiányzik a konkrét összeg, hogy tulajdonképpen mennyiből is fog ez a bizonyos új minisztérium működni. Az a bizonyos törvény módosítás szól a migrációs válság kapcsán további 60 milliárd forint sorsáról, amit az Országvédelmi Alapba kíván helyeztetni a kormányzat, szól arról a 47 milliárd forintnyi kötelezettségvállalásról, amit az MTVA egy hiteléből átvállal a magyar állam, de megint csak nem szól arról, hogy mennyiből fog működni Rogán Antal minisztériuma, csakúgy, mint ahogy ez a törvényjavaslat sem.

Továbbra is hiányoljuk, mint ahogy az általános vitában is hiányoltuk a 2016-os költségvetési törvényt, mert azt gondoljuk, hogy nem lehet úgy ko-

molyan venni egyetlenegy minisztériumot sem, ha idén sem szánunk rá egyetlenegy fillért sem, viszont a következő évi költségvetési törvényben nemcsak maga az összeg nem szerepel, tehát az hiányzik, hanem maga a sor is hiányzik. Tehát a XXI. fejezet a 2016-os költségvetési törvényből hiányzik. Kérdezni szeretném az államtitkár urat, hogy vajon ezt a hibát mikor kívánják pótolni. Megmondom, hogy miért: ha itt munkatársak lesznek, nem lehet majd velük szerződést kötni, pláne nem olyat, ami hosszú távú, maximum két hónapra lehet, hiszen december 31-től már nem lehet mire föl velük szerződést kötni.

Azonkívül a feladat kapcsán is szeretnék egy-két szót szólni. Általános politikai koordináció: ez lenne ennek a mondvacsinált minisztériumnak a feladata a jövőben akkor, amikor nincs külön minisztériuma az oktatásnak, nincs külön minisztériuma az egészségügynek, ezen utóbbinak még államtitkára sincsen, nincsen külön minisztériuma a környezetvédelemnek, az építésügynek és így tovább. Nagyon sok olyan szakfeladatot tudnék felsorolni, amely mögött érdemi munka van, érdemi feladatellátás van, de önök, úgy látszik, a propagandát fontosabbnak tartják és külön minisztériumot szánnak neki.

Igen, magával a személyi javaslattal sem tudunk egyetérteni, mert úgy gondoljuk, hogy egyértelműen köthető az illető offshore-cégekhez, egyértelműen köthető a neve botrányos vagyongazdálkodási lépésekhez, és egyértelműen köthető a neve európai uniós pénzek botrányos elköltéséhez. Az a kérdés, ami a TAB-ülésen is felvetődött, mint ahogy az általános vitában is, hogy az ellenzéknek joga van-e egyáltalában ebben a kérdésben kifejtteni a véleményét, vagy pedig kötelezően, motorikusan csak megszavazhatjuk azt, amit a kormányzat elénk tesz, úgy gondoljuk, hogy igen, jogunk van nemcsak a vitában elmondani, de még jogunk van nem szavazni erről a kérdésről. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Két nagyon lényeges dologról szeretnék még beszélni. Az egyik az, hogy a képviselőtársam, Hegedűs Lorántné beadott egy módosító javaslatot, és nagyon-nagyon sajnálom, hogy egyébként ezt a módosító javaslatot az Igazságügyi bizottság leszavazta, hiszen ez a módosító javaslat jobbat tette volna ezt a törvényt.

Hegedűs Lorántné módosító javaslata koherensen kapcsolódik ahhoz, amit Orbán Viktor mondott, hogy kisebb és olcsóbb állam legyen, hiszen ő azt javasolta, hogy ennek az új minisztériumnak teljesen felesleges, hogy legyen főosztálya meg osztálya, és itt főosztályvezetők meg osztályvezetők legyenek, hiszen egy olyan géniusz lesz a miniszter minden valószínűség szerint, aki egyedül is el tudná látni ezt a

feladatot. Hegedűs Lorántné azt javasolta, hogy a minisztérium egy személyből álljon, a miniszterből. Önök ezt leszavazták, pedig mi hiszünk abban, hogy az új miniszter el tudná látni ezt a feladatot, és így olcsóbb is lehetne a kormány részéről.

A másik dolog, ami felmerült a Törvényalkotási bizottságnál, az pedig az, hogy nem olyan régen, pár hónappal ezelőtt tárgyaltunk egy olyan törvényt, amely törvény a letelepedési kötvényekről szól, és a letelepedési kötvényekkel kapcsolatos bármilyen problémát a Gazdasági bizottsághoz utalta. Tehát a törvény a Gazdasági bizottsághoz utalta a letelepedési kötvényekkel kapcsolatos problémákat. Akkor sem értettük, hogy teljesen hogy is kapcsolódik a Gazdasági bizottsághoz a letelepedési kötvény, aztán rájöttünk, hogy minden valószínűség szerint a Gazdasági bizottság vezetőjének a személye az, ami miatt idekerült, ez pedig akkor Rogán Antal volt. Éppen ezért most valószínűsíthető, hogy a letelepedési kötvényekkel kapcsolatos dolgokat önök valamikor be fogják hozni a Ház elé, és át fogják tenni a Miniszterelnöki kabinetirodához, mert Rogán Antal ott intézi innentől kezdve ezekkel a letelepedési kötvényekkel kapcsolatos dolgokat. Erre felhívom a figyelmüket, hogy itt lesz egy kis hézag, ha nem fogják behozni ezt a törvényt. Egy szó mint száz, mi megpróbáltuk jobbra tenni ezt a törvényt, megpróbáltunk az olcsó államnak megfelelni, hogy a miniszter úr el tudja látni ezt a feladatát - nem sikerült.

Ahogy a képviselőtársam már említette, felháborítónak tartottuk a Törvényalkotási bizottság ülésén azt a kormánypárti hozzászólást, amely azt mondta, hogy itt az ellenzéknek joga sincs megszólalni ebben a kérdésben, megkérdőjelezték, hogy egyáltalán mi miért szólunk hozzá ehhez a dologhoz, főként hogy merünk olyan skandalumot véghezvinni, hogy beadunk törvénymódosító javaslatot egy törvényjavaslathoz. Azt mondták, ez kizárólagosan a kormány joga, hogy a struktúrát hogy határozza meg, pedig a törvény nem ezt mondja ki.

Bármennyire is önök alakítják a törvényeket, arra szeretném felhívni a figyelmüket, hogy önöknek ugyanúgy kötelességük betartani a hatályos magyar törvényeket, a hatályos magyar törvények szerint pedig azért van itt, a Ház előtt, hogy mi ezt jóvá hagyjuk, tehát az egész parlament hagyja jóvá ezt a strukturális átalakítást, és ha ezt jóvá kívánják hagyatni a parlamenttel, akkor engedjék meg, hogy legyen jogunk legalább hozzászólni ehhez a kérdéshez és elmondani az ellenvéleményeinket ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Már az

általános vitában elmondtuk azt, hogy egy kicsit drága ajándéknak tartjuk Orbán Viktortól a hűsége jutalmául Rogán Antal felé azt, hogy egy külön minisztériumot kap, sőt mi több, azt is kifogásoltuk, hogy azért, mert Lázár és Rogán képtelenek egymással kijönni, ezért muszáj egymástól szervezetileg is elkülönült szisztémában dolgozniuk.

(12.30)

Aztán most már látjuk azt is a módosító javaslatok kapcsán, hogy úgy tűnik, lesz egy olyan államtitkár is, aki valójában ennek a minisztériumnak a keretein belül dolgozik, de közvetlenül a miniszterelnök felügyelete alatt. Gondolom, itt megint egy olyan államtitkárról lesz szó, aki meg Rogán Antallal képtelen együttműködni, és ezért kellett kivonni őt ebből a hierarchiából. Szóval, ez már valóban a groteszk kategóriája, államtitkár úr - csak egy kicsit drága a magyar adófizetőknek. Szóval, lehetett volna Rogán Antalnak ennél egy picit olcsóbb ajándékot is adni, meghálálva a hűségét.

Egyébként mi ezért támogatjuk többek között a Jobbik javaslatát, mely szerint is csak egy miniszter legyen, és kapjon miniszteri fizetést - szerintem az is elég szép ajándék -, és ne kelljen egy teljes apparátust fizetnie mindezért a magyar állampolgároknak, ugyanis teljesen szükségtelen. Ha már valóban, és ezt mi is elmondtuk az általános vitában, kormányátalakításra volna szükség, akkor például egy önálló egészségügyi minisztériumnak a létrehozása vagy egy önálló oktatási tárcának a létrehozása, na, az indokolt lenne. Az, hogy egy propagandaminisztériumot állítsanak fel, az viszont tökéletesen indokolatlan. Mondom még egyszer: olcsóbban is meg lehet hálálni harcostársaknak a hűségét.

A másik, amiről szeretnék még szólni, hogy e vonatkozásban még mindig nem lenne túl késő átgondolni azt, hogy legalább, ha már miniszteri tárcát hoznak létre, tehát a sarzsi is kell Rogán úrnak, akkor lehessen például tárca nélküli miniszter. Van ez az intézmény, mi ezt például sokkal szívesebben látnánk. Sokkal olcsóbb egy tárca nélküli miniszter eltartása - ha már egyébként úgyis fölösleges -, mint egy apparátussal rendelkező.

És végül szeretném arra kérni a Miniszterelnökséget, hogy ha mód van rá, akkor legközelebb az Igazságügyi bizottság ülésére egy olyan államtitkárt és helyettes államtitkárt küldjön el, aki legalább érti, hogy miről van szó, aki legalább képes felfogni azt a két-három soros módosító javaslatot, amit az ellenzéki pártok benyújtanak. Ugyanis sem az államtitkár asszony, sem a helyettes államtitkár úr nem értette meg. Nem azzal volt a probléma, hogy nem támogatta, hanem hogy nem volt képes megérteni azt, hogy mi a jogalkotási, a kodifikációs probléma.

Aztán, ahogy Harangozó képviselőtársam elmondta, utána haza vitték ezt, és önök benyújtottak egy gyakorlatilag, jelentőségét tekintve ugyanolyan módosítást, amit mi tettünk akkor, úgy tűnik, hogy

egyébként az apparátus képes megérteni azt, hogy hol van a kodifikációs probléma. Azaz államtitkár úr, én arra kérném, hogy legközelebb olyan kollégákat küldjenek a szakbizottságba, akik minimálisan tisztában vannak a szakma alapvető szabályaival, és nem feltétlenül, akik politikai kinevezettek és fogalmuk sincs arról, amit csinálnak.

Eppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, mi ezt a javaslatot, még egyszer mondom, nem fogjuk tudni támogatni. Alapvetően elhibáztunk tartjuk. Egy mondattal én is kitérnék arra, amit jobbikos képviselőtársam elmondott arról, hogy az ellenzéknek van-e lehetősége vagy joga vitatni egy ilyen jogszabályt, mármint ami a kormányzati struktúra átalakítását illeti. Formálisan, én azt gondolom, hogy nincs köztünk vita, talán még önökkel sem, hogy a törvény ezt lehetővé teszi, tehát meg is tesszük. A másik, amit mondanék ehhez képest, hogy azt a struktúraátalakítást, ami számunkra elfogadható vagy nem elfogadható, de valóban struktúraátalakításról szól, azt mi meg szoktuk támogatni, pont azért, mert egyetértünk azzal, hogy alapvetően a kormány felelőssége az, hogy milyen struktúrában dolgozik. De amikor a napnál is világosabb, hogy itt nem a struktúra átalakítása motiválta ezt a módosító javaslatot, hanem az, hogy - még egyszer mondom - egy hí emberüknek egy miniszteri széket tudjanak adni, akkor igenis az ellenzéknek kötelessége ennek a javaslatnak az elfogadását megkísérelni meggátolni és megkísérelni önöket is jobb belátásra bírni.

És a harmadik megjegyzés ezzel kapcsolatban, hogy én arra kérném önöket, hogy azok után, hogy önök elfogadtak egy egypárti alkotmányt, amit csak önök támogattak, azok után, hogy önök minimális egyeztetések nélkül kétharmados törvényeket alkotnak, azután ezt az érvet még egyszer legyenek szívesen nem felhozni. Mert önöknek meglett volna a lehetősége az alkotmányozáskor, meglett volna a lehetősége a kétharmados törvényekkor egyedül arra, hogy ha önök úgy szerették volna, akkor ezt a tárgykört kiveszik a törvényalkotási hatáskörből és kormányzati feladatkörre teszik. Önök nem ezt tették, úgyhogy inentől kezdve ezt az érvet legyenek szívesek hanyagolni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy lényeges kérdés még maradt, sportnyelven szólva, kölcsönvenném Palik László klasszikus mondatát: de hová tűnt Rogán Antal? Hiszen Rogán Antal sem az általános vita során, sem most nem tisztelt meg minket azzal, hogy megjelenjen itt. 17 perce lenne, hogy esetleg hozzászóljon és elmondja, hogy mik az ő tervei ezzel az új minisztériummal, megpróbálja meggyőzni az ellenzékét arról, hogy esetleg támogassák ezt a törvényt, de Rogán

Antal nem volt itt, sőt látványosan távozott, amikor ennek a törvénynek a vitája elkezdődött, úgy az általános vitánál, mint most is. Gondolom, majd azért szavazni be fog jönni, és meg fogja szavazni saját magát arra, hogy miniszter legyen.

Ebből látszik egyébként, és lemérhető az az arrogancia, hogy mi mindent megtehetünk, és mondhattok bármit, akármit csinálhattok, mi akkor is megszavazzuk azt, amit mi szeretnénk; az az arrogancia, ami az önök kormányzását jellemzi az elmúlt időszakban is. Ennyire érdeklí önöket egyébként az ellenzék véleménye, és ennyire konstruktívak önök, ennyire lehetett önökkel együtt dolgozni az elmúlt öt évben is, mint ahogy most itt ez tapasztalható Rogán Antal eltűnésével kapcsolatosan. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Arcpirítónak tartom azt, amit önök csinálnak. Nem vitatom el azt, hogy a kormánynak joga, lehetősége és felelőssége is nyilván a saját maga strukturális rendszerét kialakítani. Ezt nem elvitatva, mégis azt kell hogy mondjam, hogy arcpirító. Arcpirító azért, mert nem arról szól a történet, hogy egy stratégiai, az emberek érdekét szolgáló cél alapján megrajzolva születik valami a kormányzat berkein belül, hanem arról szól a történet, hogy van két ember, aki nem ért szót egymással, jelesül ugye, tudjuk nagyon jól: Lázár Jánosról és Rogán Antalról van szó, nem értenek szót egymással, hát akkor mit tegyünk, csináljunk mind a kettőnek egy-egy minisztériumot. Ráadásul, amit Bárándy Gergely képviselőtársam elmondott, hogy azon belül még a szabályozás rendszerét sem tudják normálisan előkészíteni, mert gyakorlatilag a majdani újdonsült kinevezendő új miniszternek a hatáskörébe tartozó államtitkárát, az egyik államtitkárát közvetlenül nem is ő felügyeli; a miniszterelnökhöz rendelik.

Gyakorlatilag egyrészt megemelik, másrészt porba tiporják. A legnagyobb problémát én ott látom ennek a történetnek a kapcsán, hogy - mondom - míg a szabadságfok megvan önöknek abban, hogy hogyan és miképpen rendezik strukturálisan a történetet, addig bármilyen, a saját frakciójukon belül lévő ellentétek feloldására használják azt, hogy minisztériumokat hívjanak életre, bársonyszéket tegyenek bárki alá. Ez szerintem nem Magyarország érdekét szolgálja, és arroganciát is mutat. Arroganciát is mutat, mert ezzel azt üzenik mindenkinek, nemcsak a parlamenti pártoknak, hanem az egész országnak, hogy mondhattok ti bármit, csinálhattok ti bármit, mi úgyis azt csinálunk, amit mi akarunk.

Ebben a kérdéskörben az ellenzék védekezését meg sem akarták hallani, meg sem akarták hallgatni. Ha volt véleménye az ellenzéknek, azokat csipőből utasították el, vagy még arra sem vették a fáradságot,

hogy érdemi elutasítási okokat, indokokat sorakoztassanak fel. Nem kell túlragozni ezt a történetet. Ha megnézzük azt, hogy mondjuk, költségvetési oldalról hogyan támasztották meg ezt a gondolkodást, amit életre akarnak hívni, akkor teljesen világosan és tisztán látszik, hogy sehogyan. A törvényhez illetően a költségvetésben egy négy és fél soros általános indoklást meg egy másik négy és fél soros részletes indoklást tettek. Mind a két négy és fél sor szó szerint megegyező egymással egyébként, az általános és a részletes indoklás is, amelyben kifejtik, hogy majd a költségvetési háttérét, a forrását - persze joguk van hozzá - majd a kormány el fogja dönteni.

Még esélyt sem adnak arra, hogy a Parlament falai között láthatóvá tegyék, megmutassák, megvitassák azt, hogy ezen feladat ellátására milyen forrásokat összpontosítanak; miközben más feladatokra pedig létező forrásokat, szükségszerűen létező forrásokat nem telepítenek. Hát ez az arrogancia, amit önök csinálnak! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szabó Szabolcs képviselő úr, független.

Megadom a szót, képviselő úr.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Természetesen a kormánypártoknak meg a kormánynak joga van olyan minisztériumi struktúrát felállítani a parlamenti többségével, amit szeretne, az ellenzéki pártoknak pedig joga van ahhoz, hogy ezt kritizálják. Mi a magunk részéről ezt eddig is megtettük, meg a jövőben is meg fogjuk tenni. Azt viszont nagyon határozottan gondoljuk, hogy azért, mert két ember nem képes, nem hajlandó egymással dolgozni, nem képesek együttműködni, akkor azt nem az adófizetők pénzéből kell rendezni, nem kell külön minisztériumokat létrehozni, hanem ezt beszéljék meg egymással, lehetőleg egy kávé vagy egy sör mellett. Nem hinném, hogy az adófizetők pénzét arra kellene pazarolni, hogy az ilyen feloldatlan problémákkal még elvigyük a pénzt olyan területekről, amik sokkal fontosabbak lennének - oktatás, egészségügy, hosszasan lehetne ezt sorolni -, úgyhogy összességében csak azt tudom mondani erre a javaslatra, hogy értelemszerűen az Együtt képviselői nem fogják támogatni ezt a törvénymódosítást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

A vitát lezárom, és megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, aki az előterjesztők képviseletében kíván válaszolni a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az imént, amikor felszólított az elnök úr, akkor elmondtam volna a kormány nevében, hogy a Törvényalkotási bizottság egységes javaslatát a kormány támogatja. Gyakorlatilag most néhány dolgot szeretnék még hozzáfűzni itt zárszóként az ismételt lefolytatott általános vita jegyében, hiszen megismételték a tisztelt képviselőtársak, amit az általános vitában elmondtak.

Soha nem vitattuk azt, hogy a kormánystruktúra átalakításának a szabadsága révén az ellenzék ne mondhatná el erről a véleményét; aki ilyet tett, az szerintem helytelenül tette. A kormány álláspontja az, hogy minden szervezetátalakítási szabadság jegyében történő kritikus észrevétel meg kell hallgatni, aztán a kormány majd eldönti, hogy a hatékony kormányzás érdekében mit szeretne tenni.

Ami a költségvetési kérdést illeti, az államháztartási törvény alapján lehetősége van egyébként a kormánynak az átcsoportosításra, tehát ilyen szempontból a költségvetés miatt aggódni felesleges.

Amit még szeretnék elmondani, amikor az merül fel, hogy milyen tárcákat kellene még létrehozni, emlékszem én titkosszolgálati miniszterre a szocialista kormányzás idejéből, sőt emlékszem egészségügyi miniszterre is, gondoljunk Horváth Ágnes áldásos tevékenységére, aki megvette a széfeket, aztán ki tudja, hova kerültek utána, az OPNI bezárására, ahol a szerencsétlen sorsú embereket kitették az utcára, és még sorolhatnám. Tehát nem azon múlik egy kormányzás hatékonysága, hogy van-e valamely ágazatnak minisztériuma, hanem miként végzi a munkáját; úgyhogy volt példa arra, hogy volt egészségügyi minisztérium, és miként végezte a munkáját.

Tisztelt Képviselőtársak! Végezetül azt szeretném elmondani, hogy a kormány álláspontja az, és itt cáfolnám azokat a feltételezéseket, amelyeket önök itt számtalanszor elmondtak, hogy Rogán Antal - és vissza is utasítanám a személyével kapcsolatos valótlan állításokat - és Lázár János nem beszélnek egymással.

Néhány képviselő itt volt a múltkor, amikor a bürokráciacsökkentő programról beszéltek, közel egy órát beszéltek egymással itt s egymás mellett is ültek. *(Bangóné Borbély Ildikó: Az nem jelent semmit.)* Tehát az önmagában megcáfolta az önök érveit, úgy gondolom, hogy ezeket felhozni teljesen felesleges. *(Hegedűs Lorántné közbeszól.)* A kormány célja... - önök már elmondhatták a véleményüket, kedves Hegedűs képviselő asszony -, a kormány célja a hatékony kormányzás, és ennek jegyében hozta létre ezt a minisztériumot.

Kérem, hogy mégis gondolják meg az eddig elmondottak alapján, s támogassák ezt a szervezetátalakítást.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. A T/6290. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Kovács Zoltán államtitkár urat, hogy az előterjesztők képviselőiben kíván-e most felszólalni, vagy a későbbiek során. *(Dr. Kovács Zoltán jelzésére:)* Később, igen.

Tisztelt Országgyűlés! A Költségvetési bizottság nem állított előadót, tehát most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során képerces hozzászólásokra természetesen nincs lehetőség, hisz időkeretes tárgyalás van. Megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosítását célzó T/6290. számú törvényjavaslat megvitatását a kormányzati munka belső működésének, strukturális felépítésének átalakítása, nevezetesen az előbb említett új minisztérium, a miniszterelnöki kabinetiroda létrehozása teszi szükségessé. A javasolt módosítás elfogadásával a törvény 1. számú melléklete a Miniszterelnöki Kabinetiroda fejezettel egészül ki.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy mind a parlamenti vitának, mind pedig a költségvetési bizottsági vitának egyaránt részese lehettem, részt vehettem ezen az ülésen, így a vitákon meghallgatott ellenzéki hozzászólások, illetve ma is hallható véleménynyilvánítások kapcsán azért talán azt mindenféleképpen fontosnak tartom elmondani vagy feltenni a kérdést, hogy én nem tudom vagy nem hiszem, hogy a politikai korrektség vagy a politikai etikett, vagy az udvariasság fogalomkörébe belefér-e mindenféleképpen az, hogy az ellenzék - egyébként nyilvánvalóan az általa felvetett kritikák megfogalmazásán túl - megpróbálja megmondani a kormánynak azt, hogy hogyan kellene saját működési mechanizmusát, saját belső struktúráját kialakítani. Ez ugyanis, azt gondolom, hogy minden demokratikusan működő államban, így Magyarországon is a kormány saját belső ügye, belső hatásköre kell hogy legyen, és az is szokott lenni. És nekünk itt, országgyűlési képviselőnek pedig elsősorban az a dolgunk, arról kell döntenünk, hogy a kormányzati struktúraváltással kapcsolatos törvény módosítási javaslatokat megtárgyaljuk, és eldöntjük, hogy hozzájárulunk-e azokhoz vagy nem, illetve eldöntjük, hogy támogatjuk-e azokat vagy sem.

Azt hiszem, talán azt is fontos kiemelni, hogy itt tulajdonképpen a Miniszterelnöki Kabinetiroda létrejöttével egy új kormányzati szerv valóban meg-

alakul. Nem egy szakminisztérium, pláne nem egy gigaminisztérium fog megalakulni, ahogy azt korábban többek között az általános vita során is hallhatuk, hanem elsősorban a miniszterelnök munkáját segítve, egy politikai koordinációs tevékenységet végző minisztérium kívánja majd ellátni a feladatát.

Azt is fontos elmondani, hogy korábban minden kormányfőnek volt sajtóirodája, kommunikációs irodája, kabinetirodája vagy kabinetstábja; azt hiszem, a mostani kormányzati szerv minisztériumi szintűvé válása nem jelent ebben a tekintetben mást, pusztán egy technikai változtatást eszközöl. Itt szeretném felhívni a figyelmet arra is, hogy számos nemzetközi példa - Németország, Anglia vagy Franciaország - esetében láthatunk hasonló megoldásokat, hasonló alkalmazásokat. Tehát én mindenféleképpen azt gondolom, hogy ha a kormányzat a belső működési rendje szerint ezt célszerűnek véli, akkor az országgyűlési képviselőknek - természetesen a megvitatás után -, azt hiszem, a politikai korrektség keretein belül ezt mindenféleképpen támogatniuk kellene, támogatni lenne célszerű.

De visszatérve a lényeghez, ahogy az már a törvényjavaslat szeptember 29-én megtartott együttes általános vitájában, majd a Költségvetési bizottság által október 6-án lefolytatott és lezárt részletes vitában is elhangzott, az új fejezet létrehozásával felmerülő források biztosítását - egyébként a hatályos jogszabályoknak megfelelően, és ezt fontos kihangsúlyozni - a kormány majd saját hatáskörben később fogja rendezni. Mivel a rendelkezés értelmében egy új minisztérium létrehozásáról van szó, ezért is került sor arra, hogy a tisztelt Ház a T/6291. számú, a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslattal összevontan, együttes vita formájában tárgyalta meg ezeket a törvényjavaslatokat.

(12.50)

Az október 6-ai költségvetési bizottsági ülésen lefolytatott részletes vita során a törvényjavaslattal kapcsolatban mindössze egy módosító javaslat került benyújtásra, mégpedig Hegedűs képviselő asszony részéről, az alapvetően technikai jellegű javaslatot azonban a bizottság nem támogatta, további módosítási szándékot pedig nem fogalmazott meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a törvényjavaslat általános parlamenti vitájában is elmondtam, én azt gondolom, hogy a hatékony, eredményes és sikeres kormányzati munka biztosítása az egész ország érdeke, minden magyar ember érdeke, így a mi érdekünk is, függetlenül attól, hogy ebben a patkóban politikailag ki hol foglal helyet. S ha mosolyognak is ezen a szocialisták, nos, azt gondolom, ők is voltak kormányon, és talán ők is joggal elvárták az ellenzékétől ezt a fajta konstruktívizmust.

Azt hiszem, hogy az ilyen jellegű javaslatokat nem célszerű napi politikai csatározás színterévé tenné, ezért is kérem azt, hogy a konstruktív és felelősségteljes döntéshozatal érdekében képviselőtársaim támogassák az előttünk fekvő törvénymódosítási javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Miniszterelnöki Kabinetiroda mint minisztérium életre hívása nyilván azt hozza magával, hogy a költségvetést érintően, mivel ez egy új fejezet, források elkülönítését kell megtenni. Mint ahogy mondtam az előzőekben, gyakorlatilag ennek a törvénytervezetnek a háttérében az a négy és fél sor, ami általános indoklasként is és részletes indoklasként is szerepel, szó szerint megegyezik egymással. Ez is azt mutatja, hogy milyen konzekvensen és alaposan alábástyázva teszik meg a dolog indoklási háttérét, ahelyett, hogy vennék a bátorságot arra, hogy a Parlament falai között ne a kormány döntsön csak úgy önmaga egy szobába bezárva ezekről a kérdésekről, a forrásháttér biztosításáról. Joga van hozzá, azt nem vitatom el, de célszerűbb lenne az önök szemszögéből nézve a parlament nyilvánossága előtt ennek a forrásoldalára vonatkozó vonzatot megvitatni. Önök valamit úgy kívánnak elfogadni, elfogadtatni, hogy közben biankót tesznek mások asztalára. Nem látja senki azt, hogy milyen forrásigény mutatkozik meg, és eközben persze a szavazatát, a támogatását adja ehhez a történethez. Ez nonszensz!

A történet másik része, amiről már ma is esett szó, hogy amikor a költségvetés módosítására került sor a 2015-ös költségvetést érintően az elmúlt héten, akkor, amikor 60 milliárd forint elkülönítése, plusz 1 milliárd a Belügyminisztériumnak, plusz 47 milliárd az MTVA, NHH keretei közötti biztosításról szól, akkor idehozták a számokat, és akkor mutatták, hogy körülbelül hogyan gondolkodnak ebben a kérdésben. Most ennek a Miniszterelnöki Kabinetirodának, minisztériumnak az életre hívása kapcsán ezt nem kívánják megtenni. Nem tudom, miért nem. Vagy azért, mert abszolút módon felkészületlenek ebben a történetben, vagy azért, mert félnek a nyilvánosságtól, még attól a kicsitől is, amilyenre össze tudták zsugorítani és szorítani például a parlament nyilvánosságát. Félnék tőle, mert az emberek majd azzal fognak szembesülni, hogy lám, lám, a Rogán Antal vezette minisztériumnak ilyen vagy olyan nagyságrendű forrásokat kívánnak biztosítani, mondjuk, az előttünk álló két, két és fél hónapra, és persze nem látszik az, hogy 2016-ra hogyan és miképpen rajzoldódik ki mindez.

Tudják, amikor olyan szakterületek, mint az egészségügy, az oktatás vagy akár a foglalkoztatás, a munka világa és sok minden egyéb más, a szociális

ügyek nem bírnak önálló gazdaszereppel, minisztériumi háttérrel, akkor csak arra helyezni a hangsúlyt, hogy a propagandájukat minél inkább érvényesíteni tudják, ezért egy kvázi propagandaminisztériumot életre hívnak, és ennek még a költségvetési háttéréről sem kívánnak egyeztetni, hát megint csak azt tudom mondani, hogy ez eléggé orcátlan.

Ráadásul, ha belegondolok abba, ami az elmúlt esztendőben történt a nyilvánosság irányában, illetve az emberek befolyásolása tekintetében, hogy hogyan, miképpen használtak a politikai célok érvényesülésére kormányzati forrásokat, plakáthegeyeket zúdítottak az utak mellé, azt már nem is kezdem el vitatni és forszírozni, hogy milyen beltartalommal és igazságtartalommal vagy épp annak az ellentettjével, azt kell mondjam, hogy ilyen tapasztalásokat követően nyilvánvaló, hogy a kétely, a bizalmatlanság megfordul a parlamenti patkó máshol ülő képviselőiben az önök leendő kormányzati döntését érintően.

No de a végtelenségig nem lehet majd eltagadni ezt a történetet. A döntést ugyan meg lehet szülni, életre lehet hívni azt a helyzetet, hogy a minisztérium megalakul, a kormány majd suttyomban és mutyiban eldönti a források nagyságrendjét, de előbb-utóbb nyilvánvalóvá és világossá fog válni, hogy mi az a nagyságrend, amit önök e mögé a propaganda-minisztérium mögé kívánnak tenni.

És hát attól se féljenek, hogy nem lesznek majd megfelelően felkészülve adott esetben a Parlament falai között ülő ellenzéki képviselők, hogy nyitott szemmel járjanak a tekintetben, hogy ezeknek a forrásoknak a felhasználása mennyire a kormányzati munkához kapcsolódó, vagy mennyire a pártpolitikai tevékenységet szolgáló. Természetszerűleg minden vonatkozásban azzal az erővel fognak előremenni, hogy azt az ellentmondásosságot és azt a torzót megmutassuk az embereknek, amely adott esetben kormányzati források felhasználását direkt politikai, mondjuk, a Fidesz céljai érvényesülésére kívánja majd fordítani.

Ha nem akarom túlbeszélni a történetet, akkor csak egyet mondanék: ha önök egy kicsit is bátrak lennének, és egy kicsit is fontos lenne az önök számára mások vélekedése és véleménye, akkor nyugodt lelkülettel hozták volna a Parlament falai közé ennek az új Miniszterelnöki Kabinetirodának, miniszterségnek, minisztériumnak a költségvetési vonzatait az új fejezet keretei között mind 2015-re, mind 2016-ot érintően. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy szemben az általános vitával most nem össze-

vontan tárgyalja a Ház e két összefüggő törvényjavaslat részletes vitáját, ezért van lehetőségem és módom, hogy válaszoljak az államtitkár úrnak. Még hozzá a költségvetési törvény hiányosságaira szeretnék egy-két mondatban utalni. Nevezetesen arra, hogy az Áht. valóban módot és lehetőséget teremt arra, hogy a kormányzat fejezetek között átcsoportosítson. Csakhogy az Áht. ezt úgy teszi, hogy azt gondolja, azt feltételezi, hogy ezek már létező fejezetek. Tisztelettel jelentem, hogy a 2016-os költségvetési törvényben nincs XXI. fejezet, tehát nem lehet majd hova átcsoportosítani. Ezért úgy gondolom, továbbra is igazam van a tekintetben, hogy a kormányzat törvényalkotási munkájában elkél egy kis külső segítség.

Ezért is hívtuk fel a figyelmet arra, tisztelt államtitkár úr, hogy nem elég a 2015-ös költségvetési törvényt a tekintetben módosítani, hogy csinálunk egy üres sort, hanem még azon felül a 2016-os költségvetési törvényt is módosítani kell. Olyan nincs, hogy két hónapos minisztérium! Tiszavirág minisztérium, akkor hívjuk így - születik, s máris meghal. December 31-én le lehet húzni a rolót, hacsak nem lesz külön még a 2016-os költségvetési törvény is módosítva. Én nyilván semmi jót nem akarok a kormányzatnak - már ha szabad ilyen egyszerű kritikát megfogalmaznom -, de azért önöknek sem jó és kifizetődő politikailag, hogy ezt a vitát még egyszer majd lefolytassa a Ház, amikor majd a 2016-os költségvetési törvényt kell módosítani.

(13.00)

Vagy ez egy salátatörvénybe lesz berakva? Egy sokadik alparagrafusban véletlenül megjegyzik, hogy és egyébként egy teljesen más törvény kapcsán ez a 2016-os költségvetési törvény is módosulni fog, és lesz egy XXI. fejezete? Szóval, én azt gondolom, hogy e tekintetben igenis, ha önök ezt az egész minisztériumot komolyan gondolnák, és úgy gondolják, hogy valódi munkát, érdemi munkát fognak lefolytatni benne, akkor mernének szembesülni, mernék szembesíteni a közvéleményt is azzal, hogy mennyibe fog ez kerülni az adófizetőknek már idén is és jövőre is, és mernének számokkal elélni állni.

Banai államtitkár úr - ahogy az előbbi felszólalásomban is elmondtam -, amikor egy másik törvény kapcsán módosítottuk a 2015-ös költségvetési törvényt, azzal dicsekedett, hogy egy költségvetési törvény maga 12 kiló, nem beszélve a zárszámadásról, az is legalább 12 kiló, hogy mennyi minden belefér abba, és ebben a 12 kilóban még nincs is benne a háttéranyagok sokasága, de már ez is milyen részletes, egy ilyen törvény, hiszen ennyi mindent tartalmaz, ennyire aprólékosan, részletekre lebontva tárja a széles nyilvánosság elé, hogy a közpénzek hogyan lesznek elkölthetve. Ennek ellenére önök egy komplett minisztérium, ami - most már tudjuk - államtitkárokból, osztályokból, főosztályokból fog állni, ennek a költségvetését nem óhajtják közölni a nyilvánossággal.

És azt szeretném mondani még - sajnálom, hogy Kovács Zoltán államtitkár úr most már nincsen abban a pozícióban, hogy válaszolhasson nekem, mert egyébként meghallgattam volna szívesen a válaszát e tekintetben -, hogy a Rogán Antal személyét ért kritikák kapcsán, igen, magának Rogán Antalnak lett volna lehetősége - hozzáteszem, még most is volna lehetősége -, hogy ő maga személyesen válaszoljon, és ő maga személyesen védhesse meg magát. Én attól tartok, hogy azért nem teszi ezt, azért nincsen benn most sem, az előző törvényjavaslatnál, pár perccel ezelőtt, sőt az általános vitában sem volt benn, mert nem igazán tudna ezekre a vitákra mit mondani. Valószínűleg ő is úgy gondolja, hogy igen, érdemi kapcsolatai vannak offshore-cégekkel, amelyek a letelepedési kötvény kapcsán kaphatnak Magyarországon állampolgárságot, hiszen ő volt az, aki számukra ezt a lehetőséget kikövetítette.

Igen, valószínűleg az OLAF-nak is igaza volt akkor, amikor megállapította, hogy Rogán Antal polgármestersége idején személyre szabott közbeszerzéseket folytattak le Budapest belvárosában, tehát az V. kerületi önkormányzatban úgy, hogy ezen személyre szabott közbeszerzések kapcsán messze felül lettek számlázva egyes kivitelezési tételek. Nyilván azért nincsen itt Rogán Antal, mert ezekre a vádakra ezekben a vitákban nem tudna mit mondani, legfeljebb csak annyit mondana, hogy igen, igaza van az OLAF-nak, sajnos a közpénzekkel felelőtlenül, hogy azt ne mondjam, korrupt módon gazdálkodtunk.

És igen, az Andy Vajnával kapcsolatos, személyét érintő kritikákra se nagyon tudna mit mondani, hogy hogy is van az, hogy a filmügyi kormánybiztosunk évről évre egyre több és több adókedvezményt kap, kvázi ajándékként a kormányzattól; és az a keresztkomaság, hogy így mondjam, ami közöttük fennáll, és ami egyértelműsíti az ő személyi, politikai összefonódásukat, az egyértelműsítheti azt számunkra, illetve a széles közvélemény számára, hogy ezek az adókedvezmények valóban egy tartományúr számára személyes adományok a kormányzat részéről.

Igen, továbbra is hiányoljuk Rogán Antal személyét itt, de maga az, hogy nincs itt, az már egy válasz: igen, ő ezekben a kérdésekben mind bűnös. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP-képviselő-csoport. Őné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Tisztelt Államtitkár Úr! Még mindig nem világos számunkra, hogy mit fognak ebben a minisztériumban csinálni a főosztályvezetők, az osztályvezetők, milyen munkát fognak, milyen feladatot fognak ellátni, és persze, hogy milyen források párosulnak még ehhez.

Néhány kérdés bennem is felvetődött, bár jobb lett volna, hogyha Rogán Antal személyesen van itt: hogyan fogja Rogán Antal ezt a minisztériumot vezetni, hogyha egy vagyonyilatkozatot nem tudott kitölteni, többszöri próbálkozásra sem? Hozzáteszem, lehet, hogy a válasz az, hogy ezért kell a minisztérium, mert kell négy államtitkár meg több osztályvezető, hogy újra ilyen hibákat a miniszter úr most már ne követhessen el. Szóval, nevetséges! Csak tudják, hogy mi a baj? Ezen nem lehet nevetni, az emberek otthon, a választópolgárok nem nevetnek rajta, hanem csak azt látják, hogy felesleges dolgokra milliárdokat pazarolnak el, ha kell, akkor két nap alatt létrehoznak a kedves barátainknak minisztériumokat, csak azért, hogy valakinek befogják a száját, és - hozzáteszem - közben meg az emberek mindennapi problémáit nem orvosolják.

Szóval, köszönjük szépen, hogyha egy embernek csak ezért csinálnak minisztériumot, hogy a vagyonyilatkozata rendben legyen. Reméljük, ezután nem is fog hibázni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, független. Megadom a szót.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ennek az előterjesztésnek olyan tartalma van, amely önmagában a Demokratikus Koalíció képviselői számára elfogadhatatlan. Nyilvánvaló az, hogy egy olyan minisztériumot kívánnak létrehozni, amely tulajdonképpen, ha finoman akarom fogalmazni, arról szól, hogy a kerek helyett a sípokra kell a gózt ráengedni, merthogy egyébként az országra helyzete olyan, hogy el kell fedni, és az embereknek inkább csak hallgatni kell azt a sok blódséget, amit kormányzati propagandában, akár füzetekben, akár tévéreklámokban kell végighallgatni. De lehet ennek más megközelítése is. Orbán Viktor kormánya dicsekedhet majd azzal, hogy Európa második propagandaminisztériumát létrehozták: az elsőt Goebbels vezette, a másodikat pedig majd Rogán Antal fogja vezetni.

Önök számára nem pénzkérdés, hogy ezt létrehozzák. Természetesen a szervezeti életüket úgy alakítják, ahogy akarják, hivatkoznak erre túlságosan is sokat, de egy dolog egészen biztos, hogy ez a hazugságyár, ami itt készül, amit akár a nemzeti konzultációs államtitkársággal együtt létre kívánnak hozni, ez nem tartozik abba a körbe, amit támogatni lehetne.

Eppen ezért felszólítjuk a kormányt, hogy e tekintetben hagyjon fel az agy mosással, amit önök a magyar emberekkel végeznek, és ne külön minisztériumot hozzanak létre arra, amit éppen el akarnak fedni. Például azt, hogy Magyarország gazdasági versenyképessége jelentősen romlott az önök tevékenysége alatt, nincs egészségügyi minisztérium, és az oktatás is romokban.

Elfogadhatatlan az, amit önök csinálnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor az általános vitát lezárom.

Megkérdezem L. Simon László államtitkár urat, az előterjesztő képviselőjében kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Igen, köszönöm szépen.

ELNÖK: Igen. Parancsoljon, államtitkár úr! Tíz perc áll rendelkezésére.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elég méltatlanra sikeredett a vita, azt kell hogy mondjam, és mintha nem arról szőtt volna a vita, mint ami az előterjesztés címe, tárgya és tartalma. Ez a jelenlegi vita a költségvetési törvény módosításáról kellett volna hogy szóljon, ehhez képest durva, személyeskedő, sértő vitának lehettünk a részesei, ami ráadásul méltatlan is volt, és az Országgyűlés tekintélyét súlyosan sértette.

Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak azt tudom mondani, hogy a 2016-os költségvetési törvény módosítása egy külön kérdés. Én a bizottsági vitában is elmondtam, hogy majd amikor odáig jutunk, módosítjuk a 2016. évi költségvetést is. Most a 2015. évi költségvetés módosításáról van szó, hiszen létre kell hoznunk azt a fejezetet, amely lehetővé teszi azt, hogy egy új, önálló minisztérium működjön a kormányzatban belül.

De ez még önmagában csak egy olyan kérdés, ami fölött szemet is hunyhatnánk, de ön sajnos - szocialista és független képviselőtársához hasonlóan - durván személyeskedett, és Rogán Antalt személyében sértette. Eleve nem az a kérdés, hogy önök alkalmasnak tartanak-e valakit miniszternek vagy nem. Ennek a törvényjavaslatnak nem is ez volt a tárgya, azt az előző törvényjavaslatnál kell elmondani, hogy létrejön-e egy újabb minisztérium, vagy ne jöjjön létre egy újabb minisztérium. Ennek a vitának most az volt a tárgya, hogy a költségvetési törvényt hogyan módosítsuk, miért kell ebben létrehozni egy önálló, új fejezetet. Ezek után önnek itt személyeskednie, és Rogán Antalt tetemre hívni, és andyvajnázni meg keresztkomaságról meg nem tudom, miről beszélnie, ne haragudjon, képviselő asszony, ezt határozottan vissza kell hogy utasítsam.

(13.10)

Nem az ön dolga eldönteni, hogy kit tart alkalmasnak miniszternek. Kormánya a miniszterelnöknek van, a miniszterelnök joga meghatározni azt,

hogyan milyen kormányzati struktúrában kíván dolgozni, joga meghatározni azt, hogy kivel dolgozik együtt egy kormányon belül, és ha a miniszterelnök úr Rogán Antallal kíván együtt dolgozni, az az ő személyes joga. Arról egyébként a képviselőknek szavazati joguk sincs, vagyis döntési joguk sincs (*Z. Kárpát Dániel: Szavazati joguk még van!*), úgyhogy nagyon szépen kérem, képviselő asszony, hogy ne személyeskedjen a parlamentben.

Bangóné Borbély Ildikónak, aki egy büdös szót nem szólt az előterjesztésről és a költségvetési törvény módosításáról, ugyanezt tudom mondani. Még az a szerencse, hogy amikor itt Rogán Antalnak a vagyonyilatkozatát előveszi, akkor nem jut eszébe az, hogy milyen megengedően bántak Simon Gáborral, aki mintha nem egy számot írt volna el vagy egy adatot írt volna el a vagyonyilatkozatában, hanem mintha százmilliókat felejtett volna ott egy bécsi bankszámlán. Talán ezzel kellene foglalkoznia a szegényekért mindig olyan nagyon lelkesen aggódó Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, aki elmondta a magáét, aztán, mint aki jól végezte dolgát, itt is hagyta az üléstermet. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem vagyunk hozzászokva, hogy vitázni is lehet! Nem jellemző!*)

Varju képviselő úrnak pedig azt tudom mondani, hogy szégyellje magát. Szégyellje magát, tisztelt képviselő úr! Önök, akik az MSZMP KB agitprop osztályának az emlőin nevelkedtek, itt goebbelseznek meg propagandaminisztériumot hoznak elő, szégyellje magát, szégyellje magát, képviselő úr! Ez méltatlan az Országgyűléshez, hogy ön a most felálló új Miniszterelnöki Kabinetirodát a goebbelsi propagandaminisztériumhoz hasonlítja, miközben ennek semmi köze nincs az előttünk fekvő előterjesztéshez. Úgyhogy azt tudom mondani, képviselő úr, hogy szégyellje magát, és kövesse meg mind a miniszterelnököt, mind pedig Rogán Antalt, mert ennél alávalóbb, ennél szégyenteljesebb párhuzamot, mint hogy Goebbels propagandaminisztériumához hasonlítja a most felálló új minisztériumot, én a magyar demokrácia történetéből az elmúlt 25 évben még nem hallottam.

Úgyhogy én ettől a gyalázatos vitától függetlenül arra kérem a képviselőtársaimat, hogy azt a törvényjavaslatot, ami egy nagyon rövid törvényjavaslat, és ami arról szól, hogy hozzunk létre egy új fejezetet a 2015-ös költségvetésben, szíveskedjenek a szavazatukkal támogatni. (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: Nem kell! Nincs rá szükség!*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény módosításáról szóló előterjesztés összevont vitája**. A Bárándy Gergely, MSZP; Lukács László György,

Jobbik; Schmuck Erzsébet, LMP; Völner Pál Fidesz; Vejkey Imre, KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés T/6569. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 10 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 6 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 7-7 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll összesen rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Völner Pál képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének... (*Dr. Bárándy Gergely: Én lennék az most! Én lennék az előterjesztő képviselője most a nyitóbeszédben!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! (*Tukacs István: Az elnök úrnak nem az van odaírva!*) Megadom a szót Völner Pál úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Felhívom a képviselő úr figyelmét arra, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére összesen tíz perc időkeret áll rendelkezésére. Így legyen kedves az időkeretét beosztani. (*Dr. Völner Pál: Elnök úr...*) Tőlem balra pedig megkérem a képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek nem zavarni az ülést. (*Derültség az MSZP soraiban.* - *Dr. Bárándy Gergely: Próbáltam volna előterjeszteni!*) Köszönöm a megtisztelő figyelmüket és aggodásukat. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): **Ügyrendi felszólalást** szeretnék tenni. Miután ötpárti előterjesztésről van szó, az előterjesztők úgy állapodtak meg, hogy kettő, egy kormánypárti és egy ellenzéki képviselő él az előterjesztés és a zárszó lehetőségével; ötöt percben Bárándy Gergely képviselő úrral osztanánk meg ezt a lehetőséget, és az előterjesztést akkor ő ismertetné.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Tegyük tisztába: hogy van ez, elnök úr? - Lehet ilyet csinálni? - Nem lehet; kész.*)

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót. Minekutána a Törvényalkotási bizottságban született döntés nem került átvezetésre, így fegyelmezett ülésvezető a saját forgatókönyvéhez ragaszkodik. Úgyhogy majd megkérem a Törvényalkotási bizottságot, hogy legközelebb érdemi információt adjanak.

Öné a szó, képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a napirendi pont előadója: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Talán azért is lehet ez a kezdeti kavargás, mert régóta nem volt arra példa, és örülök, hogy most van, és őszintén remélem, hogy még lesz is a jövőben, hogy egy javaslatot ötpárti előterjesztésként tudunk az Országgyűlés előtt tárgyalni, és az előterjesztés minden frakció egyetértését bírja.

Röviden szólnék éppen ezért az expozéban a javaslatról. A javaslat benyújtásának oka az volt, hogy a Budapesti Ügyvédi Kamara tisztújítását a bíróság megsemmisítette. Ezért a jogerős ítélet óta létrejött egy olyan exlex állapot, amelyben nem tudni azt, hogy ki a jogosult a kamara testületeinek és tisztségviselőinek a hatáskörét gyakorolni. Márpedig, mivel az élet nem áll meg, ezt a helyzetet rendezni kell.

Ugyanígy kérdésként merült fel, hogy vajon mi lesz a jogerős ítélet óta meghozott határozatokkal, azokat hatályában fenntartjuk vagy nem tartjuk fenn - ezt is szükséges jogszabályi úton rendezni, méghozzá a lehető leghamarabb, ezért is járult hozzá minden parlamenti párt ahhoz, hogy házszabálytól eltéréssel tudjuk tárgyalni ezt a javaslatot. Olyan fontos kérdésekről kell dönteni, tisztelt képviselőtársaim, mint az ügyvédek felvétele, a fegyelmi eljárások lefolytatása vagy ügyvédjelöltek felvétele vagy oktatása, és természetesen a kamarának az időközben felmerült pénzügyi kérdéseiről. Itt pedig nem várhatjuk meg azt, hogy több hónap múlva majd feláll egy legitim módon és törvényesen megválasztott új tisztségviselői kar a Budapesti Ügyvédi Kamarában.

Két erénye van, azt gondolom, a javaslatnak, amit szeretnék kiemelni. Az egyik az, hogy minden parlamenti párt az autonómia, egy 140 éves múltra visszatekintő kamarai autonómia fenntartásában, megőrzésében volt érdekelt, még az átmeneti időre is. Tehát nem került szóba például kormánybiztos kinevezése vagy más hasonló módszer az ügyvédi kamara vonatkozásában, tehát még az átmeneti időben is megőrzi az autonómiáját az ügyvédi kamara akként, hogy az Országos Ügyvédi Kamara elnöke, illetve elnöksége vagy vezetése lesz jogosult arra, hogy kijelölje azokat az ügyvédi testületeket más kamarák keretein belül, illetve azokat az ügyvédeket, ügyvédi tisztségviselőket adott esetben, akik helyettesíteni fogják ebben az átmeneti időben a Budapesti Ügyvédi Kamara testületeit, illetve tisztségviselőit.

A másik nagy erénye, tisztelt képviselőtársaim, ennek a javaslatnak, amellet, hogy mind az öt párt szakmai szempontból egyetértett abban, hogy ez egy helyes megoldás, hogy az egyeztetések során az Országos Ügyvédi Kamara elnöke támogatásáról biztosította ezt a javaslatot, szakmai értelemben kielégítőnek és jónak találta, egyébként pedig a parlamenti pártokat arra kérte és biztatta, hogy ezt nyújtsuk be.

Természetesen mindenkinek megvan és meglehet a véleménye arról, hogy az elmúlt években az ügyvédi kamarai választások során kialakult stílus mennyire felel meg a 140 éves ügyvédi kamarai hagyományoknak; remélem, ebben lesz jobbulás, lesz javulás, lesz változás. Ez a része azonban a kérdésnek nem a törvényalkotóra tartozik; a törvényalkotóra annyi tartozik, hogy ezt az úgynevezett exlex állapotot megpróbálja olyanná tenni, ami alkalmas arra, hogy az igazságszolgáltatás és azon belül kiemelten az ügyvédi kamara működése az állampolgári elvárásoknak megfelelően, az ügyvédi kar és a jogkereső polgárok elvárásainak megfelelően történjen.

(13.20)

Nekem meggyőződésem az, hogy ez a javaslat képes ezt az űrt pótolni, és innen is azt kívánom a Budapesti Ügyvédi Kamarának, illetve majd az ügyvédi kamarai választásokat megszervező, később kijelölt testületnek, hogy minél hamarabb sikeres kamarai választást tudjanak tartani, ahol a teljes törvényes rend helyre tud állni. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a zárszó elmondására a megállapodás szerint az előterjesztők Völner Pál képviselő urat kérték fel. Rendelkezésére áll a képviselő úrnak hat perc a zárszó elmondására.

Megkérdezem Vízkelety Mariann államtitkár asszonyt, a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Dr. Vízkelety Mariann jelzésére:)* Parancsoljon! Öné a szó.

DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A benyújtott törvényjavaslat egyszerre kívánja az igazságszolgáltatási érdekeket és a köztisztületi autonómia megőrzését is szolgálni. A hatályos ügyvédi törvény alapján az igazságügyi miniszter törvényességi felügyeletet gyakorol a területi kamarák és a Magyar Ügyvédi Kamara működése felett. Ennek keretében ellenőrzi a kamarák alapszabályait, szabályzatait, iránymutatásait és határozatait, továbbá azt, hogy működésük megfelel-e jogszabályoknak, az alapszabálynak és a szabályzatuknak. A miniszter e jogkörében felhívja a kamarát a jogszabálysértés megszüntetésére, ez alapján az érintett kamara - legyen az akár területi, akár a Magyar Ügyvédi Kamara - köteles a jogszabálysértést megszüntetni vagy egyet nem értéséről a minisztert tájékoztatni. Ha az érintett kamara a jogszabálysértést nem szünteti meg, a miniszter törvényben meghatározott határidőn belül bírósághoz fordulhat.

A miniszter jogköre azonban korlátozott: nem jogosult a kamarát megillető és nemzetközi ügyvédi szervezetek által kiemelten hangsúlyozott és védett köztisztületi autonómiával összhangban a kamarai tisztségviselők helyett vagy azok nevében a kamara működőképességét biztosítani. Ez azt jelenti, hogy a közgyűlés összehívására sem jogosult sem a területi kamarák, sem pedig a Magyar Ügyvédi Kamara vonatkozásában.

Alapvető fontossággal bír ezért annak eldöntése, hogy van-e olyan szerv, amely elláthatja ezeket a feladatokat; ki jogosult a közgyűlés összehívására; lehet-e tudni, kit kell a miniszternek felhívnia, kivel szemben kell intézkednie.

Előállhat ugyanis olyan jogi helyzet, amikor bizonytalanná válik, van-e egyáltalán érvényesen megválasztott tisztségviselője egy kamarának. Erre a jogi helyzetre a hatályos jog nem ad egyértelmű eligázi-

tást, és egyértelműen alkalmazható jogi analógia sem létezik.

Tisztelt Országgyűlés! Az ügyvédi kamara működőképessége - legyen szó akár területi, akár az országos kamaráról - kiemelt társadalmi és igazságszolgáltatási érdek. Gondoljunk arra, hogy az ügyvédi kamarák elnöksége hatósági eljárási szabályok alapján jár el, amikor az ügyvédek kamarai felvételéről és kamarai tagságának megszüntetéséről, a különféle ügyvédi névjegyzékekbe való felvételtől, az összeférhetetlenségi eljárás kezdeményezéséről vagy éppen az ügyvédi tevékenység szüneteltetéséről dönt.

A Magyar Ügyvédi Kamara teljes ülése szintén az igazságszolgáltatás működéséhez feltétlenül szükséges feladatot lát el, például etikai szabályzatban határozza meg az alapvető hivatásrendi normákat, dönt a kamarai felvételi eljárás szabályairól vagy a fegyelmi eljárás részletes szabályairól, szabályzatot ad ki a kamarai tisztségviselők választásáról és visszahívásáról. A Magyar Ügyvédi Kamara teljes ülése közfeladatot is ellát, hatósági jogkört gyakorol a kamarai ügyvédi, illetve ügyvédi irodai névjegyzékbe vétellel, az ügyvédi tevékenység szüneteltetésének engedélyezésével kapcsolatban. Az ügyvédi tevékenység gyakorlásának időtartama alatt első fokon a területi kamara elnöksége, másodfokon a Magyar Ügyvédi Kamara elnöksége hatósági ellenőrzést folytathat le, közhiteles nyilvántartást vezet, amely büntetőügyekben, perekben eljáró ügyvéd jogállását igazolja vagy éppen ügyvédi igazolványt állít ki vagy von vissza.

Az ügyvédi törvény jelen módosítása két olyan helyzetet kíván rendezni, ahol a szabályozás hiánya működésképtelenséghez vezethet, ezáltal alapvetően veszélyezteti az igazságszolgáltatás működését. Az egyik ilyen helyzet, amikor felmerül annak szükségessége, hogy a miniszter törvényességi felügyeleti eszközt alkalmazzon és keresetet nyújt be a bírósághoz. Amennyiben kétséges a döntéshozó szerv vagy tisztségviselő személye, illetve az általa megtett jogcselekmények érvényessége, akkor ahhoz, hogy a kamara közfeladatainak ellátása biztosított legyen, alapvető és jogbiztonságot szolgáló elvárás, hogy valaki más lássa el ezeket a feladatokat.

Ezt a célt tartja szem előtt a javaslat is, és az erről történő döntést a Magyar Ügyvédi Kamara kezébe adja, megtartva a köztestületi autonómia feltétlen érvényesülését. Előfordulhat azonban olyan helyzet is, hogy más okból válik működésképtelenné a kamara. Ebben az esetben még inkább szükség van arra, hogy az érintett területi kamara közfeladatait valamely más területi kamara lássa el. Jelen törvényjavaslat biztosítja az igazságszolgáltatás hatékonyságát és zökkenőmentességét, az ügyvédi működésbe vetett közbizalom fenntartását. Erre tekintettel az igazságügyi tárca támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizott-

ság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, a bizottság képviselőjének. Parancsoljon!

TUZSON BENCE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A bizottság megtárgyalta a törvényjavaslatot, és valóban, egy olyan törvényjavaslatról van szó, amelyet egyrészt a parlamenti pártok mindegyike támogat, másrészt pedig amely nagyon gyorsan és hatékonyan tud rendezni egy exlex állapotot, egy olyan állapotot, ami még nem fordult elő a kamarák történetében. De ami késik, nem múlik, úgyhogy elő is állt egy sajátos helyzet a Budapesti Ügyvédi Kamara tekintetében, ami felhívja a figyelmet arra, hogy ilyen esetek előállhatnak, a törvényalkotás, illetve a törvény viszont nem volt erre az esetre felkészülve.

Valóban helyes a javaslatnak az a megközelítése, ami nem veszi ki a kamarai hatáskörből ezeket a dolgokat az intézését, tehát ha működésképtelenné válik egy területi kamara, hanem ezen a rendszeren belül tartva, a döntéshozatal számára egy új mechanizmust alakít ki, aminek keretében ezek a problémák hosszú távon is rendezhetőek.

Azt gondoljuk, ez az igazságszolgáltatás területén egy különösen fontos érdek, hiszen itt közfeladatok ellátásáról is szó van, és működésképtelenné válna az igazságszolgáltatásnak egy fontos ága abban az esetben, ha ezeket a problémákat nem rendeznénk. Ezért fontos, hogy a törvényalkotó ebben az esetben gyorsan lépjen fel, és olyan helyzetet teremtsen, ami egyértelművé teszi mindenki számára, hogy hogyan lehet rendezni egy ilyen kétséges helyzetet, illetve ne alakuljon ki a bíróság döntését követően egy exlex állapot akár hónapokra, akár fél évre vagy akár évekre is előrevetítve.

Természetesen nagyon fontos ez a kérdés, ezért a Törvényalkotási bizottság is egy gyors, hatékony tárgyalás keretében döntött arról, hogy támogatja ezt a törvényjavaslatot, és 32 igen szavazattal, egységesen a törvényjavaslat mellé állt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket, hogy a frakcióknak 7-7 perces időkeret áll rendelkezésre, a független képviselőknek pedig összesen 3 perc.

Először az írásban jelentkezett képviselők következnek. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Én az előterjesztői felszólalásom során az összes szakmai érveim elmondtam. Természetesen a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatja ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Vejkey

Imre képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

(13.30)

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/6569. szám alatt benyújtott törvényjavaslat, amely az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény módosításáról, illetve kiegészítéséről szól, alapvetően azt a helyzetet kívánja megoldani, hogy mi legyen az eljárási rend akkor, ha az igazságügyért felelős miniszter törvényességi felügyeleti jogkörében eljárva keresetet indít az ügyvédi törvény 123. § (2) bekezdésének b) vagy c) pontja alapján.

Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelemmel arra, hogy az ügyvédi kamara mint köztisztület feladatellátásához kiemelkedő társadalmi és igazságszolgáltatási érdek fűződik, ezért a jogerős bírósági döntésig szükségesnek mutatkozik olyan eljárási rend kialakítása, amely biztosítja a közfeladat átmeneti időszak alatti zökkenőmentes ellátását is. Ezért a köztisztületi autonómia és az önszabályozás alapelvéből kiindulva a törvényjavaslat kifejezetten a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke, illetve elnöksége kezébe adja az erről szóló döntést, vagyis konkrétan egyrészt annak a ténynek a megállapítását, hogy a fenti feltétel bekövetkezett-e, másrészt pedig az ellátandó konkrét feladat szétosztását. Mindezt annak érdekében, hogy biztosítva legyen az átmenetileg működésképtelenné vált területi ügyvédi kamara vagy annak bármely szervének közfeladat-ellátása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Egyedül ez a jogalkotói megoldás nem csorbítja a 140 éves ügyvédi köztisztületi autonómiát, a fenti hatáskörnek az ügyvédi kamarán kívüli bármely más szervezethez történő telepítése éppen az általunk védeni kívánt köztisztületi autonómiát csorbítaná. Ezért a KDNP támogatja a T/6569. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ügyvédségről szóló törvény módosításának ötpárti támogatásánál talán azt lehet nézni, hogy miért is támogatják valamennyien a pártok és valamennyi politikai erő.

Elsősorban azért, mert ezzel kristálytisztá üzenetet szeretnének küldeni a külvilág részére, hogy olyan szakmai kérdésekben, az ügyvédségre vonatkozó valamennyi keretfeltétel - az ügyvédi kamara szokta ezeket szolgáltatni - minden pontjában, a politikát félretéve, ha a működőképesség szavatolása

a kérdés, akkor egyet tudnak érteni, és pontosan ezt a szakmai egyetértést fogalmazta itt most meg mindenki a pártok részéről. Amit elsődlegesen kíván a politika ezzel üzeni, hogy ők nem kívánnak semmilyen belső csatározásnak sem eszközei, sem alanyai lenni. Lényegében a támogatás azért is szükséges, ami már többször hangsúlyosan előkerült, hogy a működőképessége a Budapesti Ügyvédi Kamarának ebben az esetben, de hasonló helyzetben más területi kamaráknak is a működőképessége biztosítható, szavatolható legyen.

Ha úgy tetszik, akkor itt egy olyan átmeneti helyzet lesz, amely átmeneti helyzetnek nagyobb a hozzáadott értéke, illetve nagyobb a fontossága, mint hogy egyébként sokszor a kritika által megfogalmazott, de megoldási javaslatokat fel nem mutató utat választaná adott esetben a törvényalkotás. Úgy gondolom tehát, hogy a törvényalkotás részéről valamennyien helyesen járunk el azzal, hogy a szakmai javaslatot támogatjuk.

Szóba került az is, hogy akár a kirendelt védők munkája, de akár a jelölti képzés vagy akár a kamarai tagnyilvántartás is olyan csorbát szenvedne vagy olyan mindennapi technikai nehézségek elé állna, amely egyáltalán nem szolgálja sem a kamara működését, sem egyébként - és erről is beszélni kell és őszintén kell róla beszélni, úgy gondolom - azt sem, ahogy az ügyvédek és az ügyvédi kamarákat manapság megítélik az emberek. Azt a közbizalmat, amit eddig beléjük vetettek, az ilyen és ehhez hasonló, működésképtelenség közeli helyzetek rendkívül hátrányosan érintik az egyébként nagyon fontos önkormányzatiságát a kamarának, és magának az egészbe vetett bizalomnak az aláásására is alkalmas.

Ha tehát egy szót lehetne mondani arra, és ez például a kirendelt védő szerepénél is fontos, garantálni kell a rendet. Egy rendbetételnek kell most, akár egy átmeneti szabály alapján is bekövetkeznie, és a rend garantálása az, amely elsődleges, és vissza kell állítani, amit mondtam, a viszonylag megroppant, illetve leromlott közbizalmat is.

Ennek eszköze lehet ez a javaslat, és úgy gondolom, hogy az említetteken túl - és azt is elővetítettem a hozzászólásomban - mindenképpen szükség van egy átfogó törvényi újragondolásra, amelyet egyébként a minisztériumnak elmondtunk, és a Magyar Ügyvédi Kamara elnökének, aki jelen volt, szintén kifejeztünk. Ez pedig az, hogy a Jobbik részéről a javaslat támogatása mellett az egyik feltétel az is, hogy feltétlenül újra kell gondolni, újra kell szabni az ügyvédi kamarákra, az ügyvédi tevékenységre vonatkozó valamennyi, az ügyvédséget érintő jogszabálynak, az egésznek a terepét. Hiszen nagyon sok olyan diszfunkciót látunk most már a rendszerben, ami 1998-ban, egy bizonyos fejlettségi fokon létrejött jogszabállyal még kezelhető volt és az akkori feltételeknek megfelelő volt, de a jelenlegi, 2015. évi vagy '16. évi, vagy a jövőbeni viszonyoknak sok változás miatt nem felel meg. Tehát amellet, hogy egyébként a Jobbik Magyarországért Mozgalom ezt a törvény-

javaslatot támogatja, mindazok mellett szeretnénk, ha az is napirendre kerülne, hogy az ügyvédségről, az ügyvédekről szóló törvény teljesen átalakításra kerüljön, és a jövőben kezdjen a minisztérium ezzel kapcsolatosan egyeztetést a kamarával, és haladjanak előre szakmai úton. S akkor viszont tényleg kérjük ki valamennyi területi kamarának, az ügyvédségnek bármilyen módon a véleményét, hogy ők maguk is részt vehessenek ebben, s ahogy ez a probléma mutatja, sokkal jobban magukénak érezzék a kamarát, a kamarai tevékenységet és az ügyvédeknek a kamarával való viszonyát. Tehát ez mindenképpen szükséges.

Összességében a kamarák működőképességéhez és a közbizalom helyreállításához a törvényjavaslat szükséges, így annak támogatása mindenképpen indokolt mindenki részéről. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében a felszólalás lehetőségével élni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont általános vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál képviselő úrnak, aki az előterjesztő képviselőjében a zárszót mondja el hatperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy az előttem felszólalók, az előterjesztő és a pártok képviselői, államtitkár asszony is részletesen ismertették a javaslat lényegét, olyan helyzettel találkozunk ismét, amikor az élet a jogszabályi keretek közé nem fért bele, és ezt a helyzetet kellett kezelni ezzel a módosítással.

Sikerült olyan megoldást találnunk, ahol nem a miniszter és nem a bíróság az, aki ezt az átmeneti helyzetet kezeli. A miniszter nyilván a kamarai autonómia tiszteletben tartása miatt nem kaphat további jogosítványokat. A bíróság pedig olyan operatív, gyors szinten nem tud intézkedni, ami a napi problémákat kezelné. Azzal az intézkedéssel, hogy az Országos Ügyvédi Kamara kezébe került, illetve az általa kijelölt területi kamara kezébe került a döntések joga, sikerült elérni, hogy a kamarai autonómia keretei nem sérültek, ugyanakkor azok a napi problémák, amelyeket egy területi kamara elnökségének kiesése okoz, kezelhetővé váltak, és azon a körön belül, azon a professzionális szinten, ugyanúgy, mint a korábbi időszakban vagy a többi kamaránál, kezelhető a helyzet.

Képviselőtársaim részletesen ismertették, hogy mi okozta az aktualitását ennek a módosításnak. Ugyanakkor ez a módosítás egyéb más okokból előálló helyzeteket is kezelni tud. Ha tehát természeti csapás miatt vagy egyéb okból kerül sor olyan működési nehézségekre, amelyek miatt az Országos Ügyvédi Kamara beavatkozása szükséges, ugyanígy alkalmazható ez a javaslat.

Természetesen, amit Lukács képviselőtársam felvetett, hogy a '98-ban íródott ügyvédi törvény mennyiben felel meg a mai időszak kihívásainak, ez egy külön vitatéma; és valóban, ha nem egy ilyen prompt módon kell egy jogszabályt módosítanunk, amit a mostani helyzet idézett elő, akkor széles körű társadalmi vita után, illetve a szakmai kamarák bevonásával nyilván egy újabb, egységes szerkezetű jogszabály készíthető, ami talán jobban megfelelhet más irányú kihívásoknak is, amelyeket az élet magával hozhat.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szeretném megköszönni a parlamenti pártok képviselőinek, hogy ebben az ügyben technikai-szakmai problémát sikerült szakmai szinten tartanunk, és mindenki építő jelleggel tudott hozzátenni ahhoz a javaslatához, amellyel eredetileg próbáltuk az ügyet kezelni, és sikerült azt elérnünk, hogy a mai napon megszülethet egy olyan módosítás, amely remélhetőleg megnyugtatóan kezeli a helyzetet a végleges kamarai választások lezajlásáig.

Még egyszer köszönöm a támogatást, és kérem a tisztelt Háztól, hogy szavazzák meg a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Völner Pál előterjesztőnek. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a mai ülésnapon kerül sor.

Most szünetet rendelék el 14 óra 30 percig. 14 óra 30-kor az azonnali kérdések tárgyalásával folytatjuk munkánkat.

(Szünet: 13.40 - 14.37)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Móring József Attila és Schmuck Erzsébet)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az **azonnali kérdések órája** napirend következik. Köszöntöm képviselőtársaimat. Kérem, foglalják el helyüket.

Harangozó Gábor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért nem fontos?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Simicskó István honvédelmi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Miután miniszterelnök úr véleményére, álláspontjára lennék kíváncsi, hogy neki miért nem fontos, ezért, csak hogy még egy kicsit segítsek neki készülni a jövő hétre...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): ...a magyar föld ügyében szeretném majd kérdezni. Ebben Simicskó úr nem annyira illetékes. *(Lázár János: Köszönjük az információt.)* Köszönöm.

ELNÖK: Miniszterelnök úrnak a harmadik soron **következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.**

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Csaba képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**A lakosság már nem fontos?**” címmel. Megadom a szót a képviselő úrnak.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az előző uniós ciklusban a magyar kormány gyakran kifogásolta, hogy nincs lehetőség uniós forrásokat fordítani a lakóépületek korszerűsítésére. Ezzel indokolták, hogy 2008-2013 között mindössze 25 milliárd forint jutott a lakossági energetikai beruházások támogatására. Az új, 2014-ben kezdődő időszakban azonban az Európai Bizottság lehetővé tette lakóépületek korszerűsítését EU-s forrásokból.

A magyar kormány a Brüsszelnek leadott operatív programokban 450 milliárd forintnyi forrást különített el energetikai korszerűsítésre, köztük a lakóépületek felújítására.

Miniszter úr a hónap elején, egy gazdasági konferencián közölte, hogy 2020-ig a kormány nem ad uniós pénzt lakossági energia-korszerűsítési programra, az energetikai korszerűsítéseket, pontosan a bürokráciacsökkentés, az állam dologi kiadásainak csökkentése érdekében, az állami intézményeken kell kezdeni. Tehát európai uniós pénzből lakossági energia-korszerűsítési program nem lesz, mondta akkor miniszter úr.

Ez azonban ellentétes a kormány által elfogadott nemzeti épületenergetikai stratégiával, amelyben hangsúlyos szerepet kap a lakossági energia-korszerűsítés. Ezeket a terveket, az operatív programokban meghatározott célszámokat nem lehet az Európai Unió beleegyezése nélkül megváltoztatni. Ez egy közös megállapodás, ami létrejött a kormány és az Európai Unió között arról, hogy ezeket a pénzeket lakossági, vissza nem térítendő, energiahatékonysági beruházásokra fogják költeni.

A kis- és középvállalkozásoknál munkahelyek tízezrei kerülnek veszélybe az elmaradó beruházások miatt. 2020-ig már évi 40 ezer lakás rezsicsökkentő felújításával több tízezer új munkahely jönne létre, és évi 70 milliárd forint költségvetési többletbevétel keletkezne. Továbbá évente közel 100 milliárd forint energiaköltséget takarítana meg az ország, a földgázimport 4 százalékkal csökkenhetne, hangsúlyozzák a szakmai szervezetek.

Ezek alapján kérdezem miniszter urat, lesz-e lakossági energia-korszerűsítési program uniós forrásból. Várom válaszát.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: *(Hangosítás nélkül.)* Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a képviselő úr kérdését...

ELNÖK: Miniszter Úr! A kártyát be kellene tenni. *(Lázár János: Helyén van.)* Vagy pedig fordítva van.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen Tóth képviselőtársam kérdését, ami alkalmat ad arra, hogy néhány mondat erejéig, ha csak rövid ideig is, de szót ejtsünk a lakossági energetikai felújítások sorsáról. Először is arról szeretném az Országgyűlést tájékoztatni, hogy valóban, a kormány megtárgyalta annak a lehetőségét, ami a lakossági energia-korszerűsítésre vonatkozik, illetve annak a forrásnak a felhasználását, amely 300 milliárd forintos nagyságrendben a magyar kormány mozgástere a 2014-2020 közötti EU-s ciklus időszakában energia-korszerűsítés tekintetében.

Az 1. pont az, hogy a magyar állam tulajdonában lévő, közösségi célokat szolgáló, elsősorban oktatási, tehát köznevelési, felsőoktatási, közigazgatási szolgáltatásokat biztosító vagy egészségügyi szolgáltatásokat biztosító, tehát közszolgáltatásokat biztosító intézményeket és létesítményeket szeretnénk korszerűsíteni annak érdekében, hogy növekedjen az ügyfelek felé nyújtott szolgáltatások színvonala, másrészt pedig nyilvánvalóan szeretnénk csökkenteni a dologi költségeket, ami, azt gondolom, hogy kifejezetten fontos dolog a költségvetés egyensúlya szempontjából; minél olcsóbb, minél hatékonyabb legyen dologi értelemben az intézmények üzemeltetése. Ez az elsődleges cél, ez több százmilliárd forintot igényel jelen pillanatban Magyarországon.

A másik cél, hogy a lakoságnak képesek legyünk segíteni. Az Európai Bizottságnak azonban sajnos van egy speciális szabálya, ami azt mondja, hogy magántulajdonba az Európai Unió adóízetőinek forrásai nem investálhatóak. Tehát magántulajdonban álló, függetlenül attól, hogy ipari technológiával épített lakás vagy kertés övezetben meglévő lakóház, felújítására a tulajdonosnak forrást biztosítani a magyar kormánynak 2014-2020 között a jelenleg hatályos európai uniós szabályozás szerint nincs lehetősége.

(14.40)

Más eszközt kell találnunk. Tekintettel arra, hogy teljesen egyetérték képviselő úrral az energia-

korszerűsítés szükségességét illetően, erre vissza fogok térni a következő percben, hogy mi az az eszköz, amit fel tudunk ajánlani a lakosságnak. Körülbelül 150 milliárdot kell az intézményekre költenünk, és körülbelül 350-400 milliárdot kellene minimum a lakosságnak biztosítanunk. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Visszaválaszra megadom a szót Tóth Csaba képviselő úrnak.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Értem, amit mond, miniszter úr, csak akkor 2014. június 4-én, amikor miniszterjelölti meghallgatása volt, miért nem ezt mondta. Akkor ugyanis azt mondta, hogy környezet-energiatermelési fejlesztésekre 1117 milliárd forintot szán a kormány, ennek az összegnek 27 százalékát szeretnék lakossági kiadásokra fordítani, ami a lakosság energetikai korszerűsítését jelenti. Ezek az ön szavai, ezeket ön mondta. Ha akkor is tudták, hogy ezt nem lehet, akkor miért kellett ezt mondani?

Viszont idézhetnék még valakit, Szabó Zsolt államtitkár urat, aki augusztus 5-én azt mondta, hogy tavaszig érdemes várni, mert akkor lesz a családi házak felújítására pénz. Tehát ha ez így volt, korábban is tudták, akkor miért mondták; egyébként meg nem tudom, hogyan gondolják, hogy az emberek majd önerőből tudják ezt bármilyen módon finanszírozni. Bizonyára ön is tudja, hogy a lakosság 85 százaléka semmilyen megtakarítással nem rendelkezik, és a felújítandó házak 11 százalékának esetében nyilatkozik úgy, hogy esetleg hitelt képes lenne vagy tudna felvenni. Úgyhogy nehéz lesz ezt így megmagyarázni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A visszaválasz megilleti Lázár miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Azt gondolom, hogy megmagyarázni egyszerűbb, mint megoldani. Tehát igazából a nehézség a megoldásnál van, nem a megmagyarázásnál. A teremben ülő képviselőtársaim azért ülnek itt, mert jól meg tudnak mindent magyarázni, ez az alkalmaság egyik feltétele.

Ellenben hogyan tudnánk megoldani ezt a problémát? Azt tudom önnek mondani, az elsődleges kérdés az, az Európai Bizottság ahhoz ragaszkodik, hogy közösségek számára képesek legyünk vissza nem térítendő támogatást adni, azaz abból a feltételéből kéne kiindulnunk, hogy például az ön településén egy utca közössége képes valami közösségi formát létrehozni, amit az Európai Bizottság támogat. Ennek a működőképességét én gyöngén tartom esélyesnek, ezért sokkal inkább azt gondolom, hogy az állami bankrendszeren keresztül visszatérítendő, kamatmentes, európai uniós támogatást kell biztosí-

tani 50 százalékban, és 50 százalék önerő bevonását pedig lehetővé kell tenni. Tehát 50 százalék önerő a lakostól és 50 százalék visszatérítendő támogatás.

Az is egy fontos kérdés, hogy azok az adófizetők, akik kimaradnak ebből a felújítási programból, hogyan gondolnak arra, hogy az állam jelentős mértékben támogatja magántulajdonban lévő ingatlanok felújítását. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Meddig tűri még?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Simicskó István honvédelmi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, avagy a miniszterelnök úrnak a soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Tisztelettel **megvárnám a miniszterelnök urat.**

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Miért mindig Orbán Viktor barátai viszik el a zsíros állami és önkormányzati üzleteket?**” címmel. A miniszter úr válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Elfogadom, köszönöm szépen.

ELNÖK: Öné a szó, Gyöngyösi Márton képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nemzetközi felmérésekből kiderül az, hogy Magyarország a korrupció csapdájában vergődik, és regionális összehasonlításban is egyre inkább csúszik lefelé. Az Orbán-kormányok alatt megszokhattuk azt a gyakorlatot, miszerint az állami és önkormányzati megrendelések általában Orbán Viktor környezetében találnak otthonra. Ilyen a 2013 óta elérhető letelepedési államkötvény gyakorlata is, az a konstrukció, amit maga Rogán Antal talált ki. Ezt a konstrukciót az ő nevével fémjelzik, amelynek a célja az, hogy 250 ezer eurós kötvénnyel egy Európai Unió kívüli állampolgár tartózkodási, illetve letelepedési engedélyhez juthat itt, Magyarországon, ezzel biztosítva az Európai Unió belüli utazást és tartózkodást is. A cél természetesen egy jó cél, amely a munkahelyteremtő befektetések növekedését célozta meg. Ehelyett azonban azt láthattuk, hogy offshore-cégek támogatásával a magyar állami pénzek kijátszását valósította meg a kormány verseny nélkül és a piac

felosztásán keresztül. 51 milliárd forintra tettek szert két és fél év alatt azok a cégek, amelyeket Rogán Antal ügybuzgalmával közvetítő cégekként jelölt meg és vert keresztül azon a Gazdasági bizottságon, amelyet ő elnökölt még korábban, és természetesen az ezt alátámasztó törvényt is ő maga nyújtotta be. Az átláthatósággal kapcsolatban még Varga Mihály miniszter úrnak is kétségei merültek fel.

Ezért kérdezem államtitkár úrtól, kinek az érdekét szolgálja a Rogán Antal által megalkotott letelepedési államkötvény. A cél a befektetések vonzása-e, vagy pedig egy újabb panama (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), a haveri cégek kistafirozására állami pénzen, és milyen kapcsolatban áll (*Az elnök ismét csenget.*) Rogán Antal ezekkel a cégekkel? Várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

(14.50)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném visszautasítani azokat a demagóg, nemtelen rágalmat, amelyekkel Magyarország miniszterelnökét illette. Úgy gondolom, hogy erre többet nem kell reagálni.

Ami pedig azt a mondatát illeti, hogy „a magyar állam a pénzének kijátszásával”, megtisztelne azzal, ha az egyperces válaszában ezt kifejtené, hogy milyen magyar állami pénzt játszanak ki a letelepedési kötvénnyel, amelynek a lényege az, hogy magyar államkötvényt vásárolnak, tehát a magyar államháztartást ezáltal finanszírozzák, és olyan államkötvénnyel, amelyet öt évig nem lehet értékesíteni. Tehát a magyar államnak nem kell attól tartania, hogy kivonják a finanszírozásból, tehát egy stabil értékpapír, stabil pénzbevonás a finanszírozásra.

Egyébként pedig a letelepedési kötvény, maga a konstrukció nem magyar találmány, hiszen működik Ausztriában, Cipruson, az Egyesült Királyságban, Görögországban, Máltán, Portugáliában, európai uniós országokban. Ott elfogadott ez, hogy pénzbevonással természetes személyek érkezhettek az országba, még a későbbiekben állampolgárságot is szerezve és ezáltal hozzájárulva az adott ország gazdaságához, befektetői tömegéhez. Úgy gondolom, hogy ez a konstrukció is megfelel ezeknek a céloknak. A Gazdasági bizottság honlapján megtalálható a nyilvánossággal kapcsolatos elvárások szerint, hogy ennek a folyamata hogyan zajlik le. Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszra van lehetősége Gyöngyösi képviselő úrnak.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! A válaszát nem tudom elfogadni, természetesen a külföldi példákat mi is ismerjük, ami alapján Magyarország megalkotta ezt a jogszabályt és ezt a törvényt. Ön is említette a görög és nagybritanniai példát, de azért szeretném itt rögzíteni a jegyzőkönyv kedvéért és az ön kedvéért is, hogy Nagy-Britanniában 405 millió forintnyi összegért lehet brit vízumot venni; tehát nem letelepedési engedélyt, nem tartózkodási engedélyt, vízumot 405 millió forintért, szemben Magyarországgal, amelyik 23 millió forintért ad letelepedési engedélyt a külföldieknek. Görögországban ingatlant kell vásárolni vagy legalább tíz munkahelyet teremtő beruházást foganatosítani, eszközölni.

Van némi különbség az önök gyakorlata és a külföldi példák között. Ha a cél az, hogy Magyarország profitáljon ezekből a kötvényekből, akkor jellemzően nem gyanús hátterű külföldi offshore-cégekre bízta ezeknek az árusítását, ráadásul olyan offshore-cégek, amelyek a piacot egymás között felosztották és még versenyezni sem kötelesek.

Nem tudom a válaszát elfogadni. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra van lehetősége államtitkár úrnak is.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tehát azt nem tudta megindokolni, hogy milyen magyar állami pénzek kijátszásáról van szó. Ezt kértem öntől, hogy indokolja meg. Nem tudta megindokolni. Nem igaz az, hogy 23 millió forint értékű kötvényt kell vásárolni, 100 millió forint értékű kötvényt kell. Tehát ez sem igaz.

Azonkívül az sem igaz, hogy gyanús hátterű cégekről van szó, ugyanis a valódi tulajdonosi hátterüket a megalkotott jogszabály szerint fel kell tárnai, és csak akkor indulhat, akkor nyújthatja be az Országgyűlés Gazdasági bizottságának ezt a kérelmet. A cél pedig egyértelmű, és örülök, hogy alátámasztotta, hogy nemzetközi példákából vettük át a gyakorlatot, olyan emberek jöhetnek ezáltal Magyarországra, akik tőkét hoznak ide, akik munkahelyet teremtenek, és erősítik a magyar gazdaságot, erősítik ezáltal az országot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Róbert Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető Lázár János miniszter úrhoz: **„Baljós árnyak?”** címmel. Lehet, hogy kérdőjellel írta a képviselő úr, lehet, hogy kijelentő módban. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem tudom, hogy kérdőjellel kell-e, majd

miniszter úr elmondja. Ugyanis az állami erdőgazdaságok sorsáról szeretném kérdezni miniszter urat. A magam részéről nagy örömmel vettem tudomásul azt, hogy a Kehi-jelentés megállapította azokat a visszaságokat, amelyekről a közvélekedés már, ugye, jó tíz éve tud, és rendszeresen felmerülnek azok az aggályok, hogy ezeknél az állami erdőgazdaságoknál komoly pénzügyi visszaélések történhetnek, és nem a legnagyobb pénzügyi hatékonysággal dolgoznak.

Tudomásunk szerint és a sajtó értesülése szerint miniszter úr elrendelte, hogy a többi állami erdőgazdaságnál is legyen ilyen jellegű átvilágítás és ellenőrzés, aminek szintén örülök, és szintén hasznosnak érzem. Viszont a baljós árnyak arra vonatkozik, hogy ez nem előkészítése-e esetleg valaminek. Azt szeretném, ha miniszter úr abban megnyugtatna bennünket, hogy az állami erdőket mint forgalomképtelen vagyont az államnak és magukat az állami zrt.-ket nem tervezi az állam értékesíteni, és nem egy privatizációs folyamatnak az előkészítése zajlik ezekkel a vizsgálatokkal. A magam részéről azt gondolom, hogy az állami erdővagyon helyi foglalkoztatási szerepének megerősítése, az állami erdőkezelés újragondolása nagyon-nagyon kívánatos, és nyilvánvalóan ebben komoly szerepe lehet a vagyonkezelői jogokat fenntartó Földművelésügyi Minisztériumnak. Viszont szintén sajtóértesülés az, hogy a minisztérium állítólag nem is tud erről a Kehi-jelentésről, és nem is tudott a vizsgálatról.

Az a kérdésem tisztelt miniszter úrhoz, hogy hogyan lesz tovább, mi lesz a folytatás. Most megtörténnek a további ellenőrzések, akkor lehet-e valamilyen kormányzati tervről tudni, hogy mi lesz a következő vizsgálatoknak, az eddigi jelentéseknek a következménye? Nyilvánvalóan látjuk, hogy a zrt.-k mereven elzárkóztak, és kikérték maguknak a Kehi jelentését. Kíváncsi lennék miniszter úr álláspontjára, hogy az állami erdőkezelésnek a vagyongazdálkodásában várható-e bármilyen fordulat, várható-e a jövőképeben bármilyen átalakulás, és a Kehi-jelentések tükrében lehet-e számítani valami olyanra, ami ezt befolyásolja. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném először is a kérdőjelet visszahelyezni a kérdés mögé, illetve azt remélem, hogy a válaszom után nem kijelentő mondat lesz, hanem kérdőjel marad továbbra is, és remélem, hogy meg is tudom válaszolni a kérdőjelet. A magyar kormány az a meggyőződése, hogy az állami tulajdonban lévő erdővagyonnak közösségi célt kell szolgálnia, tehát magánosításról és privatizációról szó sem lehet. A közösségi cél mindenféleképpen azt jelenti, hogy a társadalmat kell szolgálnia ennek az erdővagyonnak, és a vizsgálatok részben arra vonatkoztak,

hogy azoknak a településeknek, azoknak a közösségeknek a boldogulásához, ahol ezek az erdők, ez az erdővagyon fekszik, hogyan tudott hozzájárulni például ez az erdővagyon. A vizsgálatot 2014-ben rendelttem el, illetve 2014-ben fogadta el a kormány a Kehi munkatervét, amelyben mintavételszerűen hat darab erdőgazdaság vizsgálatára kapott felhatalmazást a Kehi. A hat darab erdőgazdaság vizsgálatának lezárása folyamatban van, a munkaanyagot olvastam, láttam, semmi olyat nem tartalmaz, amitől képviselőtársaim megnyugodhatnak, és az elolvasás után jutottam arra, hogy mind a 22 erdőgazdaságra kiterjesztem az elrendelt vizsgálatot, pontosan azért, hogy végre 25 év után tiszta vizet öntsünk a pohárba, és utánajárjunk azoknak a suttogásoknak, amire képviselőtársam a felszólalásában utalt.

Azt gondolom, hogy épp itt az ideje, hogy tisztán lássuk, kinek az érdekeit szolgálják az erdőgazdaságok. Én csak egy számot osztanék meg jelen pillanatban az Országgyűléssel, hiszen jelen pillanatban a vizsgálat nincs lezárva, nem írtam alá, nem terjesztettem a kormány elé. 97 milliárd forint az erdőgazdaságok árbevétele, 1,7 milliárd forint földalapú támogatást vettek föl, és az államkasszába 1 milliárdot fizettek be mint hasznot, amit közösségi célra lehet fordítani. Ez a szám szerintem önmagában elgondolkodtató. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Egyperces válaszra van lehetősége Sallai képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a válaszát, miniszter úr. Egyvalamit, ha megtenne a kedvemért, hogy pontosít: erdőtulajdont volt szíves említeni, az erdőtulajdon mellett, ugye, külön említettem nem a földtulajdont, hanem magukat a zrt.-ket is - akkor a zrt.-k sorsáról van-e... A másik pedig, hogy a vagyongazdálkodási tevékenységről, amiről szót ejtett miniszter úr: ugye, pont az a kérdés, hogy hogyan lehet az állam számára hatékonyabban hasznosítani ezeket, hiszen amellett, amit el tetszett mondani, az is tény, hogy 46 százalékos irányítási és menedzsmentköltségeket számoltak el, illetve az Index így tudta a Kehi-jelentésből. Az a tiszteletteljes kérdésem, hogy meg lehet-e tekinteni ezt a Kehi-jelentést, hozzá lehet-e férni, ellenzéki képviselők számára ez hozzáférhető lesz-e, titkosítva van-e vagy nyilvános-e pontosabban, illetve a következtetései levonását követően van-e bármiféle olyan tevékenysége a kormánynak, ami esetleg az állami zrt.-k számának a csökkentését vagy ennek az újragondolását eredményezné, illetve lesznek-e személyi felelősségre vonások, amennyiben megállapítást nyernek a Kehi-jelentésben foglaltak. Köszönöm szépen.

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Miniszter úrnak adom meg a szót.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Annak ellenére, hogy ezek a jelentések nincsenek lezárva - és ezt szeretném hangsúlyozni -, ezután az erdőgazdaságoknak is lehetőséget kell biztosítani fair módon, hogy a megállapításokra reagáljanak. 2012-13-ra vonatkozik a vizsgálat jelen pillanatban, amikor nem a Földművelésügyi Minisztérium volt a tulajdonosi jog gyakorlója, hanem egy másik tárca, ezért a Földművelésügyi Minisztérium nem volt bekapcsolható ebbe a történetbe, hiszen számokból és adatokból dolgoztak. Én annak ellenére, hogy nem tudom megcáfolni azt az állítást, ami szintén a sajtóban jelent meg, hogy drágábban adták a fát a falubéli lakosoknak az erdőgazdaságok, mint amennyiért a helyi Tüzépen lehetett venni, holott az erdő ott volt a falu határában, nos ezt az állítást nem tudom megcáfolni, ennek ellenére azt gondolom, hogy fair módon kell eljárni, és mérlegelni kell majd a vizsgálatnál azokat a reflexiókat, amelyek az erdőgazdaságokból kijönnek.

De szeretném megjegyezni, hogy a hat vizsgálat sem került lezárásra, 22 most van folyamatban. Időt kérek. Természetesen, mint minden más általam elrendelt Kehi-vizsgálat esetén, a betekintési jogot biztosítani fogom minden országgyűlési képviselőnek lezárt vizsgálat esetén. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Győrffy Balázs, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Új esély a magyar gazdáknak - átlátható földeladási rendszer”** címmel. Miniszter úr Nagy István államtitkár urat jelölte ki a válaszára. Kérdezem, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, Győrffy Balázs képviselő úr.

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ez év nyarán a Magosz és a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara ellenszavazat nélkül fordult a kormányhoz, amelyben azt kezdeményezte - meghallva egyébként a gazdálkodók ez irányú kérését -, hogy a kormányzat fontolja meg az állami termőföldvagyron esetleges értékesítését. Miért, miképpen gondoltuk mi ezt? Fontos volt, hogy ezt a hatályos jogszabályok szerint, átlátható módon, a vagyont nem elkótyavetyélve, illetve megfelelő hitelkonstrukció mellett fontolja meg a kormányzat.

Miért fordultunk a kormányzathoz ezzel a kérdéssel? Úgy gondoljuk, hogy mivel most csak földművesek tudnak termőföldet vásárolni Magyarországon, tehát olyan magánzemélyek, akik megfelelnek a földműves kritériumoknak - zárójelbe teszem, az Európai Unió erőteljes támadást intézett Magyarország ellen azzal a céllal, hogy társas vállal-

kozások is tudjanak termőföldet vásárolni -, ez mindenképpen időszerű kérdésnek tűnik. A mezőgazdaság hosszú távú tervezést igényel, pláne egy olyan szituációban, amelyben most vagyunk, hiszen generációváltás előtt áll az ágazat, és egy fiatalnak nem a húszéves bérlet, hanem a tulajdon jelenti azt a biztosítékot, amivel érdemben tud foglalkozni a gazdaság átvételével.

*(A jegyzői székben Móring József Attilát
Földi László váltja fel.)*

Most kell versenyképessé tenni a magyar mezőgazdaságot, a magyar gazdatársadalmat a 2020 utáni időszakra, amikor is sokkal inkább élesedik majd a verseny. S az állam, szemben az erdőgazdaságokkal, az erdővagyonnal nem gazdálkodik ezeken a területeken, bérbe adja azokat, effektív tőkét von ki az ágazatból. Fontos leszögezni, hogy a gazdálkodók nem kérnek ingyenenyeret, piaci áron vagy még afölött is hajlandók adni ezekért a területekért.

Államtitkár úr, kérek egy tájékoztatást, hogy tudunk-e ilyen formában új esélyt adni a magyar vidéknek. Tudjuk-e garantálni, hogy ne strómanok kerüljenek birtokon belülre? Tudunk-e olyan pénzügyi segítséget adni a kevésbé tehetőseknek, hogy a kisgazdálkodók is bátran tudjanak tervezni? S államtitkár úr, arra várnám még a választ, hogy milyen nagyságú területen és mekkora parcellákon tudjuk ezt a programot, amelyen döntés születik, elindítani. Várom választát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Győrffy képviselő úr. Válaszára megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Minden egyes feltett kérdésére igennel tudok válaszolni önnek, hiszen a kormány a Magosz és a Nemzeti Agrárkamara javaslatára döntött arról, hogy a „Földet a gazdáknak” program keretében értékesíti az állami tulajdonú földek egy részét.

Miért is döntött így a kormány? Azért, mert egy történelmi igazságtételről is beszélhetünk, hiszen a gazdák jogosan kérik az 1945 óta igényelt és függőben lévő tulajdonukat. Ráadásul egy földéhség is van Magyarországon, amit abból is látunk, hogy az NFA jelenleg is folyamatosan értékesít három hektár alatti területeket, és három-négy ajánlat is érkezik egy-egy területre. Az elmúlt másfél év alatt közel 6 ezer adásvételi szerződés kötött mintegy 5300 hektár állami földre. Ez a nagyfokú érdeklődés is bizonyítja, szükség van arra, hogy ne csak bérlők, hanem tulajdonosok legyenek, azaz szükség van arra, hogy a „Földet a gazdáknak” programot végrehajtsuk.

A kormány egyik célkitűzése, hogy azé legyen a föld, aki megműveli. Kis családi gazdaságok kerülnek

kedvező helyzetbe a földvásárlások során, őket kívánja támogatni a kezdeményezés. Az a célunk, hogy az agrárium versenyképességének növelése legyen, és kiszámítható gazdálkodás legyen. Tudjuk nagyon jól, hogy a magyar föld a magyar gazdánál van a legjobb helyen. Az összes állami föld mintegy 20 százaléka, 300-380 ezer hektár föld kerülne eladásra, többségükben szántók, legelők. Az 51 ezer tételből 41 ezer 10 hektár alatti parcellaméretben fog odakerülni, amely húszéves elidegenítési tilalom, terhelési tilalom, valamint állami visszavásárlási jog bejegyzésével történik.

Csak természetes személy, helyben lakó földműves magyar állampolgár vehet részt benne, s mindez garantálja azt, hogy átlátható, tiszta körülmények között történhessen meg mindez. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége Györfy Balázs képviselő úrnak.

GYÖRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úr, megnyugtatók voltak azok a garanciák, amiket felsorolt. Úgy gondolom, a magyar gazdatársadalom egy soha nem látott lehetőség kapujában áll, hogy valóban maguk közül keressék meg azokat a jövőbeli tulajdonosokat, akik most adott esetben bérlők vagy még azok sem ezeken a területeken.

Fontos tudni, hogy ezeket az állami területeket nagyobbrészt, kétharmadában társas vállalkozások bérlik, akiknek elővásárlási jogosultságuk nem lesz, hanem majd olyan helybeli gazdálkodók jutnak termőföldre, akik más lehetőség híján nem tudják fejleszteni a gazdaságukat.

Nyugtasson meg, államtitkár úr, hogy az az értékesítési egység, amit a szocialista kormányok vezettek be - tudjuk, hogy mit terveztek Bábolnán és Kerteskőn -, ebbe a programba semmilyen formában nem lesz bevonva, és egy sokkal átláthatóbb megoldást fog a kormányzat kínálni.

Végül a múlt heti albizottsági ülésen elhangzottakat szeretném kikérni magunknak a gazdák nevében. Tudniillik több ellenzéki képviselő is azt mondta, inkább azt támogatná, hogy az állam minden földet vegyen újra állami tulajdonba, mint hogy eladja azokat. Nos, ilyet már láttunk ötven évvel ezelőtt, most senki nem kér belőle, kedves ellenzéki képviselőtársak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége államtitkár úrnak is.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. A 23 megyei jogú városban a fővárosi és a megyei kor-

mányhivatalok által lebonyolított nyilvános árverések keretében fog a földértékesítésre sor kerülni. Csak természetes személy teheti meg mindezt, aki licitálni tud. A versenysemlegességet biztosítja az, hogy egy olyan 2,5 százalékos hitellehetőség áll a vásárlások hátterében, amellyel mindnyájan, mindenki egyforma versenyképességgel tud ezekhez a földterületekhez jutni. Ez egy olyan vissza nem térülő lehetőség, amivel minden magyar gazdának lehetősége és joga van élni.

Azt kell mondjam önnek, hogy nagyon álszent az ellenzék hozzáállása akkor, amikor állandóan ostorozza a kormánypartit képviselőket és a kormányt azért, mert nagybirtokpartit. Amikor ez a program kifejezetten a nagybirtokrendszer lebontását szolgálja, és kifejezetten a kisbirtokok kialakítását segíti elő, akkor is obstruálja ezt az egészet. Igyekszünk minden átlátható módon, tisztán a gazdák számára lebonyolítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető Lázár János miniszternek: **„Több ezer ember továbbra is kilátástalan helyzetben az ESZOSZ kapcsán”** címmel. Öné a szó, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Először is szeretném megköszönni miniszter úr válaszát, amit levélben elküldött, de sajnós azt kell mondanom, hogy elbeszélünk egymás mellett. Ugyebár kiderült az elmúlt hetekben, hogy két oknál fogva bukott be az Eszosz által működtetett európai uniós program. Az egyik: a vizsgálatok lezárta után kiderült, hogy az Eszosz szabálytalanul használta fel a támogatásokat, a másik - hogy az ön szavait idézzem - probléma: ne söpörjük szőnyeg alá, hogy az erdőgazdaságok azt ígérték az Eszosz-programnak, hogy munkát biztosítanak ezeknek a munkavállalóknak, az erdőgazdaságok egy része azonban elszabotálta.

(15.10)

Tehát a magyar állam az egyik kezével adott, a másik kezével pedig részben hozzájárul a program megbuktatásához, tehát a magyar államnak keményen benne volt a keze, hogy ez a program végül nem tudott sikeresen folytatódni. De azért beszélünk el egymás mellett, ez a levélből is kiderül, hogy van egy része ennek a 2800 dolgozónak, aki már megkapta a felmondását, ők már fordulhatnak a megyei munkügyi kirendeltségekhez, és talán némi kis szerencsével ellátásban is részesülnek, de 1400-2000 főre tehető még mindig azoknak a száma, akiknek a munkajogi helyzete nem rendeződött. Ezek az embe-

rek még mindig alkalmazásban állnak ennél a cégnél, és több mint négy hónapja semmilyen jövedelemben nem részesülnek, úgy, hogy ezt a programot lényegében a magyar állam buktatta meg.

Itt több kérdés felmerül. Én is olvastam a Kehi jelentését, és több kérdésre már választ is adott a miniszter úr. Hogy fordulhatott elő, hogy egymillió hektárnyi állami erdőterületből 20 ezer hektárt nem tudtak ennek a programnak odaadni? Hogyan fordulhatott elő, hogy ilyen helyzetbe hozta a magyar állam által kezelt cég ezeket a hátrányos helyzetű embereket? És még egy kérdés, miniszter úr: melyik minisztérium felügyelete alá tartoznak most az erdőgazdaságok?

Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igyekeztem lelkiismeretesen és alaposan utánajárni annak a kérdésnek, amit képviselő asszony fölített, és össze is hívtam a kormány megbízottakat ennek a kérdésnek a megoldása és más ügyek megbeszélése céljából is. Kifejezetten vezetői utasításba adtam, hogy minden Eszsz-károsult, aki elveszítette az állását, kapjon arra lehetőséget - az Emberi Erőforrások Minisztériumához kérelemmel fordulva és a Belügyminisztériumhoz kérelemmel fordulva -, hogy a rendszerbe megkülönböztetés nélkül tudjon átlépni.

Ugye, aki a piacon elveszíti vagy a piaci foglalkoztatás keretében föladjá vagy elveszíti a munkahelyét, sokkal nehezebb visszakerülnie a közfoglalkoztatásba ma már, mint a korábbi időszakban. Az ön legutóbbi fölvetése az volt, hogy ezek az emberek hogyan tudnak visszakerülni a közfoglalkoztatásba. A kollégáim azon dolgoznak, hogy minden megyében mindenki visszakerüljön a közfoglalkoztatásba. A mai napon tudomásom szerint 2800 emberből még 400 embernek nincs teljes egészében rendezve a sorsa, megyénként ez változó. Hajdú-Bihar megyéből ma reggel azt a jelentést kaptam, hogy ott hét olyan ember van, akinek a sorsát nem sikerült rendezni.

Szerda délután 4 órakor tartunk újabb kormány megbízotti értekezletet, én szívesen meghívom képviselő asszonyt ennek az első részére, a többi részével, a végrehajtó hatalom többi problémájával nem terhelném, de az első részében szívesen adunk önnek közvetlenül is tájékoztatást akár személyre lebontva, hogy melyik megyében mi a helyzet az Eszsz-károsultakkal, illetve hogyan próbáljuk az EMMI-vel és a Belügyminisztériummal közösen megoldani ezeknek a nehéz helyzetben lévő, közfoglalkoztatásból élő, majd később az Eszszban bízó embereknek, tehát a szociális szövetkezetben bízó embereknek a sorsát.

Ez a legfontosabb kérdés, úgy gondolom, mindannyiunk szempontjából, hogy azok, akik egy állami

és egy szövetkezeti program megvalósulásában bízva azt remélték, hogy ott majd munkát kapnak és ebben csalódniuk és csalatkozniuk kellett, az ő sorsukról gondoskodjunk. Azt hiszem, ön is ezért szólt a múltkor, és képviselőtársaim, illetve államtitkár kollégáim is ezen dolgoznak, hogy ez megvalósítható legyen. Kovács államtitkár úr fogja az ön számára kézbesíteni a meghívót.

Az erdőgazdasággal kapcsolatban pedig még vizsgáljuk annak a körülményrendszerét, hogy miért nem tudtak megfelelő mennyiségű munkát biztosítani. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra adom meg a szót képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, miniszter úr, és elfogadom a meghívását, részt fogok venni a megbeszélésen, de én nagyon remélem, hogy az a hét fő, amit Hajdú-Bihar megyéből jelentettek önnek, nem az a hét fő, amiről a múltkor is tájékoztatást kaptam, akik munkaszerződés felbontásában részesültek, és akik bejelentkeztek. Én mindig azt próbálom megértetni, hogy aki még mindig alkalmazásban áll, az a legrosszabb helyzetben lévő munkavállaló.

A másik meg, miniszter úr, én nem értem, hogy miért kellett négy hónapnak elteltie, meg miért kell még mindig két hétnek elteltie. A múlt héten is több mint 120 károsulttal találkoztam, nagyon-nagyon rossz körülmények között vannak, adósságspirálba kerültek ezek az emberek, négy hónapja nem fizetnek rezsiköltséget, és az a félfő, hogy ebből az adósságspirálból ezek a hátrányos helyzetű emberek nem tudnak kijönni, hogyha azonnali beavatkozás - azonnali beavatkozás! - nem történik, és én ezt hiányolom a kormányzat részéről.

A kormányban van eszköz a kezében, hogy ne teljenek el még mindig hetek az ügy megoldására. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony.

Egyperces viszonzásra van lehetősége a miniszter úrnak is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: A helyzet kezelése azért is elhúzódott, mert a 2800 ember foglalkoztatásának a sorsa jelent annyi felelősséget, amelynél önmagában sajtóhírekre egy döntést, egy támogatás fölfüggesztését és egy program leállítását nem lehet alapozni. 2800 emberből a sajtóhírek idején is 1800 ember foglalkoztatva volt, tehát egy 2800 embert foglalkoztató program, 2800 ember számára esélyt jelentő program nem állítható le önmagában csak benyomások, vélemények vagy sajtóhírek alapján.

Elmondtam önnek, ön is jól idézte, részben azt gondolom, az erdőgazdaságok felelőssége vizsgálható, részben pedig kétségtelen, hogy az önerő előte-

remtése jó néhány más, európai uniós forrásra pályázó magyar szereplőhöz hasonlóan itt sem került beszerzésre, illetve előállításra és biztosításra, ez vezetett a program bedőléséhez. Ön is és mi is azon dolgozunk, reményeim szerint közösen, hogy minden ember sorsát meg tudjuk oldani, erről a kollégáimmal szerdán részletesen, személyre lebontva is készek vagyunk önt tájékoztatni.

Köszönöm az ismételt kérdését. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lázár miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor biztosítja a kormány a méltó lakhatási feltételeket?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Z. Kárpát Dániel: Elfogadom.)*

Igen. Öné a szó, Z. Kárpát Dániel képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi egy év tekintetében nemcsak Budapesten emelkedtek mintegy 40-60 százalékkal az albérleti díjak, de országosan a nagyvárosok tekintetében is egy 25 százalékos növekmény alakult ki. Ez főleg az egyetemisták tanév eleji költözésekor okozott a média berkein belül is nagyobb hullámokat és kavarta fel ezeket, de elmondhatjuk, hogy hosszú távon a kivándorlási spirált is megalapozza az, hogy egy átlagos magyar fiatal a KSH szerinti átlagfizetéséből tulajdonképpen képtelen önálló otthonhoz jutni és megalapozni az életét. Mindez, mint mondtuk, felpörgeti a kivándorlást, későbbre tolja a családalapítást, tehát számtalan negatív következménnyel jár.

Ezzel párhuzamosan elmondhatjuk, hogy az úgynevezett gazdasági válság előtt még 39-40 ezer új építésű lakásról is tudtunk évente, azóta - bár a statisztika tükrében a kormány gazdasági csodáról és sikerekről számol be - 10 ezer alatti az új építésű lakások száma, és ami nagyon durva, ezeknek alig 4 százaléka bérlakás. Éppen ezért a Jobbik, amellet, hogy egy államilag támogatott otthonteremtési és bérlakás-építési program keresztülvételére szólította fel a kormányt, tulajdonképpen minden költségvetési időszakban - bár ennek nyomát az önök költségvetésében nem látjuk - azt is fontosnak tartaná, hogy a most 27 százalékos rekorder áfakulccsal sújtott lakásépítések terén legalább 5 százalékra történő áfacsökkentéssel operáljunk.

Ezáltal nemcsak több ezer új lakás épülhetne, növelve a kínálatot és szélesítve a lehetőségeket, de legalább az épített lakások számának négyszeresével felérő munkahelymennyiség jönne létre a versenyszférában; nem közmunkában, valódi munkahelyekről lenne szó, amelyek visszacsorgatják a magyar költségvetésbe az ide fektetett forintokat.

A kérdés adódik: ha a Jobbik évről évre leteszi ezt a koncepciót az asztalra, ha most már a való élet eseményei többszörösen visszatükrözik azt, hogy hatalmas a probléma, miért nem cselekszik a kormány, miért nem csoportosít ide forrásokat, miért hagyja a kivándorlási spirál felpörgését, és miért szemléli tétlenül ezen eseményeket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Úgy gondolom, az első feladat az, hogy összehasonlítsuk a 2010-es kormányváltáskori helyzettel a jelenlegit, és hogyha a lakhatás feltételeit vizsgáljuk, azt kell mondjuk, hogy az elmúlt öt évben jelentősen javultak a feltételek. Javultak, mert a magas rezsiköltség lényegesen kevesebb most már a magyar háztartásoknak, összesen több mint 25 százalékos rezsiköltség-csökkenés történt, ami több mint 300 milliárd forintot jelent a magyar családoknak megtakarításként, ennyit nem kellett kiadni a lakhatásra.

De hogyha a devizahitelezés kérdését vizsgáljuk, az is lényeges segítséget adott, stabilabbá váltak a családok pénzügyi lehetőségei, helyzetük, a törlesztőrészek kiszámíthatóbbá váltak, és így biztosabb lábakon állnak a családok e tekintetben.

(15.20)

De ha a szociálisan rászoruló helyzetét nézzük, a Nemzeti Eszközkezelő megjelenésével vagy a családi csődvédelem lehetőségének igénybevételével mindenképpen azt látjuk, hogy a helyzet ebben a tekintetben is kedvezőbb. De természetesen valóban tovább kell növekedni a lakásépítések számának. Ami biztató azért, hogy most már az elmúlt év során az építési engedélyek száma növekszik.

Valós felvetés és kérdés az ön által fölvetett lakásépítés áfacsökkentése is, hiszen ezt a nemzetgazdasági miniszter úr már a közvélemény előtt fölvetette, és a kormány is gondolkodik ezen a kérdésen, hogy ezt meglépjé. Én nagyon bízom benne, hogy ha elérkezünk oda, akkor legalább ezen a ponton együtt tudunk gondolkodni, és a Jobbik is támogatja ezt a kezdeményezését a kormánynak, ha idejön az Országgyűlés elé. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzás illeti meg a képviselő urat.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A megkésett taps is mutatja, hogy államtitkár úr válasza igen sovány a tekintetben, hogy támogatná a Jobbik, ha lenne érdemi cse-

lekvés. Államtitkár úr, idén a legjobb esetben is 9500 új építésű lakás épül Magyarországon, nem az önök jóvoltából, hanem a maradék piaci szereplőknek köszönhetően. Tudja, hogy tavaly hány bérlakás épült Magyarországon a kimutatás szerint? 293. Ezt nevezi ön növekménynek, a 293 darab lakást? Ide költözzenek a magyar fiatalok a kivándorlás kényszerre elől? Mit csináljanak?

Egyszerűen szegény, amiről önök beszélnek, szegény, hogy nem képesek a magyar fiatalok és a magyar idősebbek érdekében föllépni, s az is szegény, hogy a rezsiköltségek csökkentését pozitívumként sorolja ide, miközben a másik oldalon a közműcégeket állami, adófizetői forintokból támogatták meg, hogy ne menjenek tönkre. Ha pedig a versenyszféra, a piac nem építi meg ezeket a lakásokat, nézzük meg, hogy mire képes a kormány! Az önök költségvetésében államilag támogatott otthonteremtési és bérlakásépítési programra 0, azaz nulla forint került elkülönítésre. Évek óta figyelmeztetünk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy nem szabadna erre járniuk, évek óta ebbe a dzsungelbe tévedtek, de keveredjenek ki belőle végre! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonválaszra adom meg a szót Tállai államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. A Jobbik szerint minden szegény. (*Közbeszólás a Jobbik soraiban: Nem minden!*) Azért azt ne felejtjük el, hogy miközben önök bírálják Magyarország gazdasági teljesítményét most éppen lakásügyben, aközben Magyarország nemzetgazdasági minisztere nemzetközi elismerést kap: Varga Mihályt Kelet-Közép-Európa pénzügyminiszterévé választotta egy neves londoni szaklap. Azért ez mégiscsak Magyarország teljesítményének elismerése, mint ahogy miniszter úr mondta.

De ami a konkrét kérdést illeti: ha ennyire rossz volna a helyzet, akkor valószínűleg a lakásvásárlások száma is lefelé menne Magyarországon. Ehelyett azt tapasztaljuk, hogy 2014-ben 100 ezer fölött cseréltek gazdát a lakások, ebben az évben pedig a 140-150 ezret is el fogja érni.

Ami pedig a növekményt illeti: én az építési engedélyek számának növekedésére mondtam. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Persze, a helyzet mindig lehetne jobb, de azt azért nem lehet mondani, hogy ez az ország a lakhatási feltételek javítása terén visszafelé halad. Itt is előre halad apró léptekben, és reméljük, nagyobb eredményekről is be fogunk tudni majd számolni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mórning József Attila, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést

kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Milyen célokra és mekkora forrást kapnak a hajléktalanokkal foglalkozó szervezetek?**” címmel. A miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki a válaszadásra. A képviselő úr fejbólintással jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó, Mórning József Attila képviselő úr.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A tél közeledtével ismét fokozott veszélyt jelent a hideg idő beállta az utcán élő hajléktalan emberek számára. Az ő védelmük mindig is nagy kihívás elé állítja a mindenkori kormányt. A kormány a 2014-15-ös téli időszakban több intézkedéscsomaggal segítette a rászorulókat, és a 2012-13-as évhez képest több mint 10 százalékkal, 8,2 milliárd forintból 9,2 milliárdra emelte a hajléktalanok ellátására fordított összeget.

Az előző évekhez hasonlóan a kormány idén is új intézkedéseket vezet be, hogy segítse a nehéz körülmények közt élőket a téli időszakban, így többek között megerősíti a hajléktalanok ellátó utcai szociális szolgáltatásokat. Fontosnak tartom megjegyezni azt, hogy a téli hajléktalanellátás kapcsán olyan, valódi eszközöket biztosító szabályozásra van szükség, amellyel nemcsak az elhelyezés elvi lehetősége valósul meg, hanem a gyakorlatban is hathatós megoldásra ad lehetőséget. Az ellátás biztosítása érdekében kívánatos, hogy az utcai szolgálatot végző szervezetek kiszámítható finanszírozásban részesüljenek, tervezhetővé váljon a munkájuk, ezáltal pedig biztosítva legyen a rászoruló embertársainknak nyújtott segítség. Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat: mekkora forrással támogatja a kormány a hajléktalanokkal foglalkozó szervezeteket, ezáltal milyen módon segíti a télen komoly veszélynek kitett hajléktalan embertársainkat?

Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy ez a kormányzat igencsak büszke lehet arra, hogy egy húsz évig tartó, a hajléktalanellátás szempontjából igencsak tragikus időszak után sikerült végre akár az új Alaptörvény alapján, akár az új szemléletmód alapján, új megközelítés alapján azoknak az embereknek a számát, akik a téli időszakban megfagytak hajléktalanként, a nullára leszorítani, hiszen voltak olyan telek, amikor szerencsére egyetlenegy embernek sem kellett a télen, a hidegben megfagynia, kihűlnie.

Azt hiszem, ahhoz képest, hogy a korábbi időszakban - főleg Budapesten a Demszky Gábor fémje-

lezte liberális időszakban - igazából nem történt valódi segítségnyújtás, hanem csak arra hivatkoztak, hogy ezeknek az embereknek a szabadságjogait védeni kell; elsősorban az életét kell védeni, és a polgári konzervatív kormány tudta ennek az intézményrendszerét, támogatási módját és jogi hátterét megteremteni, hogy ezeket az embereket meg tudjuk védeni a fagyhaláltól télről télre.

Van egy olyan mondás, hogy duplán ad, aki gyorsan ad. Azt hiszem, azt is mondhatnánk, hogy duplán ad, aki időben ad, hiszen ebben az évben is igyekeztünk már az év közepén, június 5-én megjelentetni azokat a pályázati felhívásokat, amelyekben akár egyházi szervezeteknek, civil szervezeteknek, intézményeknek az ön által is említett módon, az öt évvel ezelőtti szinthez képest egymilliárd forinttal nagyobb forrásokból gazdálkodva biztosítjuk a hajléktalan-ellátáshoz szükséges forrásokat, és így minden hajléktalan lehetőséget kap arra, hogy különböző közszolgáltatásokat vegyen igénybe, ne kényszerüljön arra, hogy az utcán kell éjszakáznia, vagy ne legyen étel, amit megkapjon.

Éppen ezért a különböző kiegészítő források kiírása meg is történt, és a téli időszak elején ezek már mind rendelkezésre fognak állni. A Hajléktalanokért Közalapítványon keresztül történik meg ennek a forrásnak a biztosítása. Független szakértők értékelték ki a pályázati anyagokat, amit az EMMI engedélyező okirata révén a Hajléktalanokért Közalapítvány folyósít, és már meg is kezdte a szerződéskötést. Október közepére ez véget is ér. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Így kiegészítő étkeztetésekre, egészségügyi szolgáltatásokra, kiegészítő tárgyi eszközökre és szálláshelyek kialakítására, valamint innovatív programokra lesz forrás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzulásra van lehetősége Móring József Attila képviselő úrnak.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen államtitkár úr megnyugtató válaszát. Nyilván a hajléktalanság kiváltó okait kellene szűkíteni, de tudjuk, hogy ez teljes mértékben nem lehetséges, ezért rendkívül fontos, hogy a kormány kiemelt figyelmet fordítson a hajléktalanok utcai ellátására, együttműködve a települési önkormányzatokkal és a hajléktalanokkal foglalkozó szervezetekkel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzulásra az államtitkár úrnak is van lehetősége.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Az előbb említett pályázati forrásokból a téli idő-

szakban a fővárosban és további 39 településen átlagosan naponta 4700 hajléktalan ember egyszeri kiegészítő étkeztetésére nyertek forrást a pályázók, 5 ezer hajléktalan ember számára egészségügyi kiegészítő szolgáltatás nyújtására nyertek szintén állami forrást: gyógyszerre, kötszerre, vitaminokra, oltásra, fogászati ellátásra, szemüvegekészítésre, komplex egészségsszűrő programokra. Ezenkívül tudtunk forrást biztosítani az utcai szolgálatok megerősítésére. Nyilván az ő munkájuk is szükséges, hogy a hajléktalanszállókra minél többen bejussanak, ha erre szükség van.

Úgyhogy bízunk benne, hogy ezek is segítséget nyújtottak, illetve hat konvergenciaregióban a diszpécser-szolgálatok működtetésére is forrást biztosítottunk.

(15.30)

Tehát ha valaki bejelentést tesz, hogy valahol hajléktalan embert lát, aki segítségre szorul, a lehető leggyorsabban érkezzen ki a segítség, a diszpécser-szolgálat segít ebben. Az ellátás megszervezésére a konvergenciaregióban 141 millió forintot, a diszpécser-szolgálatra 45 millió forintot *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, a közép-magyarországi ellátási feladatra 186 millió forintot osztunk ki október hónapban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„A kormánynak miért ér ötvenszer többet az állami cégvezetők munkája, mint a minimálbérért dolgozóké?”** címmel. A miniszter úr válaszádra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen. Köszönöm a szót, elnök úr...

ELNÖK: Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Két hete azonnali kérdésben próbáltam meg szembesíteni önöket azokkal a kijelentésekkel, amelyeket ellenzékben tettem az elfogadhatatlanul magas fizetések radikális csökkentésének szükségességével kapcsolatban, és amelyek nyilvánvalóan el-
lentmondásban vannak az állami cégvezetők nemrég bejelentett fizetésemelésével egyes területeken: a bankszektorban havi 5 milliós, máshol 3-4 milliós fizetések.

Államtitkár úr, ön azzal indokolta a 180 fokal fordulatot, hogy az ország jobban teljesít, az állami cégvezetők pedig sokat tettek a javuló gazdasági teljesítményért, és azért kellett először a vezetők fizeté-

sét emelni, mert ha ők nincsenek megfizetve, akkor az ország elveszíti a jó szakembereket. Csakhogy mindez arra a több millió munkavállalóra is igaz, akik az elmúlt években mindent megtettek azért, hogy az ország jobban teljesítsen. Köztük is vannak jó szakemberek, gondoljunk az egészségügyi, a szociális vagy a bölcsődei dolgozókra, akik ezrével hagyják el az országot az alacsony fizetések miatt. Abból a növekedésből, amire hivatkozva önök emelik a vezetői fizetéseket, az emberek 80 százaléka semmit nem érzel. A nettó minimálbér alig nőtt az elmúlt öt évben, a közszféra bérei hetedik éve vannak befangasztva, a reálkeresetek máig nem érték el a közszférában a válság előtti szintet. A dolgozók fele keres a megélhetési küszöb alatt, a létminimumnál is kevesebbet.

A kérdésem az: valóban ötvenszer többet ér a kormányban egy állami cég vezetője, mint egy minimálbéres közalkalmazott? Mikor tesznek érdemi lépéseket a több százezer, létminimum alatt kereső dolgozó érdekében? Köszönöm a válaszát előre is. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Úgy gondolom, hogy ön alantas ellenzéki *(Derűltég az LMP soraiban.)* módszert alkalmaz akkor, amikor minimálbéren dolgozók és állami cégvezetők munkabérét, jövedelmét hasonlítja össze. Azért mondom ezt, mert adott esetben egy iskolázatlan, képzetlen, munkagyakorlattal nem rendelkező ember bérét hasonlítja össze egy magasan kvalifikált, nagy tudású, jelentős munkatapasztalattal bíró, több ezer embert irányító, több milliárd forintért felelő embernek a teljesítményével.

Ön akkor járna el helyesen és igazságosan, ha ennek az embernek a bérét, ennek az állami cégvezetőnek a bérét a piacon meglévő ugyanolyan beosztású emberével hasonlítaná össze, de akkor meglepődne, mert az állami cégvezető 3-4-szer kevesebbet keres, mint az az ember. Akkor járna el egyébként helyesen és igazságosan ellenzékiként is, ha ennek az embernek a jövedelmét nemzetközi szinten hasonlítaná össze - összehasonlítaná a Csehországban lévő bérekkel vagy a Lengyelországban vagy Szlovákiában lévő bérekkel. De ezt nem teszi, mert ha összehasonlítja a magyar cégvezetők bérét, akkor láthatja, hogy a magyar állami cégvezetők jövedelme lényegesen - lényegesen! -, többszörösen alacsonyabb, mint ezekben az országokban.

Igenis azt állítom: abban, hogy Magyarország az elmúlt évben 3,7 százalékos gazdasági növekedéssel Európa élvonalába tartozik, benne van az állami cégeknek a teljesítménye és benne van az állami cégvezetőknek a teljesítménye is. Éppen ezért öt év

kenyéren és vízen élés után igenis ők is az ország teljesítményével együtt megérdemlik azt, hogy magasabb jövedelmet szerezzenek. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő aszszonynak egyperces viszonzulásra van lehetősége.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Államtitkár úr, rendkívül szeretném és javasolom önnek, hogy amikor majd legközelebb az egészségügyi dolgozók és a szociális dolgozók kimennek az utcára, és azt kéri a kormánytól, hogy emeljék a fizetésüket, és ne csak pótlékokat és kiegészítéseket adjanak, ön álljon ki oda a pulpitusra, és mondja el, hogy Schmuck Erzsébet alantas kérdéssel tette fel önnek ezt a számukra elfogadhatatlan helyzetet. *(Taps az LMP soraiban.)*

De egyébként ha tovább számolunk, akkor nemcsak ötvenszeres a különbség, mert például a banki szektorban havi 5 millió a fizetés, ehhez jön még a prémium és az egyéb juttatások, tehát akár a 10 millió forintot is elérheti a havi keresete - ez százszoros különbség. Nem hisszük azt, hogy százszoros különbséget ma Magyarországon meg lehet engedni a minimálbéren dolgozók és az állami vezetők fizetése között. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzulásra van lehetősége az államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Ezt még lehet fokozni *(Derűltég az LMP soraiban.)*, mert azt a képzetet az emberekben kiváltani, hogy kinek sok a fizetése és kinek túl magas, önnel is meg lehet csinálni. Ugyanis önnek a jövedelme tízszer annyi, mint egy minimálbéren élő embernek. *(Dr. Schiffer András: Nem százszor!)* Ugye, mit mond erre a minimálbéren élő ember: ön nem érdemli meg ezt a tízszeres jövedelmet. *(Schmuck Erzsébet: Nem százszor!)* Azonban ha az ön jövedelmét nemzetközi szinten összehasonlítjuk a más országok, nemzetek országgyűlési képviselői fizetésével, akkor az ön jövedelme viszont már érdekes módon szerény és alacsonyabb.

Ha ön azt mondja, hogy az embereknek magasabb bér kell, és ezt a gazdasági teljesítmény alapján termelje ki az ország, önnek igaza van. Ha azonban az irigységfaktor keresésével teszi ezt, akkor, ne haragudjon, önnek nem tudok igazat adni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirendi pont keretén belül az utolsó azonnali kérdésre kerül sor, ezt követően pedig határozathozatalokra. Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdésért kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Állítsák le a**

bonyhádi templomrombolást! Egy magát keresztény-konzervatívnak nevező kormány ezt nem teheti!” címmel.

A válaszadásra L. Simon László államtitkár urat jelölték ki. Elfogadja-e a válaszadó személyét? (*Dr. Harangozó Tamás jelzésére:*) Öné a szó, Harangozó képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, múlt héten levélben fordultam Tolna megyei országgyűlési képviselőként Lázár János miniszterhez, aki a kormányhivatalokat is felügyeli, hogy legyen kedves ebben az ügyben most segíteni. Azt is leírtam neki, hogy ebben semmilyen pártpolitikai kérdés nincs.

A helyzet az, hogy a 6-os út építése során nem egészen két héttel ezelőtt előkerült egy középkori gótikus magyar templom romja, ami még valószínűleg a török dúlásakor lett lerombolva valamilyen természeti jelenség segítségével vagy ennek okozójaként, és az elmúlt fél évezredben úgy maradt meg a föld alatt, hogy semmilyen beavatkozás ezen nem történt, tehát ilyen szempontból egyedülálló leletről beszélünk. Azóta ezt csak magyar Pompejiként ismerik az emberek a közvélekedésben.

Amit hivatalos válaszként kaptunk, azt elfogadni nem tudjuk. Kiderült azóta, hogy nem uniós beruházás az útépités, hanem a magyar kormány saját döntése. Ezért ez nem lehet oka annak, hogy ilyen gyorsan vissza akarják fedni ezt a régészeti leletet. Nincs még meg a feltárása ennek a régészeti leletnek, bárki bármit állít, és azt tudjuk, hogy a hivatalos szervek ezt egyszerűen el akarják takarni, és aszfalttá akarják leaszfaltozni, ami, azt gondoljuk, egyszerűen barbárság és nem megengedhető. Nem kérünk egyelőre többet, mint hogy segítsen abban a kormány, hátha nem jut el hozzá minden információ, hogy a szakma legalább arra kapjon esélyt, hogy ennek a régészeti leletnek a teljes feltárása megtörténhessen, az építés szakma pedig arra kapjon esélyt, hogy át tudják tervezni úgy ennek a bekötőútnak a bekötését a 6-os útba, hogy a következő fél évezredre ismét ne kerüljön föld alá ez az egyébként Magyarországon egyedülálló lelet. Várom a megtisztelő válaszát. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Néhány dolgot viszont nem árt az elején tisztázni.

(15.40)

A múlt héten volt a Nemzeti Múzeumban a Rómer Flóris emlékkonferencia. Rómer Flóris éppen

200 évvel ezelőtt született, a magyar régészet atyja, a magyar kultúrtörténet egyik legnagyobb alakja, nem véletlen az, hogy a kormány egy jövőre induló fontos programot is róla nevezett el. Azért hozom szóba Rómer Flóris személyét, mert az említett konferencián is elhangzott az, hogy éppen Rómer Flóristól lehet azt tudni, hogy magyar Pompejiként Aquincum híresült el.

Itt összevissza beszéltek az elmúlt hetekben a sajtóban. Egy középkori templom alapjai kerültek elő részben, és ezt utólag valaki elnevezte magyar Pompejinek, miközben a magyar Pompeji valójában a magyar kultúrtörténetben Aquincum. Ha valaki azt mondja a Bonyhád melletti romokra, hogy az a magyar Pompeji, akkor vagy azt nem tudja, hogy mi van Pompejiben, mi történt Pompejiben, és hogy mekkora rome gyűttestről és régészeti leletről van szó, vagy nem tudja, mit találtak Bonyhádon; rosszabb esetben se egyikkel, se másikkal nincsen tisztában. Úgyhogy a valóság pontos ismerete nagyon fontos ahhoz, hogy helyes álláspontot alakítsunk ki.

Tisztelt Képviselő Úr! Bonyhád mellett valóban találtak egy középkori templomot, de nem templomot, ahogyan ön a címében is megfogalmazta, hogy „Állítsák le a bonyhádi templomrombolást!”, hanem egy templomnak az alapjait találták meg. Ráadásul csak részben tudták ezt feltárni, hiszen nem az épülő körforgalom alatt van vagy helyén van ez a templommaradvány, hanem egy része benyúlik a jelenleg is használt 6-os főút alá.

Tehát ha teljes egészében fel akarjuk tární ezt a templommaradványt, templomromot, akkor a jelenlegi 6-os út nyomvonalát is meg kell változtatni (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), azaz fel kell számolni a 6-os utat, és azt arrébb kell vinni. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó képviselő úr következik egyperces viszonzválaszra.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Azt hiszem, ön volt kulturális államtitkár is, ugye? Akkor annyit utánaolvashatott volna, hogy azért hívják magyar Pompejinek - amire én is felhívtam a figyelmét önnel -, mert természeti jelenség okán az elmúlt 500 évben olyan elfedés volt ezen a templomon, ami az eredeti állapotában, mindenféle beavatkozás nélkül hagyta meg az utókornak ezt a középkori magyar katolikus, gótikus templomot, államtitkár úr.

Botrány, hogy egyébként a bonyhádi önkormányzat a füle botját nem mozdítja, hiszen valószínűleg a pénzügyi elszámolás fontosabb neki, mint az egyetlen középkori lelet, ami annak a városnak a környékén előkerült. (*Moraj a kormánypártok soraiban.*) Botrány, államtitkár úr, hogy önnel ez a válasza ahelyett, hogy azt mondaná, hogy köszönjük, az állam saját hatáskörben leállítja az útépitést, fel fogjuk ezt az egyedülálló kincset tární, és meggondoljuk,

hogyan tudjuk akár az utat arrébb vinni, államtitkár úr, mert ez nem probléma, ez egy lehetőség az ott élő embereknek (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), és az egész ország kulturális örökségének egy fontos pontja lehet. Nem probléma.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. L. Simon László államtitkár urat is megilleti a viszonzulás.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Az a baj, hogy nem hallgatott végig, de erre nem is volt módja, mert lejárt a két percem, úgyhogy nem hallhatta meg a válasz második, érdemi részét. Még egyszer mondom, tisztelt képviselő úr, én csak arra hívtam fel a figyelmet, hogy a magyar Pompeji név a magyar kultúrtörténetben védett, az már ismert. De ha ön ezzel nincs tisztában, kérdezze meg Hiller Istvánt, mert ő tisztában van vele. Pompejiben a vulkán kitörése sodort el egy egész települést, itt pedig a törökök romboltak le egy templomot, majd a török pusztítás után valamikor iszappal telítődött a rom környezete. Ön szerint biztos ugyanaz egy iszappal befedett templomalap, mint ami Pompejiben van, de nem ugyanaz. (*Gógós Zoltán: A végeredmény a lényeg!*)

Önök azt tudom mondani, tisztelt képviselő úr, hogy ezzel együtt nyitottak vagyunk a megoldásra. Ugyan kiment az elsőfokú, még nem jogerős határozat a kormányhivataltól, de természetesen a Miniszterelnökség mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a másodfokú eljárás során a régészeti feltárás teljessé tétele érdekében a határidőket meghosszabbítsuk.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezt a napirendi pontot lezártuk.

Áttérünk a határozathozatalokra. Kérem, ellenőrizzék a kártyájukat! (*Zaj.*)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Európai Úrügynökséget létrehozó alapokmány kihirdetéséről szóló T/6399. sorszámú törvényjavaslat zárószavazása.** (*Csenget.*) Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6399. sorszámú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 160 igen szavazattal, ellenszavattal és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az Európai Úrügynökséget létrehozó alapokmány részes államai és az**

Európai Úrügynökség között, a minősített információk védelméről és cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/6400. sorszámú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6400. sorszámú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavattal és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes európai kormányok az Ariane, a Vega és a Szojuz hordozórakétáknak a Guyana Űrközpontból történő hasznosításáról szóló nyilatkozatának kihirdetéséről szóló T/6402. sorszámú törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6402. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavattal és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt módosító 15. Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló T/6403. sorszámú törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6403. sorszámú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 162 igen szavazattal, ellenszavattal és tartózkodás nélkül a törvényjavaslatot elfogadta.

Soron következik a **Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló T/6291. sorszámú törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6291/6. sorszámú, összegző jelentését pedig T/6291/7. sorszámú terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 3. sorszámú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 3. számú módo-

sító javaslat Hegedűs Lorántné indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 39 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elutasította, nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6291/6. sorszámú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 110 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6291/8. sorszámú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 110 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(15.50)

Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/6290. számú törvényjavaslat zárószavazása**. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Hegedűs Lorántné indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 43 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6290. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 111 igen szavazattal, 52 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény módosításáról szóló T/6569. sorszámú törvényjavaslat zárószavazása**. Emlékeztetem önöket, hogy mai döntésünknek megfelelően a törvényjavas-

latot házszabálytól való eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6569. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 161 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most, 15 óra 53 perckor áttérünk az interpellációk tárgyalására. Átadom az ülésvezetést Hiller alelnök úrnak.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat, méghozzá **interpellációkkal**.

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Ha tudta, hogy szabálytalanságok vannak a Tartalékgazdálkodási Intézetnél, miért hagyta, hogy több százmillió közpénzt elbrókerezzenek?**” címmel. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Sajnálom, hogy önre maradt ez a válasz, mert ezt kifejezetten Fazekas miniszter úrnak szántam, de gondolom, majd megpróbál megbirkózni ezzel a feladattal. *(Dr. Rétvári Bencc: Eddig mindegyikkel sikerült.)*

A napokban megjelent tényfeltáró riport szerint a miniszter úr hetekkel a brókerbotrány kirobbanása előtt pontosan tudta, hogy mi zajlik az egyik háttér-intézményénél. Ennek a cégnek a vezetői mindig az ő bizalmi emberei voltak, akik a cikk szerint sorozatos szabálytalanságokat követtek el. Korábban rohadt krumplit vásároltak fel milliárdokért a közigazgatási államtitkár tanácsadójától, amit utólag próbáltak egy kormányhatározattal tisztára mosni. Ebben az ügyben kettő éve tettünk feljelentést, kíváncsian várjuk a nyomozás eredményét.

2013 júliusában az történt, amire korábban a TIG-nél soha nem volt példa. Szokatlanul magas áron, 1,6 milliárd forintért kötött portfóliószerződést a vállalkozás a Hungária Értékpapír Kereskedőházzal. A cikk szerint mindez nem csak az érintettek elmondásából derült ki, ezt egy belső felhasználásra készült dokumentum is alátámasztja. Az állami cég az 1,6 milliárdot nem a brókercégektől és a bankoktól már 2009 óta vásárolt diszkontkincstárjegyekbe, hanem Hungária-értékpapírba fektette. Tették ezt anélkül, hogy bármilyen kockázatelemzést vagy egyéb ajánlott összehasonlítást végeztek volna. Az is

kiderült, hogy volt olyan időszak 2014-ben, amikor a Hungáriánál a TIG 2,7 millió forintot tartott ilyen kockázatos papírban. A miniszter úr által kinevezett vezetők a létező összes szabályt folyamatosan megszegték, kockáztatták az általuk vezetett intézmény teljes forgóeszköz-finanszírozását, elenyésző haszon reményében. Hiszen az iratokból az is kiderült, hogy az érintett vezetők pontosan ismerték a kockázatot.

Államtitkár úr, az írás szerint a miniszter úr jóval a brókerügy kirobbanása előtt képből volt a TIG-ben történekről, hiszen már február elején tájékoztatták erről, sőt egy vezetői összefoglaló készült, amiben pontosan leírták, hogy szabálytalan befektetések is vannak a TIG-ben.

Kérdezem: vajon mire vártak akkor? Miért nem intézkedett a miniszter azonnal a közpénz védelméről? Nem furcsállja-e, hogy a tárca helyettes államtitkára a későbbi csődbe ment brókercégtől érkezett a minisztériumba, majd az általa felügyelt minisztériumi intézmény milliárdokat fektetett be ennél a pénzügyi szolgáltatónál? Azt is tudnunk kell, mennyi a valós kár. A miniszter úr részletes vizsgálatot ígért még a tavasszal, és ennek a végén pontos tájékoztatást. Mikor kerül erre sor? Ugye, nem bűnözőket fedez a miniszter, államtitkár úr? Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Nagy István államtitkár úr válaszol, parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Korábban sem és most sem érzem tisztetnek, hogy a sajtóban megjelent híreket a tisztelt Ház nyilvánossága előtt kommentáljam, de szeretném sorra venni mindazokat az állításokat, amelyeket ön megfogalmazott. Amint ön is mondja, ez egy tényfeltáró cikk, így hát maradjunk akkor a tényeknél. A TIG Nonprofit Kft. az akkori Vidékfejlesztési Minisztérium tiltása ellenére vásárolt értékpapírokat, mely tény az újságcikk szerzője nagyvonalúan elfelejt megemlíteni. Tehát megismétlem: már korábban a Vidékfejlesztési Minisztériumban írásban kiadott általános tiltás volt arra, hogy bármely, a minisztériumhoz tartozó cég és háttérintézmény a Magyar Államkincstáron kívül más értékpapír-kezelőnél tartsa a pénzét. Erről a Vidékfejlesztési Minisztérium 2013 októberében írásban is értesítette a TIG Nonprofit Kft. vezetését.

A Hungária Értékpapír Zrt. 2015. március 6-án tájékoztatta a TIG Nonprofit Kft.-t, hogy ő nem tudja kifizetni az ott tartott pénzét. Ezt követően, 2015. március 9-én a miniszter úr szóban utasította dr. Simon Attila István közigazgatási államtitkár urat, vizsgálja ki, hogy a cég miért nem hajtotta végre a korábbi minisztériumi és a későbbi miniszterelnöki utasítást. Ettől függetlenül egy időben a TIG felügyelőbizottságának felszólítása nyomán a TIG ügyve-

zetője belső vizsgálatot folytatott, melynek eredményéről március 31-én értesítette a tulajdonosi jogkör gyakorlóját.

A cég belső vizsgálatának lezárultával annak ismeretében tudott a minisztérium tulajdonosi jogkört gyakorlóként fellépni, és 2015. április 1-jén teljes körű vizsgálatot elrendelni.

(16.00)

A vizsgálat alapján 2015. április 10-én a közigazgatási államtitkár ismeretlen tettes ellen feljelentést tett különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntetvény gyanúja miatt. A minisztérium, mint a tulajdonosi jogkör gyakorlója, felmentette a TIG általános vezérigazgató-helyettesét, illetve gazdasági és operációs vezérigazgató-helyettesét, akinek felelőssége felmerült ez ügyben. Ezenkívül megszüntette a cég könyvvizsgálójával és ügyvédjével kötött szerződéseket, a cég felügyelőbizottsági tagjait pedig visszahívta.

A helyettes államtitkár asszony összeférhetlenségét firtató kérdésével kapcsolatban arról tájékoztathatom, hogy Szele Király Andrea a 2009 októberre és 2013 májusra közötti időszakban dolgozott back office vezetőként a cégnél. Ebben a munkakörben közvetlenül nem érintkezett az ügyfelekkel, nem volt feladata a befektetések kezelése. A közelmúltra vonatkozóan pedig azt tudom önnek válaszolni, hogy a Földművelésügyi Minisztérium szervezeti és működési szabályzata alapján a vagyongazdálkodás nem tartozik a gazdasági ügyekért felelős helyettes államtitkarság feladatkörébe, így minisztériumi szakmai vezetőként sem kerülhetett kapcsolatba a TIG Nonprofit Kft. gazdálkodásával kapcsolatos ügyekkel. A feljelentést követő nyomozati cselekményekkel kapcsolatban javaslok képviselő úrnak, illetve kérem is képviselő urat, hogy forduljon az illetékes hatóságokhoz. A kárértékkel kapcsolatban arról tájékoztatom, hogy a Fővárosi Törvényszék elrendelte a Hungária Értékpapír-befektetési és Értékpapír-kereskedelmi Zrt. felszámolását, és felszámolóként a Pénzügyi Stabilitási és Felszámoló Nonprofit Kft.-t jelölte ki. A TIG Nonprofit Kft. megfelelően, időben benyújtotta kárigényét, a pontos kárérték később, a felszámolást követően kerülhet majd megállapításra. Köszönöm képviselőtársaim figyelmét, és kérem, képviselő úr, a válaszom elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Gógös képviselő urat, elfogadja-e a választ.

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. A helyzet rosszabb, mint gondoltam, megmondom

őszintén, államtitkár úr, ugyanis nyilvánvaló, hogy ha egy miniszter barátokat nevez ki ilyen fontos vállalkozások élére, akkor elég nagy a baj, mert a barátok meg, úgy tűnik, hogy nem hajtották végre, amit mondott; gondolták, azt nem gondolta komolyan, hogy ők nem biznisszelhetnek akár saját zsebre sem.

A helyettes államtitkár asszonnyal kapcsolatban, amit mondott államtitkár úr, szintén eléggé izgalmas, mert én értem, hogy ő nem közvetlenül ezen a területen dolgozott, de az senkinek nem fordult meg a fejében, hogy esetleg ez a befektetés pont azért lett, mert ő korábban ott dolgozott? Megkérdezték erről egyáltalán? Nyilván nem mondja meg, de majd remélem, a nyomozó hatóság ebben kellő alaposággal jár el, és kideríti az ilyen szálakat is.

Az a furcsa, tudja, hogy ahol botrány van, ott mindig nagyjából ugyanaz a személyi kör jelenik meg. Nem nevesítem őket, de az újságcikkben benne van. Azért az is elgondolkodtató, hogy ilyen emberekkel hogy veheti magát körbe egy miniszter. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Sőt, talán azon is el kellene gondolkodni, hogy ezután maradhat-e miniszter. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Ha jól veszem ki a képviselő úr szavaiból, nem fogadta el a választ. *(Gögös Zoltán: Nem fogadtam el.)* Sikerült megfejtennem. *(Derűtség.)* Ebben az esetben kérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 101 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**És mikor tanítanak a pedagógusok?**” címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A pedagógusok sanyargatásának újabb lépcsője a pedagógus önértékelési csoportok létrehozása, amelynek rövidítését a Ház méltóságának érdekében nem is mondom. A tanárok adminisztrációs terhelése nemzetközi összehasonlításban is igen magas, a pedagógiai munkát segítők létszáma az OECD-országok átlagának egyharmada. Ezeknek az ellenőrző alakulatoknak a feladata lesz az éves önértékelési terv elkészítése és feltöltése az Oktatási Hivatal által működtetett online felületre, az önértékelés előkészítése és megtervezése, a tanárok, szülők, diákok tájékoztatása, az önértékelésbe bevont pedagógusok felkészítése és támogatása.

Az értékelésben részt vevő tanárok szintén az online felületre viszik fel tapasztalataikat, és ide kell feltölteniük az érdekelteknek a saját önértékelésüket is.

Az önértékelés tartalmaz dokumentumelemzést, megfigyelést, interjúkat és kérdőíveket. Megnézik a tanfelügyelet és az intézményi önértékelés pedagógusra vonatkozó értékelőlapjait, a tanmenetet, a tematikus, az óra- és más foglalkozásokhoz készült terveket, a naplót és a tanulói füzeteket is. Az értékelést végzők bejönnek az órákra, foglalkozásokra, és elbeszélgetnek a tanárral, illetve az intézményvezetővel.

Az eredmények alapján a tanároknak a vezetővel egyeztetve két évre szóló egyéni önfejlesztési tervet kell készíteniük. Ha mindez nem lenne elég, a szülők értékelése sem maradhat el természetesen, bár a köznevelési törvény egyik vitájában épp egy kormányparti politikus nevezte laikusnak őket, akiknek az iskolai életbe történő beleszólásuk korlátozása mellett érvelt. A tanároknak a kollégáikat körülbelül tíz szempont szerint kell értékelniük, amit már nem sorolok fel, mert az értékelés alaposágához nyilván kétség sem fér.

Nem akarok tippeket adni, ám végigtekintve a hasznosabbnál hasznosabb feladatokat, hiba lenne nem felmérniük például, hogy miként alakult az alsó tagozatban a színeszírkréta-fogyasztás a rendszerváltás óta, az iskolai büfék nyilvántartása hogyan befolyásolja a matematikai készségeket, vagy hány úrhajós és királylány lép ki húsz éven belül a munkaerőpiacra. Mindez tehát a tanároknak felülről ráerőltetett bürokratikus kényszer, egyes pedagógusok ingyenes többletmunkájával. A kormány szemléletét a bizalom hiánya, az adminisztratív terhek növelése jellemzi, a tanárok szakmai szabadságának folyamatos korlátozásával. Miért nem adnak segítséget nekik inkább ahhoz, hogy a gyerekekkel foglalkozhassanak, és a nevelésre, tanításra fordíthassanak több időt? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Rétvári Bence államtitkár úr válaszol a képviselő asszonynak. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, harmadszorra jön föl bennem az a kérdés az ön egyik-másik felszólalásával kapcsolatban, hogy ismételtén Magyar Bálint-i húrokat vélek felcsendülni a Jobbik soraiból. *(Derűtség a Jobbik soraiban.)* A Jobbik néha félreértelmezi az ellenzéki ségét, és az a kormánypartok általános elutasítását jelenti mindenfajta szakmai feltevés kapcsán, már kétszer volt szó erről. Itt most a Magyar Bálint-i önértékelési rendszer visszasírása egy újabb fejezet *(Dúró Dóra közbeszólása.)* a Jobbik oktatáspolitikájában, amikor visszanyúl olyan liberális gyökerekhez, amelyeket egyébként tagad. Óva inténem a Jobbikot attól, hogy csak azért, mert ellenkezni akar a kormányzat álláspontjával, ezért elismételgesse

azt, amit pár sorral odébb Magyar Bálint és a liberális párt mondott ezelőtt 5-10 évvel ugyanebben a parlamentben, vagy vezetett be egy olyan rendszert, amit ennek a kormánynak 2010 után kellett felülvizsgálnia. Azt látjuk, hogy az ellenzék szakmaisága ezen a téren egy hárombetűs betűszóig terjed, amely természetesen jogszabályban nem is így szerepel, de át is neveztük azóta, hogy ilyesfajta izléstelen tréfák helyett a lényegről tudjunk beszélni.

Mi ennek az egésznek a lényege? Amiről ön elfelejtett egyetlenegy szót is szólni. A szülők jobb bevonása, közelebb hozatala az iskolához, hogy legyen a szülőknek lehetősége véleményt nyilvánítani arról, hogy az intézmény vagy az egyes tanárok hogyan tanítják, hogyan nevelik az ő gyerekeiket. Ezzel egyet tud ön érteni? Remélem, hogy igen, hogy egyet tud érteni. Akkor ezen az úton szerintem jól indultunk el.

A másik célja ennek: vannak tanárok, akik szívüket, lelküket beleadják a munkába, és tényleg nagyon jó minőségű minden órájuk, minden napjuk, amire felkészülnek az iskolában, a szívükön viselik a következő generáció nevelésének a kérdését, és vannak mások, akik nyilván ezt nem veszik ennyire komolyan. És mi azt szeretnénk az értékelés rendszerével elérni, hogy akik tényleg szívvel-lélekkel pedagógusként dolgoznak, azoknak jobb legyen a minősítése, ez akár a fizetésükben is megnyilvánuljon. Aki több áldozatot hoz, aki jobban odafigyel, aki feltölti a portfólióját, aki minősítését kéri, akit a tanfelügyelet során vagy az önértékelés során jobbnak minősítenek a szülők, az igazgatók és a kollégák, annak legyen lehetősége az elismerésre, legyen lehetősége az előlépésre. Amikor ön Magyar Bálint-i szóhasználatával elutasítja a kormányzatnak ezt az intézkedését, akkor pontosan a szülők bevonását és pontosan a jól dolgozó, lelkiismeretesen dolgozó emberek kiemelését utasítja el.

Három lépcsője, három fokozata van ennek a minőségbiztosítási rendszernek, vagy mondhatjuk így is: az önértékelés, a tanfelügyelet és maga a minősítés. Ez mind a pedagógusokra, mind az intézményekre egy folyamatos szakmai fejlődés útját vázolja föl, és nyilvánvalóan nem mi találtuk ki ezt a világtörténelemben először. Ha utánanézne képviselő asszony, 2001 februárjában jött ki az Európai Parlament és a Tanács ajánlása az iskolai oktatás minőségének értékelése terén folytatandó európai együttműködésről, 14 évvel ezelőtti dokumentum. Ez pontosan ugyanezt az ajánlást fogalmazza meg; ez nyilván egy puhább kategória, mint egy egyedi döntés vagy mint egy konkrét jogszabály, de ettől függetlenül egész Európának ezt a feladatot, ezt az utat javasolja és irányozza elő.

(16.10)

Éppen ezért mi ezek szerint az egységes szten-derdek szerint, nyilvános adatok szerint igyekeztünk

felépíteni ezt a mai magyar rendszert is. Azt hiszem, abban mindnyájan egyetértünk, hogy a gyermekek teljesítményét javítani kell, hiszen több felmérés bizonyította, hogy mik azok a kompetenciák, amelyekben esetleg Magyarországon 2011-12-re visszaesés volt tapasztalható a magyar oktatási rendszerben, pedig legendásan jó volt, évtizedeken keresztül. Márpedig, ha jobb teljesítményt szeretnénk a gyerekektől, akkor a pedagógusok teljesítményét is ösztönöznünk kell, a jó pedagógusukat el kell ismerjük, ezért indítottuk ezt az önértékelési folyamatot, ahol természetesen a pedagógus maga kezdi az önértékelést, de ezt kiegészítjük óralátogatással, dokumentumelemzéssel, interjúkészítéssel, kérdőíves felméréssel.

Ennek egyetlenegy célja van, a gyermekek oktatásának javítása, de természetesen azért, hogy az optimális legyen, az ősz folyamán 172 intézményben vizsgáljuk meg, hogy ez pontosan olyan többletfeladatokat jelentett, amit ön mondott, vagy sokkal kevesebbet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön válasza több elemében hazug volt és hiteltelen *(Rétvári Bence: Csak ennyi?)*, így azt nem tudom elfogadni. Azt, hogy a Jobbik félreértelmezi az ellenzéki kérelmet, kikérem magamnak. Amikor az ország bajban volt a migránsválság kapcsán, éppen mi voltunk azok, akik a kétharmadot biztosítani tudtuk, úgyhogy nem értelmezzük félre az ellenzéki kérelmet. *(Dr. Simicskó István felé:)* Miniszter úr bólogat, köszönöm. *(Derültség.)*

Liberális gyökerekről kérem, hogy ön ne beszéljen, amikor még 2000-ban is a Liberális Internacionálé alelnöke Orbán Viktor volt. *(Kunhalmi Ágnes: Hú!)* Ha a pedagógusok fizetése önöknek valóban fontos lett volna, akkor a minimálbérhez kötötték volna, és ezt nem törölték volna el, így biztosítva annak értékállóságát is. A differenciálásról beszélni szintén hiteltelen, hiszen az életpályamodell bevezetésekor mindenkit pedagógus I. kategóriába soroltak be. A felszólalásomban az adminisztratív terhek növelését kifogásoltam. Nagyon sajnálom, ha ön ezt nem értette meg, így a választ nem fogadom el. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el államtitkár úr válaszát. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Parancsoljanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 103 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, az LMP kép-

viselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Miért nem biztosít a kormány uniós forrásokat a lakóépületek energetikai korszerűsítéséhez?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr államtitkára, Fónagy János államtitkár úr ad választ. Öné a szó, képviselő asszony. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Bár ma már egyszer azonnali kérdésben a téma elhangzott, de azt gondoljuk, hogy az ügy fontossága miatt nem baj, ha még egyszer elhangzik.

Augusztusban ígérte meg a kormány, idézem: jövő tavasszal indul a korszerűtlen családi házak felújítását célzó pályázat, a 150 milliárd forintos támogatásból 2020-ig akár 3 millió ház is megújulhat. A kidolgozás alatt álló pályázat keretében az épületek hőszigetelését, a nyílászárók cseréjét, valamint a villamos hálózat felújítását támogatják, munkát adva ezzel a kis- és közepes méretű vállalkozásoknak. A felújítási költség 40 százaléka lesz vissza nem térítendő uniós támogatás, míg az önrész várhatóan 45 százalék lesz. A maradék 15 százalék pedig kamatmentes, visszatérítendő támogatásból származik majd.

A közleményből három fontos dolog derült ki. A kormány szükségesnek tartja a lakóépületek energetikai korszerűsítését, erre a célra EU-támogatásokat kíván biztosítani, és a programot az EU nagyrészt már jóváhagyta. Az nem lehet vita tárgya, hogy a magyar lakóépület-állomány energetikai korszerűsítésére szorul. A Magyar Energiahatékonysági Intézet adatai szerint a hazai lakások több mint kétharmada energetikai szempontból korszerűtlen. A családok egynegyede korszerűsítene a következő három évben. Az emberek 87 százalékának azonban nincs megtakarítása, hitelt csak drágán tud felvenni. Ők önerőből nem tudják korszerűsíteni ingatlanjukat, hiába térülne meg később a beruházás.

A fejlesztések egyik legnagyobb gátját a forráshiány jelenti. Mindezt a kormány is tudja, hiszen a tavalyi év végén elfogadott, és idén tavasszal kormányhatározatba foglalt, időközben az Európai Bizottságnak is benyújtott nemzeti épületenergetikai stratégiában kiemelt célként jelöli meg a lakóépületek energetikai korszerűsítését, amelytől a 2020-ig tervezett energiamegtakarítás háromnegyedét várja. Úgy ismert, hogy a 2014-ben kezdődő finanszírozási időszakban azonban az Európai Bizottság kifejezetten lehetővé tette lakóépületek korszerűsítését az EU-s forrásokból.

Mindezek ismeretében érthetetlen Lázár miniszter úr október 1-jei bejelentése, amely szerint lakossági energetikai korszerűsítési program EU-s pénzből nem lesz, csak állami intézményi program, hogy az állam dologi kiadásai csökkenjenek. A lakosság-

nak részben a rezsicsökkentésben, részben banki eszközökkel nyílik majd lehetősége energetikai korszerűsítésre. Mindezek miatt az alábbiakat kérdezem. Miért változott meg a kormány elképzelése augusztus és október között? Ki és milyen háttérszámítások alapján döntött? Mikor értesítették az EU-t a változásról? Végül: hogyan teljesülnek így az energiamegtakarítási célok, amelyeket jórészt a lakásszektorban kívánt elérni a kormány? Köszönöm szépen. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Fónagy államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban nem baj, ha erről többet beszélünk, mert valóban egy nagyon fontos kérdés.

A kormány céljai nem változtak. A kormány továbbra is rendkívül fontos célkitűzésnek tekinti, hogy a családok rezsiköltségei tovább csökkenjenek, és ezt az energiahatékonysági pályázati rendszeren is kívántuk és kívánjuk szorgalmazni, elsősorban a hazai energiafogyasztás csökkentése érdekében.

Ezzel együtt az Európai Unió irányelvei nem teszik lehetővé a 2014-2020-as programozási időszak forrásainak közvetlen - és hangsúlyozni szeretném: közvetlen - magáncélú felhasználását. Az Európai Unió adófizető polgárai nem járulnak hozzá ahhoz, hogy magáncélú beruházásokra fordítsuk ezeket a pénzeket. Ezért az uniós támogatásból elsősorban a köztulajdonban lévő épületek energetikai korszerűsítése valósulhat meg. Gondolom, azt képviselő asszony sem vitatja, hogy ezek is fontos feladatok, hiszen az egészségügyi, oktatási, közművelődésügyi létesítmények energiahatékonysága, energiahatékonysági javítása részben növeli ezen létesítmények szolgáltatási színvonalát, ugyanakkor - és ez sem titok - csökkenti ezeknek a működési költségeit.

Éppen ezért az ön által is említett nemzeti épületenergetikai stratégia és a különféle forrásokat biztosító programok végrehajtása érdekében a fejlesztési tárca jelenleg is vizsgálja annak a lehetőségét, hogy a lakossági energetikai korszerűsítéseket milyen finanszírozási konstrukciók teszik lehetővé. Jelzem, ez korábban is így volt, korábban is ezeket a szén-dioxid-kvótából lehetett finanszírozni, illetve hazai forrásokból. Ezeknek az egyik lehetséges módja az ön által is említett, mai napon e Ház falai között már elhangzott kormányzati vélemény, hogy egy 50-50 százalékos konstrukcióban vizsgáljuk esetleg egy egyharmad-egyharmados lehetőség alkalmazását is.

Az is nyilvánvaló, hogy azok a célok, amelyek a családok terhei csökkentésére irányulnak, az elmúlt időszakban jelentős eredményeket hoztak. Az „Ott-hon melege” programot 2014 szeptemberében kezdtük. Eddig 15 milliárd forint keretösszegű program-sorozatot hajtottunk végre, amelynek során 85 ezer

magyar háztartás energiahatékonysága javult. A kormány elsődlegesen egyébként eddig is és jelenleg is a rezsicsökkentésben látja a háztartások energiafelhasználási költségeinek mérséklését, ami azonnali és kézzelfogható eredményeket hoz.

Ezek az eddigi rezsicsökkentési intézkedéseink 2013. január 1-je és 2014. december 31. között, tehát tavaly év végéig az összes fogyasztói megtakarításból mintegy 373 milliárd forintot eredményeztek.

(16.20)

Úgy gondolom, hogy ezek az összegek is bizonyítják azt, hogy a kormány ezt fontosnak tartja, és a jövőben is a jelenleg is vizsgálandó lehetőségek igénybevételevel folytatni és támogatni kívánjuk ezeket a folyamatokat. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Akkor tudtam volna elfogadni, államtitkár úr, ezt a választ, ha ön most megígérte volna, hogy ha európai uniós forrásból nem is, mint ahogy augusztusban mondták, hogy 150 milliárd forint áll majd erre rendelkezésre, ha ön most nem azt mondja, hogy akkor vizsgáljuk majd ezt a kérdést, hanem azt, hogy akkor majd más forrásból, a költségvetésből a 150 milliárd forint rendelkezésre áll. Önök is nagyon jól tudják, hogy az energiatakarékosság, energiahatékonyság több szempontból is fontos. Fontos a családok számára, hiszen a havi keretüknek hatalmas részét teszi ki, hogy fűtésre, energiára mennyit használnak el. De globális szinten is fontos. Itt lesz hamarosan decemberben a párizsi klímacsúcs, az is azt mondja - és ezen dolgoznak globális szinten is a vezetők -, hogy hogyan lehet abszolút értelemben az energiát csökkenteni, az energiafelhasználást. Márpedig a lakóházak, a családi házak energia-korszerűsítése kulcskérdés.

Arra kérjük a kormányt *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy ezt a megígért 150 milliárd forintot akkor más módon biztosítsa. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: A képviselő asszony nem fogadta el a választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e. Szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 102 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta a választ.

Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Van mit tanulnia a magyaroktól az Európai Uniónak családpolitika terén is**” címmel. A képviselő asszonyt illeti a szó. *(Zaj.)* Várjon egy percet! Tisztelettel kérem a képviselő hölgyeket és urakat, hogy biz-

tosítsák a felszólaló képviselőknek a megszólalás lehetőségét, magyarul: örülök, hogy mindenki beszél, de jobb lenne, ha csak egy beszélne, ez pedig Dunai Mónika képviselő asszony. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Fajsúlyos nemzetközi konferenciát szerveztek szeptember végén „A családok jövője, a jövő családjai” címmel Brüsszelben. Az Európai Parlamentben Pelczné Gáll Ildikó, az Európai Parlament alelnöke és Hölvényi György európai parlamenti képviselő szervezésében, valamint a Kárpát-medencei Családszervezetek Szövetsége és a Nagycsaládosok Országos Egyesülete társszervezésében megrendezett eseményen a kormány részéről Novák Katalin államtitkár asszony, a Fidesz képviselőcsoportja részéről pedig én magam vettem részt. A rendezvény célja az volt, hogy felhívja a figyelmet az európai demográfiai kihívásokra és a családok kulcsfontosságú szerepére napjaink társadalmában.

Az Európai Unió csak akkor tud megújulni - ez volt a nemzetközi tanácskozás egyik leghangsúlyosabb gondolata -, ha sikerül visszatérni önmagához, a család és a munka hagyományát sikerül visszahelyeznie életfelfogásának középpontjába. Az európai demográfiai kihívásokra a megoldás nem a bevándorlás, épp ellenkezőleg, a családok támogatása az, ami a legjobb befektetés a jövőbe. A Fidesz-KDNP-kormány tisztában van azzal, hogy a családokat kell erősíteni, ezért munkaalapú és családbarát társadalom felépítésén fáradozunk. Hosszú távú céljaink között a népességfogyás megállítása szerepel. Mi azt valljuk, hogy a hazai születésszám mértékét nem bevándorlókkal, hanem magyar gyermekek születésével kell megoldani.

A magyar kormány a családok mellett áll, ezért évek óta következetesen szélesíti a családok támogatását szolgáló eszköztárat. A családi adókedvezmény bevezetése és fokozatos bővítése családpolitikánk egyik fő alappillére. Ezenkívül a gyed extra, munkahelyvédelmi akció, iskoláztatási támogatások is segítik a családokat. Szeptember 1-jétől felmenő rendszerben az általános iskolák első három évfolyamán ingyenes tankönyveket kapnak a gyermekek, a bölcsődékben és az óvodákban pedig a szülők 90 százalékanak nem kell étkezési térítési díjat fizetniük. Egészségesebb lett a közétkeztetés, mindennaposá vált a testnevelésóra, a gyermekeknek tehát van jövőjük Magyarországon. Az adórendszer is a gyermekes családok megbecsülésére építjük. Magyarország családpolitikája Európában is példaértékű. A munkavállalók az egyik legalacsonyabb kulcsú személyi jövedelemadót fizetik. Mindezek mellett többlépcsős rezsicsökkentéssel is hozzájárultunk, hogy erősödjön a családok biztonsága.

Tisztelt Államtitkár Úr! Jó volt látni ezen a konferencián ezekkel a gondolatokkal, amelyet mi, magyar előadók és hozzászólók hangsúlyoztunk ezen a

brüsszeli konferencián, hogy már külföldön is elismerik *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Magyarország családokat középpontba helyező politikáját.

Ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy nemzetközi összehasonlításban mi számít novumnak, példaértékűnek a magyar családbarát kormányzati intézkedések közül, és milyen további családpolitikai intézkedések várhatók a jövőben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tisztelettel kérek mindenkit a házszabály alapján, hogy tartsa be a rendelkezésre álló időkeretet. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Szokás mondani, hogy a negatív hírek gyorsabban és szélesebb körűen terjednek, mint a pozitívak. Nyilvánvalóan, ha Magyarország családpolitikáját vagy bármelyik politikáját bíráló tanácskozás lett volna Brüsszelben, akkor annak a híre már bejárta volna a teljes magyar sajtót, de büszkék lehetünk arra, hogy Brüsszelben nemcsak Magyarországot bíráló, hanem nagyon sok esetben - és egyre több esetben - Magyarország eredményeit elismerő sajtótájékoztatókat is tartanak. Hiszen akkor, amikor látják egy-egy intézkedés eredményeit, a következő eredményeit, akkor látják, hogy ez mennyire Magyarország érdekét szolgálja, és más európai országok is valóban adott esetben egyik vagy másik részét átvehetik, nemcsak úgy, mint mondjuk, a bankadó esetében a gazdasági intézkedéseket, hanem a családpolitika szempontjából fontos intézkedéseket éppen egyaránt. Bízunk benne, hogy minél többen megismerik Európában ezeket a magyar törvényeket, ezeket az új magyar szabályozási vagy adójogszabályokat, és ezek alapján talán a saját országukban is egyiket-másikat átveszik. Hogy milyen módon, arra majd a válaszom végén térnék ki.

A mi Alaptörvényünk is, a családok védelméről szóló sarkalatos törvényünk is rögzíti, hogy a család egyfajta híd a múlt és a jövő között, kapocs a nemzedékek között, alapegysége és leginkább biztonságot adó közössége az egész társadalomnak, egy bensőséges közösség, éppen ezért a családok védelme, megerősítése közös ügyünk nem pusztán egy érzelmi közösségként, hanem az állam szempontjából egy gazdasági közösségként is kell hogy tekintsünk a családra. Éppen ezért akartuk visszaadni mindenkinek a reményt, mindenkinek visszaadni a bizodalmat a jövőbe, hogy igenis érdemes gyermeket vállalnia, és aki szeretne, aki kívánná, hogy gyermekkel bővüljön a családja, az tegye is meg, és azok az akadályok, amelyek korábban akár anyagi, akár adminisztratív akadályok voltak, azok bontódjanak le Magyarországon, és aki családost, az megbecsült és anyagilag és

társadalmilag is elismert és támogatott tagja legyen a társadalomnak.

Ennek az eredményei láthatóak, hiszen a házasságkötések száma emelkedett, a válások és a terhességmegszakítások száma csökkent. Mindemellett - ön is tudja, ön is ismeri -, hogy most már több ezerrel több gyermek született, mint pár évvel ezelőtt. Szerencsére immár hosszú hónapok óta javulnak Magyarország népesedési mutatói. Mindemellett hisszük azt, hogy egy nő egyszerre nemcsak egy szerepben képes helytállni, mint ahogy egy férfi sem csak kizárólagosan családfenntartó. Úgy gondoljuk, hogy mindenkinek saját vállalása, saját belátása és szándéka szerint egyszerre mindkét szerepet, a családfenntartói és a gyermeknevelői szerepet egymás mellett párhuzamosan is kell vinnie, ha úgy gondolja. A gyed extra intézkedéscsomag volt az, amely a legutóbb széleskörűen tudta javítani azoknak a helyzetét, akik gyermeket vállalnak, mindemellett a munkahelyvédelmi akciótervnek köszönhetően 2014-ben átlagosan havi 37 ezer gyedben vagy gyesben részesült kisgyermekes szülő foglalkoztatása után összességében 9,3 milliárd forint adókedvezményt érvényesítettek a munkaadók. Ez azt jelenti, hogy mindazok, akik visszavettek gyesről, gyedről kismamákat, azok esetében, 37 ezer család esetében közel 10 milliárd forint értékben sikerült adókedvezményt adnunk. Az egyik leginkább sérülékeny foglalkoztatotti csoportnak tehát könnyebb volt visszatérni a munka világába, már csak azért is, hiszen a bölcsődei férőhelyek száma öt év alatt 25 százalékkal emelkedett, 37 ezerről 47 ezerre.

De lehet említeni a legújabb CSOK-ot, a családok otthoneremtési kedvezményét, amit már nagyon sokan igényeltek, az első házások kedvezményét, a gyermekétkeztetés ingyenessé tételét, amivel ez a családátámogatások részévé vált, immár nem egy szociális intézkedés, akárcsak az ingyenes tankönyvek rendszere, hanem immár szociális intézkedésként az eddigi 92 ezer helyett 321 ezer család az, aki óvodában, bölcsődében ingyenesen étkeztetheti a gyermekét.

(16.30)

A családi adó- és járulékkedvezmény, valamint a kétgyerekesek számára megduplázódó családi adókedvezmény mind olyan, ami - bízunk benne - a budapesti demográfiai fórumnak november 5-7. között témája lesz, és sok európai miniszter hallhatja meg a magyar példa pozitív eredményeit. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a választ.

DUNAI MÓNKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm

szépen a választ, azt természetesen elfogadom, mégpedig a következők miatt. 2010-ben családbarát fordulat végrehajtását vállalta a Fidesz-KDNP. Jó látni azt, hogy ezen elv, vezérlő motívum mentén halad a kormány. Nemcsak az elmúlt öt év intézkedései születtek a családbarát kormányzás jegyében, hanem a következő években is ezt fogja képviselni a Fidesz-KDNP-kormány, valamint a két frakció is.

De hogy milyen költségvetési hatása van ennek az intézkedéssorozatnak, azt még érdemes kiemelni. A következő évben 38 százalékkal többet fogunk családtámogatásra fordítani, mint 2010-ben, és ez 38 százalékos növekedést jelent. Köszönöm szépen államtitkár úr, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő asszony elfogadta a választ, így értelemszerűen nincs szükség szavazásra.

Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Állampolgárság-biznisz”** címmel. Képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Interpellációm második részében szívesen adnék én is zöld utat a válasznak, magyarul, én is mondanám azt, hogy elfogadom, ha a válasz tartalma ezt majd lehetővé teszi. Azért mondom ezt, mert amiről beszélni akarok, az komoly. Arról az állampolgárság-bizniszről van szó ugyanis, amely kiterjedten Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében azokkal a jellemzőkkel bír, hogy magyar felmenőkkel nem rendelkezők, magyar nyelven nem beszélők szereznek a gyorsított honosítási eljárásban magyar állampolgárságot. Teszik ezt úgy, hogy kihasználják a törvény hézagait, és persze kihasználják néhány polgármester, jegyző vagy esetleg más tisztségviselő olthatatlan vágyát a pénz után.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A motívációik egyértelműek: szerezni akarnak egy olyan útlevelet, amellyel szabadon mozoghatnak az uniós országokban. Lehet egyébként, hogy az ezt elősegítők megirigyelték a kormány munkáját, mert a kormány is működtet ilyesmit - nem hasonló tartalommal, de hasonló gyökerekkel -, csak a kormány ezt letelepedési kötvénynek nevezi.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a dolog most már több, mint egyszerű városi legenda. Most már a nyilvánosság szól a százsámra beadott kérelmekről, az éjjeli órákban tartott állampolgársági eskütelekekről, és a fáma, különösen a megyénkben, most már meg is nevezi az érintetteket. Azt szeretném, ha itt is ez történe.

Azt szeretném, tisztelt államtitkár úr, ha először is megmondaná, hogy a nemzetbiztonsági kockázatnak az a bizonyos vizsgálata ezeknek az embereknek az esetében hogyan történt, ha egyáltalán megtör-

tént. Történt-e valamiféle vizsgálódás abban a tekintetben - merthogy kellene -, hogy azok az emberek, akik egyébként jogtalanul magyar állampolgárságra vágnak, vajon hordoznak-e számunkra kockázatokat.

Államtitkár úr, jó lenne tudnunk neveket, vagy legalább településneveket, hogy a megyénkben élők tudják, önök tisztában vannak a problémával és cselekszenek. A kérdésem nyilván az, hogy vajon mit. Melyek azok a cselekedetek, amelyek azt garantálják, hogy ezek a visszaélések ne történjenek meg? A „visszaélés” szót kéretik erősen idézőjelben érteni, merthogy ennél azért sokkal durvább jelzőt igényelne az ebben részt vevők tevékenysége. Úgy gondolom, hogy ezeket az embereket nemhogy önkormányzati tisztségviselőnek vagy netán anyakönyvvezetőnek alkalmazni nem lehet, hanem valahol sokkal inkább hűvösebb helyen látnák őket szívesen, különösen a megyémben.

Ezekre várnám tisztelettel a választ, államtitkár úr, amit türelemmel fogok figyelni. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kontrát Károly államtitkár úr válaszol a Belügyminisztérium nevében. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön némiképp eltért az írásban beadott interpellációs szövegtől, és már előre nyilatkozott feltételes módon a válasz elfogadásáról. Én a legjobb tudásunk és ismeretünk alapján fogom a választ megadni, és minden kérdésre igyekszem választ adni, hogy én is előrebocsássam a szándékaimat.

Tisztelt Képviselő Úr! A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal 2013. február 1-jét követően ez idáig 288 feljelentést tett azon személyek ellen, akik az egyszerűsített honosítással kapcsolatos jogszabályi feltételeknek nem feleltek meg, a magyar nyelvet nem ismerték, vagy egyéb visszaélés gyanúja merült fel az állampolgársági honosítási kérelemmel kapcsolatban. S hogy kik tettek feljelentést? A megyei kormányhivatalok, azok járási hivatalai, az önkormányzatok jegyzői, a Nemzeti Védelmi Szolgálat, valamint több olyan magánszemély is, akik tudomást szereztek arról, hogy a környezetükben olyan személyek élnek, akik feltehetően jogosulatlanul szereztek magyar állampolgárságot, vagy annak jogosulatlan megszerzésében segítettek. A nyomozó hatóságoknál jelenleg 127 büntetőeljárás van folyamatban, és eddig 549 eljárást zártak már le, több esetben vádemelési javaslattal és bíróság elé állítással.

A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, valamint az együttműködő szervek feladata az eljárás során a törvényesség biztosítása, a bűncselekmények megelőzése. A célunk olyan elbírálási rendszer működtetése, amelyben minden tisztességes és a jogszabályoknak megfelelő kérelem kedvező elbírálás-

ban részesülhet, de a jogosulatlan előnyszerzést ez az eljárás kizárja. Továbbra is a törvény teljes szigorával fogunk fellépni a jogellenes honosítási kérelmet benyújtók, a jogszabályokat kijátszani akarók ellen.

A nemzetbiztonsági kockázatok vizsgálatára feljogosított szervek az eljárás során a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény rendelkezéseinek maradéktalan betartása mellett az arányosság és a szükségesség alapelveinek megfelelően teljesítik kötelezettségeiket. A rendőrség az Alaptörvénynek megfelelően Magyarország valamennyi településén minden bűnöző ellen határozottan fellép a törvényesség betartása érdekében.

Tisztelt Képviselő Úr! Arra kérem önt, mivel én minden kérdésre konkrétan válaszoltam, hogy fogadja el a válaszomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr vizsgálatára következik.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Államtitkár úr, őszintén szólva, nagy a csábítás, csak egyvalami a probléma: a kronológia, amit elmondott. Ön arról beszélt, hogy tettek feljelentéseket, de nem beszélt arról, hogy miért történhetett meg az, amiért egyáltalán feljelentést kell tenni. Magyarul: ezek az emberek miért és hogyan szereztek állampolgárságot? Mitől nem volt ez feltűnő?

S abban a bizonyos nagyon szép körmondatban, amelyben ön a nemzetbiztonsági kockázat vizsgálatát ecsetelte, nem vélem felfedezni azt, hogy ez az eljárás alapos volt, ha ennyien vannak.

S végül van még egy aprócska problémám: azok az emberek, akik jogosulatlanul szereztek magyar okmányokat, jelenleg hol vannak? Szabadon grasszálnak az országban, esetleg egy helyen élnek, vagy mit csinálnak? Mert ha ezek a feljelentések valóban megtörténtek, akkor azt hiszem, jobb lenne, ha már másutt lennének.

Államtitkár úr, mint mondtam, és nem komolytalanságból, a csábítás nagy, mégis azt gondolom, hogy ehhez a válaszhoz kellett volna még néhány körülmény ecsetelése is. Köszönöm, elnök úr, a választ nem fogadom el. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr ellenáll a csábításnak és nem fogadja el a választ. Mit tesz az Országgyűlés? Most szavazzanak! *(Szavazás.)*

98 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett az Országgyűlés elfogadta az államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Lázár János leveri a rezi-szabadságharcot?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr

államtitkára, Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni.

Volner képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A lakótelepeken élő emberek érdekében szeretnék önhöz szólni. Október 1-jén kiderült számunkra Lázár Jánosnak egy gazdasági konferencián elmondott szavaiból, hogy nem fog energetikai korszerűsítési program formájában támogatás jutni magánlakások korszerűsítéséhez.

(16.40)

Az államtitkár úr az előbb már válaszolt egy képviselőtársamnak, és elmondta, hogy az Unió nem teszi lehetővé, hogy közvetlen formában ezt finanszírozza Magyarország. De fontos látni azt is, államtitkár úr, hogy több tízezer lakást lehet ilyen módon teremteni, egy ilyen program keretén belül.

Önmagában az építőipar fellendülése magával hozza azt, hogy a kereskedelemben és a szolgáltatásban dolgozó emberek is jobban élnek, hiszen ha az építőiparban dolgozó asztalosoknak, kőműveseknek, festőknek, nagyon sokféle foglalkozást űző embereknek jobban megy, akkor a gazdaságba ez a pénz lecsorog, és egészében véve, különböző gazdasági számítások vannak erre, de olyan 70 milliárd forint az a költségvetési plusz, amit ezzel az intézkedéssel meg lehet termelni, túl azon, hogy több tízezer embernek munkát is biztosítunk.

Azt is nagyon fontosnak tartja a Jobbik környezettudatos pártként, hogy ne használjunk el több energiát annál, mint amennyit feltétlenül muszáj, és általában elmondható, hogy az a legzöldebb energia, amit Magyarország el sem használ. És ebben az esetben mi azt szeretnénk elérni, hogy folytatódjon az eddigi Panel Plusz néven megismert program, szigeteljük be minél nagyobb számban a panelházakat. Ezzel elérhetjük azt, hogy rengeteg embernek munkát biztosítunk, a magyar lakásállományt felértékeljük, hiszen értékesebb, energetikailag korszerűbb otthonok jönnek létre; elérhetjük azt, hogy Magyarország energiafüggősége csökkenjen, egyre kevésbé leszünk külföldieknek kiszolgáltatva, hiszen egyre kevesebb gázt kell hogy vásároljunk ebben az esetben.

Én azt kérem öntől, államtitkár úr, hogy a kormány biztosítson forrást erre a programra. Ez a program régen is működött, nagyon jól működött, nagyon sok energiát megspórolt ezzel Magyarország. Ennek a költségvetési fedezetére most is meg lehet találni a forrást. Gondoljon arra, államtitkár úr, hogy amikor Matolcsy György a Magyar Nemzeti Bank élén 160 milliárd forintot meghaladó összeget tud elkölteni a Pallas Athéné Alapítványukon keresztül megvalósuló kastélyvásárlási, kastélyfelújítási és különböző műkincsvásárlási programokra, akkor joggal mondjuk azt mi, jobbikosok, hogy egy ennyire környezettudatos, a lakótelepeken élő emberek érde-

két szolgáló programra ugyanakkora összeget simán el lehet költeni.

Tehát azt kérem, államtitkár úr, képviselje ezt a nézetet a kormányon belül. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Fónagy János államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Immáron harmadszor hangzik el ma délután e Ház falai között, hogy a kormány rendkívül fontosnak tartja az energiahatékonysággal kapcsolatos valamennyi kérdést. Csak egyetérteni tudok képviselő úrral abban, hogy az építőipar önmagában is egy nagyon fontos kérdés mind a foglalkoztatás, mind az előállított produktum tekintetében, hiszen korántsem mindegy, hogy az a mintegy 600 ezer lakótelepi, ipari eljárással készült lakás milyen állapotban van, milyen életvitelt biztosít a benne lakó közel 2 millió embernek.

Ugyanakkor itt is csak megismételni tudom azt, hogy a kormány ezeket a szándékokat, célokat továbbra is fontosnak tartja. Ugyanakkor azok között a keretek között kell gondolkoznunk a források tekintetében, amit az Európai Unió e tekintetben számunkra lehetővé tesz. Ahogy ön is mondta, az Európai Unió a közvetlen magáncélú felhasználást nem teszi lehetővé, éppen ezért tekinti a Fejlesztési Minisztérium egy kiemelten fontos feladatnak, hogy az ön által is említett célok megvalósítása érdekében milyen forrásokat és milyen konstrukciókat tud feltalálni, illetve felajánlani mind a lakóknak, ingatlan-tulajdonosoknak, mind ennek révén és ennek útján a magyar gazdaság számára. Meggyőződésem, hogy ezeket a forrásokat és konstrukciókat megtaláljuk, amelyeknek a megosztása természetesen lehet valamilyen mértékű, 50 százalékos vagy ennél kisebb mértékű. Magánerő lehet támogatott kölcsön, lehet bármilyen más olyan forrás, amit egyébként erre a célra használni tudunk.

Szeretném itt is megismételni azt a tényt, hogy általában az energiatakarékosság, azon kívül, amit ön is mondott, hogy a legzöldebb energia az, amit nem használunk fel, nyilvánvaló, hogy a magyar családok háztartási költségeire is jelentős befolyással bír. Nem véletlen, hogy a két évvel ezelőtt megkezdett rezsicsökkentési programunknak nagyon komoly társadalmi visszhangja volt. A 2013. január 1-je és '14. december 31. között, két év alatt ennek a rezsicsökkentési programunknak a keretében 373 milliárd forint maradt a családoknál.

Az általános rezsicsökkentő programokon belül külön szeretném itt a lehetőséget felhasználva megemlíteni, hogy kifejezetten az energiafelhasználás háztartási költségeinek csökkentése érdekében a tavaly, tehát 2014 szeptemberében kezdett „Otthon melege” program is mintegy 85 ezer magyar háztar-

tás számára tette lehetővé háztartási berendezéseinek korszerűsítését, és erre 15 milliárd forintot tudott a kormány eddig fordítani.

Úgyhogy, képviselő úr, szeretném megerősíteni önt, az ön által elmondottakat, hogy a kormány ezeket a célokat mind az energiahatékonyság, mind az építőipar területén fontosnak tartja, és meggyőződésem, hogy az e céloknak megfelelő eszközöket meg fogjuk találni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Államtitkár úr, 2011 folyamán többször is elkezdtük szorgalmazni a rezsicsökkentés néven elismert lépéssorozatot már itt a parlamentben, hiszen azt láttuk, hogy a szocialisták által magasra pumpált energiaárak elszegényítik a magyar lakosságot.

Azonban nagyon fontosnak tartom azt is, államtitkár úr: ne csak arról gondoskodjunk, hogy az egyébként nagy hővesztéssel működő magyar otthonoknál olcsóbb legyen az energia, hanem arról is, hogy ne kelljen annyit fűteni. És annak érdekében kérem én, konkrétan megjelölve a Magyar Nemzeti Bank műkincsvásárlási és kastélyvásárlási programját fedezetül szolgáló összegként, hogy ennek az összegnek a terhére valósítsa meg a kormány ezt a programot, hiszen ezzel gyakorlatilag több millió panellakásokban, társasházakban élő embernek lehet az életminőségén javítani, fel lehet értékelni a lakásállományt, munkahelyeket lehet teremteni. Ugyanez sajnos Matolcsy úr kastélyvásárlási programjáról nem mondható el. Így a választát nem áll módomban elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e. Szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 100 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett az államtitkár úr választát elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Ép testben ép lélek**” címmel. Hollik István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ép testben ép lélek - így szól a római mondás. A Fidesz-KDNP kormányra kerülésekor ennek a mondásnak a szellemében hajtott végre szemléletváltást a köznevelés, illetve a sportpolitika területén.

A kormányzat az előző ciklusban megteremtette a köznevelés lelki, tartalmi alapjait, és hozzájárított a

mondásban szereplő másik szükséges rész, a testi megteremtéséhez is.

2014-ben döntött úgy a kormány, hogy a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési programot el fogja indítani, amelynek gazdájaként a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot jelölte ki. A cél az, hogy olyan európai színvonalú tornatermek, tantermek és tanuszodák épüljenek, amelyek hosszú távon szolgálják a fiatalok fejlődését, elősegítve így az adott település köznevelési feladatainak ellátását is.

A kormány XXI. századi színvonalú infrastrukturális háttérrel kíván biztosítani a köznevelés számára, ennek érdekében országsszerte tantermek, a mindennapos testnevelésórákhoz tornatermek, a gyermekek úszásoktatásához járasonként pedig tanuszodák épülnek. A beruházások demográfiai okokra visszavezethető többletigényeket is kiszolgálnak, a települések lakóinak jogos modernizációs elvárásait is teljesítik.

Ezekkel a fejlesztésekkel hozzá lehet járulni a fiatalok szellemi és fizikai képességeinek folyamatos fejlesztéséhez, azaz az eredményes tanuláshoz és magasabb szintű sportolásra való ösztönzéshez.

(16.50)

Reméljük, hogy ennek köszönhetően még több „Jó tanuló, jó sportoló” elismerést lehet majd átadni, és bízunk abban is, hogy a diákokból minél több olimpikon is részt vehet majd a majdani budapesti ötkarikás játékokon.

Mindezek alapján szeretném kérdezni tisztelt államtitkár urat, a gyermekek mindennapi testmozgása érdekében hány sportlétesítmény-beruházás előkészítése van folyamatban, illetve milyen fejlesztések várhatóak ebben a tekintetben a közeljövőben. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr kérdésére Fónagy János államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány 2014-ben döntött a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési program elindításáról. A program célja, hogy a mindennapos testnevelés oktatásához európai színvonalú infrastrukturális háttérrel teremtsen. Kiemelt szándékunk, hogy országsszerte tornatermek, tantermek és tanuszodák létesüljenek, amelyek hosszú távon szolgálják az adott település köznevelési feladatainak ellátását, hiánypótló beruházásként pedig valós társadalmi igényeket elégítsenek ki, a beruházások segítségével a fiatalok egészséges fejlődését, a magyar népművelés egészségügyi állapotának folyamatos javulását.

A program keretében 25 településen épülnek jelenleg olyan sportlétesítmények, amelyek a mindennapos testnevelés megvalósítása érdekében XXI. századi testnevelési körülményeket biztosítanak a diákok számára. A „Minden gyermek tanuljon meg úszni” program célkitűzésének megfelelően 24 településen létesülnek a mai kor követelményeinek megfelelő tanuszodák.

A 2014-ben hozott kormánydöntést követően a szakmai előkészítő munka megkezdődött. Az építendő Nemzeti Sportközpont elkészítette a tornatermek és tanuszodák típusterveit. Ezt követően a települések egyedi körülményeit figyelembe véve készültek el az engedélyezési és kiviteli tervdokumentációk. Az elkészült tervdokumentációk alapján a Nemzeti Sportközpont lefolytatta az építési engedélyezési folyamatot, jelenleg a közbeszerzési eljárások kiírása van folyamatban.

Itt szeretném megjegyezni, hogy mind a típus-tervek elfogadása, mind a kiírások során figyelembe vettük azt a képviselőtársaim által ismert tényt is, hogy egy dolog megépíteni és fejleszteni valamit, ugyanakkor az adott településnek ezeket a létesítményeket fenn is kell tartani. Éppen ezért olyan terveket választottunk ki, és amikor egyedi bírálatról és egyedi megítélésről van szó, olyan pályázatokat és terveket engedtünk el, amelyek fenntartása hosszú távon is biztosítható.

A Fejlesztési Minisztérium elkötelezett amellett, hogy a 2016/17-es tanévben a diákok minden érintett helyszínen használatba vehessék az új létesítményeket. A program iránti érdeklődés a települések részéről a munka előrehaladtával fokozódik. A tárcához folyamatosan érkeznek a szakmailag is alátámasztott újabb és újabb igények, ezzel is megerősítve a program eredeti célkitűzését, nevezetesen azt, hogy egy tornaterem vagy egy tanuszoda a XXI. században nem luxus, hanem egy közösségi létnek, a fiatalok oktatásának egy szerves, nélkülözhetetlen része.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium az önkormányzati jelzések alapján határozza meg a további fejlesztések tervezett irányait az Emberi Erőforrások Minisztériumával együttműködve, megjegyezve, hogy ez az együttműködés eddig is teljes és sikeres volt. Köszönöm a figyelmét, és kérem, hogy fogadja el a válaszat. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a választ. Valóban, nem lehet eléggé hangsúlyozni azt, hogy mennyire fontos üggyről van szó. Egy amerikai kutatás szerint minden sportra költött dollár két dollár megtakarítást jelent a jövőbeni egészségügyi kiadások terén, ezért azt kell mondani, hogy tanuszodára, tornateremre költeni nemcsak fontos, hanem tulajdonképpen az állam számára meg is éri.

És engedje meg, hogy még egy szempontot kiemeljek, amelyet az ön által is említett fejlesztések kapcsán nem lehet elégszer hangsúlyozni: a megépült intézményeket iskolaidőn kívül a települések lakói is igénybe tudják venni a legtöbb esetben, segítve ezzel őket is a sportos életmódjuk folytatásában. Mindezek alapján köszönöm államtitkár úr tájékoztatását, és a válaszát elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr elfogadta az államtitkár úr válaszát, így értelemszerűen nincsen szükség szavazásra.

Az utolsó interpelláció következik a mai napon. Tisztelt Országgyűlés! Varju László képviselő úr, független képviselő, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Pontosan mi kerül több mint 5 milliárdba a milánói világkiállítás magyar részvételén?”** címmel. Varju László képviselő urat illeti a szó.

VARJU LÁSZLÓ (független): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Örülök annak, hogy Hollik István képviselő úr után a soros képviselő én vagyok, aki elmondhatja az interpellációját, mégpedig abban a témában, amiben közöttünk már régóta zajlik párbeszéd. Mégpedig pontosan: miért került több mint ötmilliárdba a milánói világkiállítás a magyar részvétel? Miért került ez ide, és miért téma ez ma is, tisztelt államtitkár úr?

Az elmúlt időszakban önnek írásbeli kérdésben is feltettük, illetve ön volt az, aki a miniszter úr nevében válaszolt részletesen azokra a kérdésekre, hogy pontosan mennyibe került a pavilon, milyen kiegészítő programokra került sor, és miért kellett a kormánynak külön pótköltségvetést elfogadni. Az ezekre a kérdésekre érkezett válaszok azonban rendre kívánnivalót hagytak maguk után, éppen ezért került sor az interpellációra, és sajnos folytatni kell ezt, hiszen a nemsokára bezáró világkiállításról szóló beszámolójuk továbbra sincs meg és elfogadhatatlan. Ez abban az esetben is így van, ha az önök által, az ön által adott válaszban közel kétmilliárd forintot sem költött el a kormány, mint ahogy ön a válaszában elmondta.

Ezzel együtt látom, hogy a filmalkotásokkal kapcsolatos kérdésekre, miszerint látta-e ön a mind ez ideig senki által nem ismert filmalkotásokat, amelyek a világkiállításra készültek, az ön államtitkári válaszát idézem: a filmeket készítő határidőre leadták, azok egy-egy példánya a minisztériumba eljutott. Így azt kell hogy mondjam, tisztelt államtitkár úr, a kérdés továbbra is itt van: ön látta-e ezeket a filmeket? Mert egyébként az elkövetkezendő két hétben abban a programban, amit önök közzétettek, illetve ami Milánóban látszik, nem kerül sor ezek bemutatására.

Így továbbra is kérdésként itt marad: mi indokolta a 900 millió forintos pótköltségvetést, ha az

írásbeli válasz szerint a pavilon is kevesebb költségbe került, mint a tervezett, továbbá a kormány közel sem költötte el a kétmilliárd forintot a pavilonban megvalósult programokra? Milyen jellegű szervezői késedelem az, amely határidőre leadott filmeket öt hónapos késéssel sem volt képes levetíteni, és az a hátralévő egy hónapos programban sem szerepel? Várom megtisztelő válaszát, tisztelt államtitkár úr. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A képviselő úr kérdésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Elég érdekes retorikai fordulatokkal élt képviselő úr, amikor azt mondta, hogy az október 31-én, tehát három hét múlva végződő expónak a záró beszámolója még nincs meg, de elfogadhatatlan. Ez mind kronológiailag, mind logikailag, mind retorikailag egy érdekes húzás, de bízunk benne, tisztelt képviselő úr, hogy ön is el fogja tudni olvasni akkor, ha lezárul az expó maga.

Nyilván a rendezvények túlnyúlnak az expón, hiszen nem csupán arra kívántuk felhasználni ezt a milánói világkiállítást, hogy ott helyben megmutassuk Magyarországot, hanem mind az expóra látogatóknak, mind Olaszországnak, mind a világnak szeretnénk volna a magyar kultúrát, a magyar leleményességet, a magyar művészeteket minél szélesebb körben megmutatni és mindenki számára elérhetővé tenni.

Egyúttal lehetőséget láttunk arra, hogy a magyar-olasz kapcsolatoknak, amelyeknek művészeti, gazdasági vonatkozásai is vannak több évszázad óta, ezeknek is a történelmi értékeit fel tudjuk mutatni.

(17.00)

Nagyon egyszerű választ tudnék adni a kérdésére, hiszen minden, az expóval kapcsolatos szerződés a kormány.hu oldalon szerepel, mindegyik áttanulmányozható, megnézhető, így pontosan, hogy mit mire fordítottunk, azt ön is és bárki, aki felmegy az internetre, a kormány honlapjára, folyamatosan nézheti és áttekintheti.

A pavilonon kívüli programokra fordítottuk elsősorban azokat a pluszforrásokat, amelyekre ön hivatkozott, így például a Milánó belvárosában tartott operafesztiválra vagy egyházzenei fesztivál szervezésére, amely pár héttel ezelőtt volt; egy velencei szakkiallításra való részvételre, ahol a magyar hidrológiát tudtuk bemutatni, hiszen ön is tudja, hogy magának a pavilonnak is az egyik fő motívuma pontosan a víz, a magyar vízkincsek, a víz használhatósága bármilyen ipari vagy más célból. Úgyhogy az volt a célunk, hogy a világkiállítás kapcsán ne szorít-

suk Magyarországot csak a pavilonba, ne csak azon belül mutatkozzon meg Magyarország, hanem azon kívül is, és az elkövetkező időszakban is arra törekszünk, hogy ez megtörténjen, hiszen a következő években nem igazán lesz vilákiállítás Európán belül, éppen ezért Európában megmutatni magunkat, ez hosszú időre az utolsó alkalom nekünk és minden más európai országnak is.

A filmekre átkanyarodnék akkor, amit ön említett. Magukat a filmeket a pavilonban mindennap meg lehet tekinteni, ez 20-30 ezer látogató számára teszi megtekinthetővé a filmeket. A közszolgálati médiában kezdődött ezeknek a vetítése szeptember 4-én, ekkor volt az első vetítés, és december közepéig tart ezeknek a filmeknek a megtekintése. Tehát ön is és bárki más is megnézheti ezeket a közmédia csatornáin, de hogyha nem ott akarják megnézni, akkor az Uránia Nemzeti Filmszínházban október 2-ától „Olasz-magyar örökség” címmel ingyenes vetítéssorozat indul, ott szintén megtekinthetők ezek a művek. A milánói sajtóközpontban volt egy sajtótájékoztató a jövőbeni bemutatásról, hogy külföldön, Olaszországban is milyen bemutatási lehetőségek vannak, illetőleg október 20-án, a Római Magyar Akadémián mindenki más is, aki Olaszországban akarja megnézni ezeket a filmeket, az láthatja.

Ebből látható, hogy a szerződések alá lettek írva, a teljesítések le lettek igazolva, a filmek elkészültek, leadták őket, bemutatásuk is megtörtént mind Olaszországban, mind Magyarországon, mind pedig a közmédiában. Bízunk benne, hogy nemcsak ide, de nagyon sok olasz intézménybe, könyvtárba, egyetemre, televíziókhoz is eljut a következő hetekben, egy egyetemen már bemutatásra került. És engedje meg, hogy Szócs Géza kormánybiztos úr meghívását tolmácsoljam, amennyiben ön személyesen is szeretné ezeket megtekinteni, Szócs Géza kormánybiztos úr szeretettel meghívja önt, és önnek is bemutatja személyesen, hogy milyen értékek jöttek létre a vilákiállításon, hogy Magyarország, a magyar nemzeti teljesítmény minél nagyobb büszkeséggel töltsön el minket, és minden más ország is elismerje azt. Úgyhogy kérem, hogy válaszat fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Varju László képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

VARJU LÁSZLÓ (független): Tisztelt Államtitkár Úr! Minden olyan meghívásnak örömmel eleget teszek, amely arról szól, hogy az állampolgárok által befizetett adóforintokból elköltött és megvalósuló programokat hogyan sikerült megvalósítani, már csak azért is, mert az eddigi ismereteink alapján, és éppen az ön válaszából idézem, szeptember 10-én, amit elküldött, hogy márpedig ez majd a későbbiekben kerül bemutatásra, mégpedig az október 30-án bezáró kiállítás esetében. Tehát, tisztelt államtitkár

úr, minden olyan magyarázkodás, ami arról szól, és minden olyan beszámoló, ami bemutatja, hogy önök pontosan mire költötték el ezt a forrást, ennek állok elébe, és szívesen megnézem. De az, amit ön most mondott, mindaddig, amíg ez nem következik be, addig elfogadhatatlan, és éppen ezért ezt nem is tudom elfogadni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérem szépen, hogy szavazzanak. *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 96 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 15 tartózkodás mellett elfogadta az államtitkár úr választát.

Ezzel az interpellációkat a mai napra lezártuk. Következnek a kérdések. Hogyha valaki nem tud itt maradni, mert feltétlen és sürgető dolga van, akkor ezt, kérem, úgy tegye, hogy ne zavarja a munkát. Minderre egy percük van. *(Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

Tisztelt Országgyűlés! Megkezdjük a **kérdéseket**.

Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Miért nem lehet egyszerűbben, kedvezményesen megoldani a 20-30 éves tapasztalattal rendelkező gépkezelők új jogosítványának megszerzését?”** címmel.

A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr államtitkára, Tasó László államtitkár úr fog válaszolni. Képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy korábbi jogszabály eltörlése következtében a korábbi, mustársárga gépkezelői jogosítványok érvényessége ez év végén lejár, jövőre már új típusú jogosítványt kell szereznie azoknak is, akik 20-30 éve kezelik hiba nélkül ezeket a gépeket.

Ráadásul ehhez az új jogosítványhoz új OKJ-vizsga is kell, OKJ-s képzettséghez pedig egy tanfolyamot kell elvégezni. Korábban, aki targonca-gépkezelő jogosítványt szerzett, annak elég volt egy 32 órás képzést elvégeznie, most egy 90 órás OKJ-tanfolyamon kell részt vennie. A probléma ott van, hogy ez 100-150 ezer forintba is kerül, amihez igazából semmilyen támogatást nem kapnak a dolgozók, önerőből kell mindenkinek ezt megoldania.

Az addig rendben van, hogy a gépkezelői igazolványokat egységesíteni kell, hiszen az EU-ban ez megkönnyíti az érintettek munkavállalását, a probléma ott van, hogy azokkal is elvégeztetik ezt a tanfolyamot, akik már több évtizede a pályán dolgoznak. Más országokban ezt egyszerű cserével is megoldották. Ráadásul a szabályozás egy furcsa képet mutat, hiszen a munkavédelmi és munkaügyi igazgatóság egy írásos állásfoglalásában hivatalosan is megerősí-

tette, hogy a rendelet hatálya csak a közúti áruszállítást végző járművek rakodásához, illetve ennek előkészítéséhez alkalmazott rakodógépekre terjed ki. Aki például állványra rakodik vagy egy raktárban történik a rakodás, akkor rá nem terjed ki a rendelet hatálya, tehát nem kell új jogosítványt szereznie és nem kell OKJ-vizsgát tennie; már ezt sem értem egyébként, mi különbség van ugyanazon munkavégzés között.

Mindezek miatt kérdezem államtitkár urat, hogy miért nem lehet megoldani az új jogosítvány megszerzését akár egy egyszerű cserével, hiszen itt 20-30 éve ebben a szakmában dolgozó emberekről van szó. Miért jelent más munkavégzést ugyanazon gépen egy raktárban történő anyagmozgatás, mint például egy kamion rakodása? Mitől eltérő a szabályozás? De ha már végképp új igazolványt szükséges szerezni, akkor ehhez valamilyen kedvezményes támogatást vagy valamilyen pályázati lehetőséget miért nem biztosítanak? Várom választát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tasó László államtitkár úré a szó, tessék!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A korábbi szabályozás módosításának alapvető célja a gépkezelői jogosítvány megszerzésével kapcsolatos költség csökkentése volt. A közúti közlekedési ágazatban használt, az önjáró emelő- és rakodógépek kezelőinek képzéséről és vizsgáztatásáról szóló, még 2009. évi 40. számú KHEM-rendelet - a Bajnai-kormány idejében fogant a rendelet egyébként - szabályozza már ennek érdekében, hogy gépcsoportokra tömörítve határozzák meg a képzés és a vizsgáztatás feltételeit. Az új gépkezelői jogosítvány tehát az eddiginél több gép kezelésére jogosít föl, így a régi jogosítvány nem fedi le teljes egészében az új jogosítványokban rejlő képzettséget, ezért szükséges a vizsgáztatás.

Az új szabályozás a hatálybalépésétől számított 6 év felkészülési időt biztosított azzal, hogy a régi jogosítványok érvényesítése és annak érvényességének megszerzése 2015. december végéig szól. A tapasztalatok szerint a szakemberek nagy százaléka a vizsgát még nem újíttotta meg, ezért egyértelmű, törekednünk arra, hogy meghosszabbítsuk a lehetőséget legalább egy fél évvel.

Úgy nézzük, hogy a szabályozás lehetőségei ezt megengedik teljes egészében, és az is nyilvánvaló, hogy érdemes megfontolni, a vizsgadíjat milyen módon lehetne csökkenteni. Tehát én meg fogom vizsgáltatni, mert kicsit erősnek tartom én is ezt a vizsgadíjat, úgyhogy ha ennek a végére értem, mindenképpen fogom tájékoztatni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban, szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„A függőség veszélyei, avagy miért nincs esélye a magyar gyártóknak a hazai személyszállítási cégek fejlesztési pályázatain?”** címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország a járműgyártás fellegvárává vált - büszkélkedett vele oly sokszor a kormány. Valóban, a számok magukért beszélnek, hiszen a 90 százalékban exportra dolgozó járműgyártás a GDP tizedét teszi ki, a mérlegnek azonban két serpenyője van. Tény, hogy a 10 milliárdokkal megtámogatott autógyártó gyárak nagyon sok embert foglalkoztatnak, de ki is talicskázák a profitjukat.

(17.10)

Az viszont megint egy másik kérdés, hogy ha marad a lebutított oktatás és a nyomott bérek rendszere, akkor a súlyos szakemberhiány is konzerválódik, és a végén már az sem biztos, hogy lesz kívül megtermeltetni ezt a bizonyos profitot.

A Volkswagen körüli botrány, ami megrengetheti az egész hazai szektort is, rámutatott az egyoldalú függőség veszélyeire. Itt lenne a jó alkalom arra, hogy a kormány felismerje: másként kellene bánni az eddig mostohagyerekként kezelt, valóban magyar érdekeltségű járműgyártókkal.

2017, amikor meg kell nyitni Magyarország közúti személyszállítási piacát, vészesen közeleg, a Volán-társaságok előregedett flottáját addig korszerűsíteni kell. A hazai gyártók reménykedve várják a tendert, habár, ha az elmúlt évek szégyenletes gyakorlatát nézzük, akkor továbbra is páriák maradnak saját hazájukban. 1400 buszra lenne sürgősen szükség ahhoz, hogy a géppark átlagéletkorát a még versenyképes tíz évre lehessen csökkenteni. Ennek a mennyiségnek a felét a hazai szereplők számára szőnyegbombázással felérő, rideg itthoni viszonyok ellenére is talpon maradt magyar gyártók még ki tudnák elégíteni.

A kérdés az, hogy csak a focira igaz-e az Orbán Viktor-féle kitétel, amely szerint, ha már voltunk a világ legjobbjai között, akkor újra ott a helyünk, vagy pedig vonatkozik ez a buszgyártókra is. Az igazi kérdés az, hogy kapnak-e egyáltalán megrendelést a hazai közlekedési társaságoktól, állami akarat híján ugyanis vége a hazai buszgyártásnak, ugyanúgy sírba száll, mint sok másik, korábban sikertörténetet produkáló magyar gazdasági ágazat.

Van-e esély arra, hogy a patrióta gazdaságpolitika ne csak szavak szintjén jelenjen meg? Várom államtitkár úr választát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tasó László államtitkár úr jön, tessék!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar ipar és a magyar gazdaság nemcsak a járműgyártás révén megy előre, hanem az összes jelentős feldolgozóipari ágazatban fejlődési pályára álltunk, és növekedési számokat olvashatunk mindenhol. Ezt a sokszínűséget a jövőben is meg kell őriznünk, hiszen a több lábon álló ipar kevésbé sebezhető.

Mindemellett nemzetgazdasági érték és érdek is, hogy a közösségi közlekedés hazai igényeit a lehetőség szerinti legnagyobb mértékben hazai gyártókkal és gyártásból elégítsük ki. A közösségi közlekedés modernizációs igénye kiemelt lehetőséget teremtene erre, és én azt mondom és azt állítom, hogy a magyar vállalatok - legyen az Rába, Kravtex vagy éppen NABI - modelljei jól illeszthetők a Volán-társaságok igényeihez, és megvan még mellé az igényekhez igazodó darabszám is, amit tudnának gyártani. Sőt, az ön kérdésével ellentétben úgy látjuk, hogy a szakember-garnitúra is rendelkezésre állna egy magasabb gyártási fokozat esetén is. Valóban jól mondta, a következő év végével lejárnak a közszolgáltatási szerződések, és természetesen erre figyelemmel kell összeállítanunk a pályázati kiírást. Az NFM a felelőse ennek a kiírásnak, és én állítom önnek, hogy úgy állítjuk majd össze a kiírást, hogy mindenképpen vegyék figyelembe azt, hogy a hazai járműgyártók egy kicsivel előnyösebb helyzetbe kerüljenek, természetesen a lehetőségek adta mértékben.

Egy biztos, hogy a kérdésével ellentétben mi azt mondjuk, hogy jó esélye van a magyar, a hazai járműgyártásnak arra, hogy részt vegyen, akkor persze, ha árban és minőségben, illetve minden más feltételrendszerben tudják állni a versenyt. Én bízom benne, hogy a magyar gyártóknak lesz lehetőségük igen nagy arányt és hányadot kivenni ebből a művelethől.

Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István képviselő urak, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Gazdasági-politikai érdekcsoportok nyomulása miatt áldozták fel a Neptun Iskolát?”** címmel. Ikotity képviselő úr, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A tanév végéhez közeledve, tavasszal derült égből villámcsapásként sokkolta a hír a XV. kerületi Neptun Általános Iskola pedagógusait, diákjait és a szülőket, hogy az intézményt meg akarják szüntetni. Hiába küzdöttek példás elszántsággal és kitartással, az iskolát végül csak bezárták.

A speciális nevelési igényű diákokat is fogadó intézmény megszüntetéséért kéz a kézben dolgozott a kerületi Gyurcsány-párti polgármester, a fideszes országgyűlési képviselő, a KLIK és végül a döntést meghozó Emberi Erőforrások Minisztériuma. Az LMP helyi és országos szinten is kiállt a Neptunért, konkrét javaslatokat tettünk le az asztalra az intézmény megmaradása érdekében. A több száz diák és a tanári kar életét megkeserítő döntés ellen hangosan tiltakoztunk, azt teljesen elhibázott lépésnek tartottuk. Hiábavaló volt minden érvelésünk, süket fülekre talált. Hát, végre kiderült, hogy miért.

Igazak voltak a pletykák, amik akkor elhangzottak, hogy nem a tanulói létszám csökkenése miatt kell megszüntetni, igaz volt a szóbeszéd, hogy a Neptun épületébe a kínai-magyar iskolát telepítik be. Kiderült az is, hogy 750 millió forint központi forrást szánnak a felújításra, pedig egy kerületi előterjesztés szerint ez 300 millióból megoldható lenne. Sőt, a pletykák arról szólnak, hogy a Neptun Iskola feláldozásáért cserébe a kerületben jöhet létre az új kínai egészségügyi gyógyászati központ.

Vajon a Neptun bezárásán dolgozó fideszes expolgármester milyen módon érdekelt ennek a beruházásnak a megvalósulásában? Tisztelt államtitkár úr, kinek az érdekeit szolgálja valójában az oktatáspolitikai? Milyen ingatlanbizniszhez asszisztált az Emberi Erőforrások Minisztériuma és a KLIK? Valóban gazdasági-politikai érdekcsoportok nyomulása miatt áldozták fel a XV. kerületi Neptun Iskolát? *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A kérdésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Neptun Iskola tanulói a Kontyfa utcai iskolában kezdték meg az új tanévet, melyet az elmúlt években jelentős felújítással sikerült korszerűsíteni, mind esztétikai, mind pedig energetikai szempontból kedvezőbb feltételek között tanulnak a diákok, az osztályok és tanulói csoportok egyben maradtak, a pedagógusok továbbfoglalkoztatása akadály nélkül lezajlott, tehát sem a gyermekek osztályai nem estek szét, sem pedig a pedagógusoknak nem tűnt el a munkahelye. Ugyanakkor itt, azt hiszem, egy 42 százalékos kihasználtságú iskoláról volt szó, ami tehát messze nagyobb kapacitásokkal tudott volna működni abban az épületben, mint ahogy ezt tette.

A kormány mindemellett döntött a magyarországi, kínai nyelven folytatott, alapfokú oktatás feltételeinek fejlesztéséről és a középfokú oktatás kialakításának céljaira fordítandó források biztosításáról; többek között ennek az iskolának a felújítására is lehet fordítani. Ha képviselő úrnak ellenetése van azzal kapcsolatban, hogy Magyarországon kínai szülők gyerekei kínai nyelven általános iskolában tanul-

hassanak, akkor azt kérjük, hogy jelezze, de bízom benne, hogy nem ez motiválta az ön felszólalását.

Közép-Európában egyedülálló módon hazánkban működik egy nyolcosztályos Magyar-Kínai Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola, amelyben jelenleg 70 százalékos a magyar tanulói létszám. Az iskola 2004 szeptemberében kezdte meg működését Kína és Magyarország oktatási miniszterének megállapodása nyomán. Az oktatás kínai és magyar nyelven zajlik, de az angolra is kiemelt hangsúlyt fektetnek. A jelenlegi iskolaépületük a Kavicsos közben található, az épületkomplexum korszerűtlen, jelentős felújításra szorul, mérete pedig már most kicsi a benne lévő tanulólétszámhoz viszonyítva. Mind a hazánkban letelepedett családok számára - Magyarországon 12 ezer főt meghaladó kínai származású ember él, többségük a fővárosban -, mind az érdeklődő magyar és egyéb nemzetiségű tanulók számára is nagy lehetőséget biztosít egy középfokú nevelési-oktatási intézmény, ahol a kínai nyelv elsajátítására és a kultúra megismerésére a tanulóknak egyaránt lehetőségük lesz.

A meglévő, tíz éve sikerrel működő magyar-kínai iskola 12 évfolyamos intézménnyé történő fejlesztése a magyar-kínai kapcsolatok szempontjából, azt hiszem, hogy prioritást élvez, és szerintem semmilyen más két tannyelvű iskolát sem támadna az LMP, bízunk benne, hogy ezt se fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bencsik János képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Hogyan erősödnek a vásárlói jogok?”** címmel. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánk társadalmi és gazdasági fenntarthatóságának alapvető feltétele az olyan fogyasztóvédelem működése, amely elősegíti a tudatos fogyasztói magatartás kialakulását, a fogyasztói bizalom és a tisztességes piaci működés erősödését. Az új szemléletű fogyasztóvédelem egy olyan fogyasztói környezet létrejöttét támogatja, amelyre a jól tájékozott fogyasztó, a jogkövető vállalkozások és a hatékony jogi környezetet biztosító, erős hatóság kölcsönös együttműködése a jellemző.

Az Országgyűlés a tavaszi ülészak során módosította a fogyasztóvédelmi törvényt, amelynek a rendelkezései már hatályba is léptek. A módosítás több ponton érinti a békéltető testületek eljárását, továbbá bővíti a vállalkozások fogyasztók irányába meglévő tájékoztatási kötelezettsége. Beillesztésre került a törvénybe az online adásvételi, illetve szolgáltatási szerződés fogalma is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezekkel kapcsolatosan kérdezem öntől: miként erősíthetők tovább a vásárlói jogok, és milyen változtatásokat tervez a kormány a 15 éve működő békéltető testületek eljárás-

rásrendjében a hatékonyabb fogyasztói jogérvényesítés érdekében? Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kara Ákos államtitkár úr válaszol. Tessék!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam, Képviselőtársaim! A békéltető testület bevonása főként az eljárás egyszerűsége, gyorsasága és nem utolsósorban, mondjuk ki, az ingyenessége miatt vonzó megoldás a vásárlók számára.

(17.20)

A fogyasztók, vásárlók különösen a kisebb értékű árucikkek, szolgáltatások esetében fordulnak gyakran a költséges, időigényes bírósági pereskedések helyett a békéltető testületekhez. 2015 szeptemberében, tehát néhány héttel ezelőtt valóban életbe lépett új előírások alapján a vállalkozás köteles a békéltető testület ülésén a személyes megjelenést biztosítani olyan képviselője által, aki a vállalkozás nevében jogosult egyezségeket kötni. A személyes részvétellel megítélésünk szerint növekszik a fogyasztók, vásárlók egyéni jogérvényesítési lehetősége, illetve összességében a békéltetőtestületi eljárás eredményessége és hatékonysága.

Abban az esetben, amikor a vállalkozás székhelye vagy telephelye nem a területileg illetékes békéltető testületet működtető kamara szerinti megyében van bejegyezve - ez egy kisvállalkozásokat védősegítő része a jogszabálynak -, a vállalkozás együttműködési kötelezettsége a fogyasztói igényeknek megfelelő írásbeli egyezségkötés lehetőségének felajánlására terjed ki.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vásárlók, fogyasztók számára adtunk többletjogosítványokat, ugyanakkor arra figyeltünk, hogy a kicsi és közepes magyar vállalkozásokra aránytalan terhet ne tegyünk. Valóban fontos cél, fontos szándék a részünkről, hogy abban tudjunk segíteni, hogy a békéltető testületek internetes honlapot tudjanak fenntartani, elérhetőek legyenek a vásárlók számára, hogy ez a jó megoldás, jó lehetőség a vásárlók, illetve a kereskedők közötti viták rendezésére még inkább elterjedt legyen. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kiss László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor kapnak kafetériát az oktatásban dolgozók?”** címmel. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésem egyszerű: mikor kapnak kafetériát az oktatásban dolgozók?

Amikor még a KLIK hatáskörén túl, az államosítás előtt az oktatásban dolgozók az önkormányzatok hatáskörébe tartoztak, és az oktatás is az önkormányzatok hatáskörébe tartozott, akkor ezek az önkormányzatok nagyon sok esetben pluszjuttatásokkal ismerték el a pedagógusok és a technikai dolgozók teljesítményét, ezzel is motiválták őket. Így volt ez a főváros III. kerületében, a választókeretemben, de így volt ez valamennyi iskolában, ahol eddig én magam is tanítottam.

Gyakorlatilag ezek a juttatások eltűntek a fenntartóváltással, eltűntek, pedig nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy ezeknek a kafetériaajuttatásoknak milyen fontos szerepe volt. Ezek a juttatások ugyanis gyakran életmentő szerepet töltenek be, és ez annak fényében különösen fontos, hogy a mai napig rendezetlen a nem pedagógus munkakörben dolgozók fizetése, és lassan-lassan, de olvadozik a pedagógusbéremelés hatása is.

A jelenlegi szabályozás szerint is lenne lehetőség természetesen ezekre a juttatásokra, lenne lehetőség étkezési hozzájárulásra, utazási támogatásra vagy év végi jutalom adására. Éppen ezért írásbeli kérdés formájában információt kértem önöktől, hogy kiderüljön, mennyit tervezett a KLIK a tanárok különjuttatására. A válaszuk pedig egyértelmű volt: a KLIK költségvetése nulla forintot tartalmaz a pedagógusok kafetériaajuttatásának költségeire.

Ezt az írásbeli kérdést egy kicsit kiegészítve kérdezem tehát az államtitkár urat: mikor kívánja a kormány a pedagógus munkakörben foglalkoztatottak kafetériaajuttatását rendezni? És mikor kíván a nem pedagógus munkakörben foglalkoztatottaknak kafetériaajuttatásokat adni? Várom a válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha a képviselő úr megkérdezne bárkit, akár pedagógust, akár mást, hogy mit szeretne inkább kapni, kafetériaajuttatást vagy fizetésemelést *(Gógös Zoltán: Attól függ, mennyi az a fizetésemelés!)*, akkor szerintem az emberek elsöprő többsége azt mondaná, hogy inkább fizetésemelést szeretne kapni. Hiszen a több fizetésből, a több készpénzből arra költ, amire akar, azt arra fordítja, amire akarja, semmifajta behatárolás nincs, hogy mire lehet költeni, mit lehet belőle venni, vásárolni, szintén ugyanúgy, hogy mikor használhatja fel ezt az összeget.

Mi is úgy gondoltuk, hogy jobb az, ha azokat a milliárdokat, amelyeket mindjárt ismertetni fogok, inkább a pedagógusok fizetésére *(Gógös Zoltán: Ezer forintot...)* állítjuk be a költségvetésbe. Ezért lett a pedagógusok fizetésére fordított bértömeg nagysága 32 milliárd forinttal nagyobb 2013-ban,

mint 2012-ben, ezért lett 120 milliárddal nagyobb 2014-ben, mint volt a megelőző évben, 2013-ban, és ezért nagyobb idén 38 milliárd forinttal, mint amekkorára volt a tavalyi esztendőben. Azt mondtuk tehát, hogy nem kafetériaajuttatásban adunk a pedagógusoknak pluszjuttatásokat, hanem 40 százalékos béremelést hajtunk végre, amelyik beépül az állandó bérükbe, amelyik biztosan évről évre ott lesz garantálható módon, és amelyik sokkal jobban el tudja ismerni a pedagógusoknak azt a munkáját, amit végeznek az iskolákban. Ők azok, akik az iskolákban pedagógusmunkát végeznek.

Vannak olyanok, akik nem pedagógus munkakörben foglalkoztatottak, ezt ön is nagyon jól tudja; az ő részükre a szakszervezetekkel való tárgyalás után egy idei egyszeri 50 ezer forintos plusz kafetériaajuttatást gazdálkodott ki a KLIK a saját költségvetéséből, de ez természetesen teljesen független attól, hogy maguk a pedagógusok idén is, jövőre is és még 2017-ben is szeptember 1-jén számíthatnak a béremelésre.

Most szeptember 1-jén is közel 4 százalékos béremelés volt a pedagógusok számára, október elején kapták meg a megemelt fizetésüket a pedagógusok, és garantált, hogy a következő évben szeptember 1-jétől és az azutáni év szeptember 1-jétől is a fizetésük nő; nem csupán kafetériáról van szó, hanem konkrét fizetésemelésekről. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Remélhetnek-e a Liget-védők?**” címmel? A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások miniszterének államtitkára, Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Miközben számtalan szakterület jelentős forrásszűkében van, addig a Városliget Zrt., a Liget-projekt megvalósításáért felelős cég már 2014-ben is milliárdos költségvetésből gazdálkodhatott, 2015-ben pedig több mint 10 milliárd forintot költhet el. Így az eredeti ütemezés szerint már idén egyes múzeumokra milliárdokat kellene elköltenie. Ezzel szemben egyelőre még az eddig lebonyolított tervpályázatok győzteseivel sem kötöttek egyetlen szerződést sem.

A Liget-program állandóan módosul. A kormány legutóbbi határozata értelmében az eredeti projektlista jó részét törölte, újabb prioritásokat fogalmaztak meg, ugyanakkor az egyetlen szükséges zöldterület-rehabilitáció még mindig várat magára. Mióta a Liget beépítésének terve felvetődött, mióta zajlik a háború az építkezés támogatói és ellenzői között, csak abból az összegből, amit a Városliget

Zrt. elköltött, már jelentős zöldfelület-fejlesztést lehetett volna végrehajtani. És valljuk be: nemcsak az építész szakma megosztott a projekt szükségessége és indokoltsága miatt, de jelentős civil tiltakozás is kibontakozott az ügyben; ez legutóbb például 20 ezer aláírást tartalmazó petíció formájában öltött testet. A Jobbik is több alkalommal hangot adott tiltakozásának a Városliget építése ellen, mindazonáltal egyben ezzel együtt követeltük és továbbra is követeljük a Regnum Marianum templom újjáépítését. Tisztelt Államtitkár Úr! Remélhetnek-e a Ligetvédők? Remélhetnek-e az egészséges közízlést képviselő polgárok? Ugye, a sok programmódosítás egyben azt is jelenti, hogy nem lesz beépítve a Liget, és a Vajdahunyadvárból sem lesz Andy Vajna étterme?

Köszönöm szépen. Várom a megtisztelő választát. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A Városliget egy különleges park. Ha megnézi akár Magyarországon, akár más országok városain belül zöldfelületeit, különlegessége van a Városligetnek - nemcsak az, hogy nyilván a mi szívünkhöz közelebb áll, hanem objektíve is, hiszen itt mindig is a kulturális funkció és a zöldfelület, a kikapcsolódás összekapcsolódott. Hiszen a Műcsarnokkal, a Szépművészeti Múzeummal, a Vajdahunyadvárral vagy akár ezelőtt száz-egynéhány évvel a millenniumi kiállítások kapcsán is mindig kulturális funkciója is volt a Városligetnek, és mi is úgy gondoljuk, hogy ha fejlesztésről van szó, az nem pusztán egy zöldfelület-javítást, zöldfelület-fejlesztést kell hogy jelentsen, bár itt ez is megvalósul, és a zöldfelületek aránya növekszik majd a Városligeten belül, de emellett a kulturális funkciókat is javítani kell, és azokat az épületeket, amelyek mostani állapotukban már inkább csúfítják a Városligetet és környékét, mintsem szépítenék, bontsuk el vagy újítsuk fel. Itt a lebetonozott Felvonulási térre gondolnék, vagy a Hungexpo-irodaházra, a Petőfi-csarnokra, amelyek nem voltak igazán ékei és díszei a Városligetnek. Mondhatnánk azt, hogy ne tegyünk semmit, de akkor ugyanazt a hibát követnénk el - amit ön szerintem nem szeretne elkövetni -, amit a Demszky-korszakban Budapest MSZP-SZDSZ-es városvezetése tett 20-25 éven keresztül, amikor nem tett semmit annak érdekében, hogy szebbé, élhetőbbé és mindkét funkciójában, a rekreációs funkciójában és a kulturális funkciójában is élvezhetőbbé váljon maga a Városliget.

(17.30)

Ezért kell ezt a sok-sok milliárd forintot, amire ön is utalást tett, a Liget e mindkét funkciójának

bővítésére fordítani. Az állatkert nagyszabású fejlesztése, a Szépművészeti Múzeum Román Csarnokának megújítása vagy a park zöldfelületeinek felújítása az első ütem, amit meg kell tennünk, és nyilvánvalóan ezután következhetnek a tervpályázatokkal való szerződés-kötések, azoknak a megvalósítása. Biztos vagyok benne, ha majd látják az ott lakók is, a budapestiek is, hogy mi valósul meg, akkor rájönnek, hogy ez egy nagyon fontos fejlesztése volt Budapestnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP: „Az amerikaiak már a spájzban vannak?” címmel. Öné a szó öt percben. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Néhány dologra szerettem volna felhívni a tisztelt Ház figyelmét, hiszen a globalizáció folyamatai során nap mint nap zajlik olyan történés a világban, amire nem tudunk kellően odafigyelni, holott érdemes lenne.

Elsőként is szeretném elmondani, hogy a globalizációs folyamatok részeként a lengyel gazdálkodók ugyanolyan gondokkal küzdenek, mint a magyarok, és az ottani állam, az önök testvérpártja, szintén egy jobboldali kormány, szintén hozzákezd az állami termőföldek értékesítéséhez, ami miatt több gazdálkodó lényegesen több traktorral - ott nincs súlykorlátozás a parlament előtt - felemelte már szavát, és többeket letartóztattak. A mai nap folyamán ezer traktort hívtak tíz órára a lengyel megmozdulásra, amivel kapcsolatban a Lehet Más a Politika szolidaritását fejezte ki a lengyel gazdálkodókkal, és kifejeztük együttműködési szándékunkat egy elküldött levélben, amelyben elmondtuk, hogy sajnos a magyar kormány is hasonló cipőben jár. Mindez csak azért vicces, mert a magyar kormányzat több alkalommal bírálta már a lengyel kormányzatot, és most szemlátomást mégis ugyanazt csinálja, mint ami ott zajlik.

A második részben szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy habár a parlament konkrétan nem foglalkozik vele, nagy szomorúságunkra a transzatlanti szabadkereskedelmi egyezmény tárgyalási folyamatai nap mint nap zajlanak, és újabb és újabb kockázatok jelennek meg, amelyekkel kapcsolatban Magyarországnak lépnie kellene. Nyilvánvalóan itt felmerül az a kettős politika, hogy miközben folyamatosan GMO-mentességről, a magyar föld védelméről és a magyar érdekek képviseléről beszél a kormány, a mai napig nem látjuk azt, hogy a kormány világosan elhatárolódna attól, hogy akár a kanadai szabadkereskedelmi egyezmény, a CETA,

akár pedig a transzatlanti szabadkereskedelmi egyezmény, a TTIP megakadályozásával, vétőjával kapcsolatban az EU-ban felemelte volna érdemben a szavát.

Ez azért probléma, mert nyilvánvalóan a GMO-s növények egy olyan témát jelentenek Magyarországon, amelyek termelési korlátozásában idáig az ellenzék és a kormányzat céljaiban egyetértett. Ennek ellenére nyilvánvalóan szomorú az, hogy a kormányzat európai uniós szinten egyáltalán nem igyekszik ebben a tekintetben a zéró tolerancia elvét képviselni. Nyilvánvalóan ez azért is probléma, mert az Amerikai Egyesült Államok számos tekintetben, sok más egyéb kérdésben is már itt van a spájzban, és már a TTIP előkészítése során gazdaságunkat, helyi kis- és középvállalkozásunkat, mezőgazdaságunkat veszélyezteti, és nyilvánvalóan nem véletlen az az amerikai törekvés, ami most az európai autógyártás elleni nagy támadás volt. Nyilvánvalóan jogos, és jó, hogy ez a probléma felszínre került, ugyanakkor azon remények is egyre távolabb vannak, hogy Magyarország ebből a szabadkereskedelmi egyezményből érdemileg pozitívan tudna kijönni.

Miközben migrációs krízis van, és miközben egy közép-európai koalíciót összehozott a miniszterelnök ebben a témában, ezekben a szabadkereskedelmi egyezményekben nem látszódik, hogy a visegrádi országokkal vagy akár az Európai Unióval megpróbálnánk összefogni, holott nyilvánvaló az is, hogy ezek a tárgyalások, amelyek a nyár folyamán újból megindultak, olyanok, amelyek alapvetően tartósan hatással lesznek Magyarország gazdaságára.

Azért fontos, hogy szóvá tegyük ezeket a tárgyalási folyamatokat, mert számos tekintetben történt az elmúlt időszakban is, hogy míg a magyar kormány itthon folyamatosan kiállt és akadályozását jelentette be valamilyen ügynek, addig az Európai Unióban teljesen ellentétes politikát képviselt. És most mégis itt van egy válaszüti, mert sajnos kérdéses, hogy a kormány hogyan foglal állást. Jó volna, ha nem az a mondás érvényesülne, hogy vizet prédikál, de bort iszik.

A többéves erőfeszítések eredményeként a tagállamok együttműködésével sikerült elérni, hogy az Európai Unióban az engedélyezési tilalom hiányában ne lehessen genetikailag módosított fajtákat termesztésbe vonni, de egyes országok maguk dönthetnek a fajták engedélyezéséről. Jelen pillanatban az LMP az elejétől kezdve nem érezte ezt elegendőnek, hiszen azt szerettük volna, hogy az egész Európai Unióra kiterjedő tilalom legyen. Ennek ellenére ezt a folyamatot, ezt a tárgyalási folyamatot nagyon nagyon veszélyesnek érezzük.

Arra kérjük a kormányt, hogy a magyar nemzeti érdekek és a gazdasági érdekek védelmében határolódjon el, és a kormány a pártcsaládjában is képviselje azt a véleményt, hogy ez a szabadkereskedelmi egyezmény, ennek a két témának az elővétele az Európai Unióban kifejezetten sértheti hosszú tá-

von hazánk érdekeit, és ennek érdekében világos álláspontokkal képviselje azt az Európai Unióban. Köszönöm, elnök úr. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Szabó László államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Szerintem jó hírekkel szolgálhatok, ugyanis nem eszik annyira forrón a kását, mint amennyire ez elsőre látszik.

Nagyjából ott tart most a TTIP, hogy az érdemi kérdésekre igazából még nem került sor a tárgyalások folyamán, amiben viszont tudunk előrehaladni, az az, hogy a kormány álláspontja teljesen tiszta és világos a Bizottság számára. Jó hírrel is szolgálhatok abban a tekintetben, hogy a legutóbbi európai parlamenti TTIP-tárgyalásokkal kapcsolatos javaslatban, amelyet a Bizottság jóváhagyott a tárgyalófelnek, abban az iránymutatásban is alátámasztotta és rögzítette a GMO-mentesség fenntartásának kérdését. Illetve a másik, számunkra megkérdőjelezhető kérdés: a vitarendezési mechanizmusnak az amerikai javaslata is elfogadhatatlan. Mind a két álláspontunkat rögzítette a javaslatban az Európai Parlament.

Az amerikai kormány azonban elég nagy lépéseket tett előre a csendes-óceáni szabadkereskedelmi megegyezés ügyében, amely mérföldes léptekkel halad előre. Ennek a csendes-óceáni partnerségi megállapodásának a lezárása megtörtént 12 féllel, október 5-én jelentették ezt be. Mivel 2016-ban már ősszel amerikai elnökválasztás lesz, mi nem hisszük azt, hogy az amerikai tárgyalófelek valóban intenzíven a lényegi kérdések tárgyalásaihoz nekikezdenének. Természetesen ez nem mentesít bennünket attól, hogy proaktívan továbbra is a magyar emberek védelmét képviseljük, és örülök, hogy ebben egyetértünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz. Öt perc áll rendelkezésére, parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány nappal ezelőtt, szeptember 27-én ünnepelhettük a turizmus világnapját, a világnap kapcsán készült elemzések, értékelések az idén is biztató eredményekről számolnak be. Mondhatnám azt is, hogy joggal adnak okot az ünneplésre, hiszen az ágazat az idei nyári szezon is sikerrel zárta, és az évnek szerencsére még mindig nincs vége.

Úgy tűnik, a turizmus az évek óta pozitív tendenciáit követve továbbra is képes volt a megújulásra, képes volt a bővülésre. Az ENSZ Turisztikai Világszervezetének legfrissebb statisztikája szerint

Magyarország a nemzetközi turizmus növekedésében világviszonylatban a második helyet szerezte meg az idei év első felében. Derűlátó optimizmusunkat jól alátámasztja, hogy 2015 júliusában a külföldi vendégek által eltöltött éjszakák száma 12, míg a belföldi vendégeké 7,5 százalékkal nőtt az egy évvel korábbi szinthez képest.

Fontos kiemelni azt is, hogy a kereskedelmi szálláshelyek vendégéjszakákban mért vendégforgalma összességében 9,5 százalékkal bővült, továbbá a szálláshelyek folyóáron számolt bruttó árbevétele mintegy 18 százalékkal emelkedett. Szerencsére biztatóak az év végi előrejelzések is, ugyanis a tavalyi rekordév után az idén újabb csúcsot dönthet az ágazat. Magyarország nyári turisztikai kínálata az idei főszezonban is szép számmal vonzotta a turistákat, az ország strandjai soha nem látott számú látogatót fogadtak, a kulturális rendezvények, a fesztiválok iránti érdeklődés pedig újra a magaslatokba emelkedett. Világosan látható, hogy a GDP 9 százalékát adó, a versenyszférában dolgozók mintegy 11 százalékát foglalkoztató ágazat kiemelkedő teljesítményére szüksége is van Magyarországnak, annál is inkább, mert nagy értékteremtő képességgel nem csupán egyedül gazdasági értelemben bír.

(17.40)

Néhány hete járta be az internetet az a csodálatos turisztikai imázsfilm, amely hazánk vonzó és változatos arcát bemutatva a nemzetközi szakmai szervezetek díjait és elismerését is elnyerte. Balatoni képviselőként talán megengedhető a részemről az elfogultság, ha azt mondom, hogy a film legszebb képkockái bámulatos és egyedülálló tavunkat, a Balatont örököltik meg.

A nyári szezon lezárultával azt is nyugodtan kijelenthetjük, hogy az idén nyáron nem volt okuk panaszkodni a turisztikai ágazat szereplőinek a magyar tengernél. A 2015-ös balatoni turizmus eredményességét tükrözik az alábbi szám adatok is, miszerint a balatoni régió szállodáinak bruttó árbevétele a hévízi hotelek nélkül mintegy 15,9 milliárd forint volt, ami 7,2 százalékkal magasabb a múlt évinél.

A balatoni régióban január-júliusban a szállodai vendégéjszakákból 67,3 százalék volt a belföldiek és 32,7 százalék a külföldiek aránya. A legnagyobb küldő országok közül kiugró volt a növekedés a brit, az amerikai, az olasz, a cseh és a francia turisták esetében, ezen országoknál 25, 15, 10, 8, illetőleg 7 százalékos bővülésről lehetett olvasni az adatokban. A szomszédos országok közül pedig Szlovákiából mintegy 13 százalékkal, Szerbiából 6,7 százalékkal, Horvátországból mintegy 4,3 százalékkal jöttek többen a bázisértékekhez viszonyítva.

Ezen tények alapján logikusnak tűnik, hogy a balatoni turisztikai szakemberek 2015-ben is arra számítanak, hogy sikerül megdönteni a tavalyi rekordévet, és az immár tendenciózusnak mondható,

3-5 százalékos növekedést ezúttal is sikerül hoznia a térségnek. A tartósan jó időjárásnak köszönhetően az épphogy magunk mögött hagyott nyáron a strandok többségének is sikerült növelnie forgalmát.

A legfrissebb adatok azt mutatják, hogy egyes fürdőhelyek 20 vagy akár 25 százalékkal is több vendéget fogadtak, mint tavaly. Ha választókerzetem székhely településének, Siófok városának turisztikai adatait nézzük, ott is jól látható, hogy az idei év első 8 hónapját számba véve augusztus végéig a vendégek összesen 899 321 éjszakát töltöttek Siófokon, ez pedig 3,9 százalékkal több, mint az előző évi adat volt.

Az is jól látható, hogy a külföldi, illetőleg a belföldi vendégek aránya tulajdonképpen alig változott az elmúlt évekhez képest, továbbra is jellemző, hogy a Balatonnál négyből három vendég belföldi. A belföldi kereslet élénkülésében óriási szerepe van a kormány által bevezetett Széchenyi-pihenőkártyának is. Az eddigi adatok szerint ugyanis a SZÉP-kártya felhasználási értéke mintegy 3,9 százalékkal nőtt, a turisták pedig összesen 9 milliárd 903 millió forintot költöttek el és éltek ezzel a fizetési lehetőséggel a különféle elfogadóhelyeken.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hiszem azt, hogy a turizmus erősítése és egy még sikeresebb, vonzóbb Balaton nemcsak az ott élők, hanem az egész ország érdeke is egyben. Ezért is fontos, hogy tisztában legyünk erősségeinkkel, és mindent elkövessünk azok fejlesztéséért. Bízom benne, hogy az utóbbi években a turizmusban tapasztalható pozitív változások tovább folytatódnak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és a jövőben is ezáltal olyan turisztikai övezetek, mint például a Balaton és környéke biztos megélhetést, kiszámítható egzisztenciát nyújthatnak az ott élő embereknek és családjaiknak egyaránt. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Glattfelder Béla államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Úr! Nagyon szépen köszönöm, hogy ráirányította a figyelmet a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet ügyére, és külön köszönöm a képviselő úrnak, hogy az elmúlt időszakban annyit tett a Balaton turizmusáért.

Valóban, az idei nyár nagyon jól sikerült a Balaton számára. Szépen növekedett a belföldi és a külföldi turizmus is. A belföldi turizmus növekedésének hátterében két fő okot lehet megtalálni, azonkívül, hogy persze a Balaton mindannyiunk számára a legkedvesebb belföldi üdülési célpont: nő az emberek jövedelme, nőnek a reálbérek, Magyarországon egyre többen dolgoznak, rekordnagyságot ért el a foglalkoztatottság; most már az embereknek nem a bankba kell hordaniuk a pénzüket, hogy visszafizessék a devizahiteleiket, tehát egyszerűen több jövedelmük

van a családoknak, így a családok jobban tudnak Magyarországon nyaralni. Ráadásul a SZÉP-kártya program, ez a kormányzati támogatás is jól működik. Bővült a SZÉP-kártyát használók köre, és ez megfelelően élénkítette a belföldi turizmust, amiből a Balaton-parti turisztikai szolgáltatók is szépen profitáltak az idei évben.

Ami a külföldi turistákat illeti, ott elég vegyes a kép, mert sajnos el kell hogy mondjuk, hogy az orosz-ukrán válság előbb-utóbb megtette a hatását, és az orosz vendégforgalom némiképpen csökkent, különösképpen Hévíz térségében, viszont más területeken sikeres országmarketinget folytattunk, és ahogy ön is említette, több küldő országból jelentős mértékű látogatószám-bővülést értünk el, hála egyébként az egyre jobb turisztikai kínálatnak, amit a Balaton-parti vállalkozók nyújtanak az odalátogatóknak. És például nekem egyébként különösen fontos kérdés, hogy az egyik legnagyobb küldő ország Magyarországra Németország. Alapvetően a német turisták előregednek, viszont úgy tűnik, hogy sikerül azokkal a nyári rendezvényprogramokkal, koncertekkel, könnyűzenei rendezvényekkel, amelyek az idei évben rendkívül erős támogatást kaptak kormányzati oldalról, fiatalabb generációkat is a Balaton mellé vonzani, olyanokat, akik egyébként eddig még talán soha nem jártak itt, és így hosszabb távon a német beutazóturizmust is fenntartani és talán újra erősíteni.

Szeretném elmondani, hogy a megelőző hét évben a Balaton megközelítőleg 25 milliárd forintnyi európai uniós támogatáshoz jutott. Ehhez képest a kormány azt tervezi, hogy a következő hétéves időszakban 293 milliárd forintnyi forrás jusson a Balaton Kiemelt Üdülőkörzetnek, tehát ez mintegy tízszeres növekedést jelent; ez is mutatja, hogy milyen fontos cél a kormány számára a turizmus és a Balaton térségének fejlesztése. Attrakciókat, élményeket kell ott fejlesztenünk. Szeretnénk az aktív turizmust fejleszteni, így különösképpen a kerékpározás lehetőségét és a vitorlásturizmust bővíteni. Számomra nagyon fontos ügy és hozzám közel álló kérdés az ottani várak fejlesztése, így például a szigligeti vár és a nagyvázsonyi vár fejlesztése, illetve a keszthelyi Festetics-kastély fejlesztése.

Időnként ugyanis rossz idő van, és akkor nem lehet fürödni, ezért fontos, hogy megfelelő turisztikai élményprogramokat nyújtsunk ebben az időszakban is az ott levőknek. És nagyon-nagyon szeretném, ha a Kis-Balatonon egy ottani természeti értékeket bemutató fejlesztést tudnánk majd megvalósítani európai uniós forrásokból.

Azt remélem, hogy ezek a fejlesztések eredményesek lesznek, hozzá fognak járulni ahhoz, hogy akik odalátogatnak külföldiek vagy magyarok, még jobban tudjanak ott pihenni, szép élményekkel térjenek haza, az ott élők pedig megfelelő megélhetést, növekvő jövedelmeket és egyre több munkahelyet tudjanak a turizmusnak köszönni.

Remélem, hogy sikerül majd oldanunk a Balaton szezonális kötöttségeit, meg tudjuk hosszabbítani a szezont. Nyilvánvalóan a hosszabb nyitva tartás azt is jelenti, hogy a téli időszakban akár fűteni is kell majd a szállodákat. Remélem, hogy ezt fenntartható módon, megújuló energiák felhasználásával, az energiahatékonyság javításával, tehát a költségek csökkentésének irányában fogjuk tudni támogatni.

A képviselő úr fölvetéseit, összefoglalását még egyszer köszönöm, és még egyszer szeretném önnek személyesen is külön megköszönni mindazt, amit a Balaton turizmusáért és Siófok térségéért tesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kész Zoltán képviselő úr, független képviselő: „Ki képviseli a külhoni magyarokat?” címmel. Öt perc áll rendelkezésére, parancsoljon!

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Közel négy éve, hogy a parlament megadta a külhoni magyar állampolgárok számára a választójogot, és már másfél éve, hogy élhetnek is ezzel a joggal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kérjek valamit! Emelje fel a kezét, aki a külhoni magyar állampolgárok jóvoltából ül itt! Igen, jól értik: az a kérdésem, hogy melyikük köszönheti a mandátumát a külhoni voksoknak. *(Senki sem jelentkezik.)* Nemcsak azért nem látom a kezeket, mert a kormánypárti képviselőket a legkevésbé sem érdeklik a napirend utáni felszólalások, jelen pillanatban is, ha jól látom, öten vannak az ülésteremben és tisztelnék meg minket a jelenlétükkel. Azért nem látok kezeket a magasban, mert nincs ilyen képviselője a magyar parlamentnek.

Engem Veszprém és 24 további település képviselőjével bíztak meg a választók, de vannak olyan képviselők is, akik mögött száznál is több település szavazói állnak. A világban több millió magyar él, de még kétszáz ezren sem vették a fáradságot, hogy regisztráljanak, érvényes szavazatot pedig 130 ezren sem adtak le. Ahhoz viszont elég sok emberről beszélünk, hogy legalább meg kéne tudnunk nevezni, ki is az, aki képviseli őket. Jelen pillanatban nem tudjuk megnevezni ezt az embert, mégpedig azért nem, mert nincs ilyen képviselőnk, pedig állítólag történelmi siker az új magyar nemzetpolitika.

Sajnos ma már tudjuk, a határon túli szavazatok pusztán arra kellettek, hogy a Fidesz több mandátumot szerezhessen, nem pedig arra, hogy ténylegesen megjelenjen a magyar törvényhozásban a határon túli közösségek hangja.

(17.50)

A Fidesz, mint minden létező társadalmi csoportra, a külhoni magyarokra is csak saját hatalmi

érdekeinek eszközeiként képes tekinteni. Éppen ezért a határon túli magyarok egyéni képviselőjének megvalósítását kezdeményezem, a törvényjavaslatot október 8-án be is nyújtottam. A mindenkori kormány- és ellenzéki pártoktól független, kizárólag a külhoni magyarok érdekeit szem előtt tartó helyi képviselőnek kell helyet kapnia a parlamentben. Ez lenne jó a határon inneni és a határon túli magyaroknak egyaránt.

Azt kezdeményezem tehát, hogy a magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgárok ne a számukra érdektelen pártlisták közül válogathassanak, hanem maguk közül válasszák ki azt az embert, aki az érdekeiket képviselheti a magyar parlamentben. Ő lenne a 107. egyéni képviselő, miközben a listán kiosztható mandátumok száma 92-re csökkenne.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma már nincs értelme arról vitatkoznunk, hogy jár-e a külhoni magyar állampolgároknak választójog vagy sem. Azért nem vitatkozhatunk rajta, mert senkinek sincs joga szerzett jogot elvenni. Mindenki számára elfogadhatóbb megoldást viszont lehet keresni. Bár van választójoguk, a hatályos szabályozás nem biztosít tényleges képviseletet a külhoni választópolgároknak. Ezen együtt kell változtatnunk. Mégpedig úgy, hogy egy olyan elkülönített külhoni mandátumot hozunk létre, amely nem a pártoké, hanem a külhoni magyaroké lenne.

Kormány- és ellenzéki oldalon egyaránt a legtöbb képviselőtársam nemzeti elkötelezettségét szokta hangsúlyozni. Ha ez igaz, nehezen tudom elképzelni, milyen érvek mentén tudnának nemet mondani erre a kezdeményezésre. Mondjanak inkább igent! Várom a támogatásukat. Ez ugyanis egy olyan ügy, amely ténylegesen erősítheti a nemzeti összetartozást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Teleki László képviselő úr, MSZP: „Hol tart a nemzeti roma együttműködés?” címmel. Parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért teszem fel ezt a kérdést, mert azt lehet látni, hogy a romák Magyarországon hátrányba kerültek a Fidesz ötéves kormányzása alatt. Ezt abból lehet lemérni, hogy nem lehet látni, hol folynak azok az oktatási programok, amelyeket a romaintegrációs programban megjelöltek, hol folynak a foglalkoztatási programok, és hol zajlanak az egészségügyi programok.

Azt lehet látni, hogy az elmúlt időszakban az Országos Roma Önkormányzat botránnyain kívül nem lehet mást hallani romaügyben, és azt gondolom, hogy a közvélemény leginkább arra kíváncsi, hogy mi is történik az integrációban, és nem abban érdekelt a magyar társadalom, hogy Farkas Flóriánék az Országos Roma Önkormányzatban mit tüntettek el és mit

nem. Ebből adódóan a kormánynak van feladata, hogy tovább akarja-e gondolni a romaügyet Magyarországon, vagy abban a sanyarú helyzetben akarja tartani a romákat, amit egyébként eddig is megtettek.

Ebből adódóan az a kérdésem, hogy az oktatásban milyen szerepet szánunk a romáknak. Ma azt látni, hogy az önök által hangoztatott oktatási programban az ösztöndíjrendszer jól működik. Mi nem látjuk ezt, illetve azok a romák, akiket képviselek én is, nem látják, hogy hol van. Akkor látható volt, amikor a Magyarországi Cigányokért Közalapítványnál nevesítve lehetett pályázni erre az ösztöndíjra, és azt lehetett látni, hogy hányan pályáztak általános iskolába, középiskolába vagy éppen felsőfokú oktatásba. Ma ezt nem lehet látni. Azért nem lehet látni, mert azt mondják, hogy a többi pályázattal együtt van kezelve, és láthatatlanná váltak így a roma tanulók is egyébként és a forrás is, amit erre az ügyre szánának.

Ebből adódóan tehát az a kérdésem, hogy kívánunk-e ezen változtatni, mégpedig úgy, ahogy egyébként már nagyon régóta a Fidesz idejében is volt az első kormányzás idején, hogy a Magyarországi Cigányokért Közalapítványban, vagy éppen, ha nem is ennek hívják, de valami más alapítványban gondolkodnak, ahol átlátható lesz az a forrás, amit az adófizető állampolgárok pénzéből kifizetünk, kifizetnek az ösztöndíjrendszerre. Nemcsak ez az egyik nagyon fontos érv. A másik pedig az, hogy a roma tanulók is láthatóvá válnak a magyarországi többségi lakosság számára, hogy hányan tudnak eljutni főiskolára vagy egyetemre. Ha viszont önöknek ez nem fontos, hogy láthatóvá váljon a magyar roma értelmiség, akkor nagyon jól csinálják, mert akkor nem fog látszani, hogy hol lesznek azok a romák, akik esetleg főiskolát vagy éppen egyetemet tudnak befejezni vagy éppen középiskolába tudnak eljutni.

De hasonló módon nagyon nagy a probléma a nemzeti romastratégiában megfogalmazott foglalkoztatási helyzettel, mert nem látunk mást, mint azt, hogy a közfoglalkoztatásban, ami egy nagyon fontos szelete egyébként nagyon sok ember életének, de azt gondolom, hogy a tartós foglalkoztatásban nem látjuk azokat a kitörési pontokat, amelyekkel lehetne látni azt, hogy hogyan lehetne benn tartani a különböző gazdasági érdekeltségekben, cégekben azokat a romákat, akik nemcsak arra vannak ítélve, hogy a közfoglalkoztatásban legyenek. Tehát ebből adódóan milyen olyan programot kívánunk elindítani, amely a kis- és középvállalkozások vagy éppen a multik segítségével, támogatásával a romákat is helyzetbe kívánja hozni? Mert ha csak továbbra is kimondottan a közcélú feladatok ellátása és a közfoglalkoztatás lesz a programjuk, akkor azt lehet mondani, hogy tartósítják a szegénységet, tartósítják az iskolázatlanságot a romák körében. Ebből adódóan tehát azt gondolom, van dolguk szintén, hogy ebben a kérdésben tegyenek valamit.

Az egészségügy helyzete. Nagyon kevesen beszélnek az egészségügyi helyzetről. Azt lehet mondani,

hogy a romáknál, mint ahogy egyébként a statisztikai adatok is bizonyítják, sokkal előbb halnak meg a romák, mint a nem romák, és ha az európai uniós átlagot vesszük, akkor még rosszabb a helyzet. Ebből adódóan azt gondolom, hogy a szűrésekkel, a különböző egészségügyi szolgáltatásokkal mindenképpen foglalkozni kellene, hogy azokon a hátrányos helyzetű településeken, amelyek vannak, mondjuk, Borsodban vagy Szabolcsban vagy éppen lehet mondani az Ormánságot is, ott milyen programokat tudnak elindítani, hogy az ott élők, akik egyébként már nem tudják megtenni azt, hogy beutazzanak egy-egy nagyobb városba és ott a szűrést igénybe vegyék, hogy a szűréseket hogy tudják elindítani, illetve nagyon fontos, hogy a prevencióba hogy tudják őket bevonni. Mert egyetlenegy biztos, az egészséges étkezés nem fog eljutni hozzájuk, mert nincs miből megvenni a sajtot vagy éppen azokat az egészséges étkekhez való alapanyagot, amiből tudnának étkezni egészségesen. Tehát ebből adódóan azt gondolom, nagyon sok mindent kell tenniük ebben a dologban is.

Végezetül arra szólnék fel a magyar kormányt, hogy a romákat ne hátra sorolja mindenféle intézkedésben, és fontos bizonyára egyéb más források odaítélése pályázatokra vagy éppen beruházásokra, viszont egyetlenegy fontos: a romaintegráció nem akadhatna meg.

Köszönöm szépen. *(Kész Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kulcsár Gergely képviselő úr, Jobbik: „A debreceni menekülttábor bezárásának margójára” címmel. Öt perce van, parancsoljon!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Úgy tűnik, hogy egy hosszú küzdelem végéhez értünk. Lezárult egy fejezet Debrecen életében, ugyanis bezár a Sámsoni úti menekülttáborként elhíresült intézmény. El kell mondani, alá kell húzni, hogy Debrecen megsínylette az elmúlt éveket, ugyanis míg az ország más területein csak nemrégiben érzékelhető az a kiszélesedő migránsválság, amit egész Európa nyög, Debrecenben már évekkal ezelőtt megtapasztalták az emberek ezt a problémát, ennek a problémának majd' minden szegmensét. Volt itt minden, késelés a belvárosban, őrjögő, garázdálkodó bevándorlók a táboron kívül és belül, és meg kell említeni, bár szóra nem lenne érdemes, a migránsoknak csokoládét osztogató DK-s képviselőket is.

Ezek után a közelmúltban, tíz nappal ezelőtt Kósa Lajos sajtótájékoztatóján jelentette be, hogy a belügyminiszter úrral történt egyeztetés után bejelent, hogy bezárják a debreceni menekülttábor. Pár nap múlva a Belügyminisztérium is kommunikálta a dolgot. Ebben leírták, hogy zárttá teszik a tábor nyitott részét október hónap végéig, majd az egész tábor felszámolásának határideje ez év vége.

Mindezt örömmel hallottuk mi, jobbikosok is, bár megkésett ez az intézkedés. Egyedül a Jobbik volt az a politikai erő, aki az elmúlt években kitartóan harcolt, évek óta harcolt a tábor zárttá tételéért, a tábor elköltöztetéséért, bezárásáért. Sok demonstrációt tartottunk, számtalan sajtótájékoztatót, a debreceni jobbikos önkormányzati képviselőknél is számtalan felszólalása volt a debreceni önkormányzatban, parlamenti felszólalások hangoztak el. Tucatszor vitatkoztam Konkrét államtitkár úrral is ebben a kérdésben, egyszer sem beszélt arról államtitkár úr, hogy a kormánynak szándékában állna bezárni a befogadóállomást, sokszor mellébeszélés hangzott el válaszként. Nem is beszélve arról, hogy több százmillió fejlesztéseket hajtottak végre az elmúlt években a debreceni befogadóállomáson belül, komfortosabbá téve a bevándorlók mindennapjait, és ezt is támogatta a kormány.

(18.00)

Még néhány példát azért felidéznék a közelmúltból a bevándorlók viselkedésével kapcsolatban Debrecenben, s mondom, ez még mind azelőtt történt, mielőtt így kiszélesedett volna a migránsválság. Volt tömegverekedés a táboron belül, késelés a belvárosban életveszélyes sérüléssel, egy magyar fiatalember sérült meg, fiatal lányokat késsel raboltak ki migránsok, sok-sok garázdaság, zaklatás, félelemkeltés, a környéken élők nem tudtak nyugodtan élni. De ezen túl is beszélni kell az elvarratlan szálakról. A Jéghegy csúcsa volt, amiről mindenki tud, hiszen országos hír volt belőle, hogy az idén júniusban óriási botrány volt a menekülttáboron kívül. Kitértek a migránsok, garázdálkodtak az utcán, autótak törtek szét, kukákat gyújtogattak. Arról már nem nagyon szólt a fáma, hogy a több száz bevándorló - de hívhatjuk őket betolakodóknak is -, betolakodó közül kiket ítéltek el, mi volt a nyomozás eredménye, kitasítások történtek-e az országból, velük mi van.

Visszont a közelmúltban jutott tudomásomra, hogy eljárás indul Debrecenben a városukat féltő fiatalok ellen, ugyanis néhányan a debreceni nagyalomás környékén sétálgattak, ketten csuklyában voltak és lefotózták őket, mindez felkerült az internetre, és nyomozás van ellenük, miközben semmit nem csináltak, nem történt feljelentés. Ha jól tudom, a rendőrség jár el saját hatáskörben ebben az ügyben. Ezt elég felháborítónak tartom. Mérlegre kéne tenni a dolgokat, hogy mi történt azon a júniusi napon, és ezek a fiatalok mit követtek el. Véleményem szerint semmit.

Az is érdekes kérdés, hogy mi lesz a tábor helyén, az ott dolgozókat hol fogják alkalmazni.

Mindezek mellett végül köszönetet szeretnék mondani a debrecenieknél, a környéken élőknek a türelmükért, a kitartásukért, az ott szolgálatot teljesítő rendőröknek, a Jobbik önkormányzati képviselőinek, a „Debrecenben hallottam” és a migránsfi-

gyelő Facebook-csoportoknak, a civil megmozdulásokat szervezőknek, kiemelve Keresztesi Gergő nevét. S remélhetőleg tényleg végleg bezárják a táborát. Ezzel csatát nyertünk, de háborút sajnos még nem, hiszen a migránsválság még sok gondot fog okozni Európa-szerte. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr kíván reagálni. Tessék!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Orbán Viktor miniszterelnök úr ez év májusában jelentette be, hogy be kell zárni a debreceni befogadóállomást. A kormány október 2-án döntött a kérdésben, és elrendelte a befogadóállomás bezárását. Sajnálom képviselő urat, hogy nem tud őszintén örülni ennek a lépésnek, hiszen a napirend utáni hozzászólásában panaszkodott, majd egy hosszas listát sorolt fel, hogy kinek mond köszönetet. Azt gondoltam, hogy a kormányt teszi az első helyre, de ezt nem tette meg. Nem is ez számít, de mindenképpen sajnálom, hogy nem tud örülni ennek.

Ha a debreceni polgárok érdekeit képviselné, akkor biztos örülné neki, hiszen sokszor elmondta itt a parlamentben, s most is utalt rá, hogy ön a debreceniek érdekében szót emelt ebben a kérdésben, és én többször válaszoltam is rá. Én valóban nem tettem ígéretet, mert mi nem ígéretet teszünk, hanem cselekszünk, tisztelt képviselő úr. Ezt láthatják a debreceniek, és én úgy tudom, hogy a debreceniek őszintén örülnek ennek a döntésnek. Arra biztatom önt is, hogy változassa meg az álláspontját, és felhőtlenül, őszintén tudjon örülni ennek a döntésnek.

Én is megragadom az alkalmat, hogy ezúton itt a parlamentben köszönetet mondjak Debrecen megyei jogú város polgárainak a türelmüket, az együttműködésükért, a megértésükért, aztán a város képviselő-testületének, közgyűlésének, a város tisztségviselőinek, s mindenkinek, aki tett a debreceniekért. Köszönetet mondok az ott szolgálatot teljesítő rendőröknek, készenléti rendőröknek, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal munkatársainak, mindenkinek, aki ebben a nagyon nehéz feladatban, amit ők elláttak a debreceni befogadóállomáson, eleget tett. Úgy gondolom, ez a döntés is világosan kifejezi azt a meggyőződésünket és a kormánynak azt a gyakorlatát, hogy minden döntésében, minden kérdés eldöntésében Magyarország és a magyar emberek érdekeit képviseljük. Ezt fogjuk tenni a jövőben is. Kérem képviselő urat, hogy gondolja át az álláspontját, és ha tényleg fontosnak tartja ezt a kérdést, ennek a kérdésnek az eldöntését, akkor tudjon őszintén örülni ennek. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felhívásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr,

Jobbik: „A hadsereg-szétkergető Linder Béla is büszke lenne rátok” címmel. Öt perce van. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Emlékezetes, hogy a pesti csatornák és a szabadkőműves páholyok által szabadjára eresztett őszirózsás, majd azt követő kommunista vircsaft miként tette tönkre a nemzeti önvédelem lehetőségét az első világháború legvégén, a legvészterhesebb időkben. Emlékezetes, hogy a degenerált vörös gróf, Károlyi hadügyminisztere, az alkoholista Linder Béla, aki hazaárulása jutalmaként halálakor még díszsírhelyet is kapott a szerbektől, miként kergette szét a frontokról hazaérkező magyar katonákat, mondván, hogy nem akar több katonát látni.

Emlékezetes, hogy a Tanácsköztársaság vörös hóhérai lelkiismeret-furdalás nélkül lőtték hátba az egyre zsugorodó országot az előrenyomuló román csapatoktól védő székely hadosztály hős katonáit. Mint ahogyan emlékezetes az is, hogy az országhódító bolsevik csűrhe hogyan vetette házi őrizetbe a katonáit, a világháború legvitézesebb alakulatát, a somogyi 44-es gyalogezred rendíthetetlen rossebbakáit a harcterekről teljes rendben és fegyverzetben hazahozó Bauer Gyulát, nehogy legyen, aki meggátolja a Kun Bélák és Szamuelyk nemzetvesztő ámokfutását.

Mi lett volna ebből az országból, ebből a nemzetből, ha nincsenek a 907-es pozsonyi csatában az ugros eliminandos esse, tehát a „magyarokat el kell pusztítani” felkiáltással hazánkra rontó nyugati csapatokat rommá zúzó Árpád lovasai? Ha nincsenek olyan bátran küzdő vitézek, mint a hadak villámának, a törökök rémének, a nándorfehérvári diadal hőségének, Hunyadinak katonái, akiknek kereszt volt a hitük és kard a becsületük? Ha nincsenek Bocsкаи vad hajdú, Thököly és Rákóczi labancverő kurucjai, ha nincsenek megvesztegethetetlen '48-as honvédek, bátor rongyos gárdistáink, tiszta lelkű '56-os pesti srácaink?

De ugorjunk a múltból a mába! Az alig ezerlelkes somogyi Zákányra már több mint három hete óriási nyomás nehezedik a nagy népességcserét lebonyolító, kontinensfoglaló migránsáradat során. Itt történt, hogy a helyi óvoda munkatársai a kicsiket kivitték a határárnál szolgálatot ellátó honvédekhez, és a gyermekek által készített jókívánságokat, rajzokat is átadták a helyszínen lévő katonáknak, rendőröknek. A nemes dologból sikerült botrányt kavarni, hiszen a Társaság a Szabadságjogokért, valamint az Eötvös Károly Intézet szerint: „A katonáknál tett látogatás a híradások tanulsága szerint a menekült-helyzet kapcsán a katonák alkalmazásának szükségességét, a militáns megoldásokat népszerűsítette óvodáskorú gyerekeknek. A szülők kizárólagos joga azonban eldönteni, hogy a békés megoldásokat vagy a katonai konfliktuskezelést, életformát népszerűsítő nevelésben részesítik-e gyermekeiket - önkormányzati óvoda ebbe nem avatkozhat bele.”

Az úgynevezett jogvédők jogsértésről ajvékoltak és bocsánatkérést követeltek, amit a település polgármestere sajnos meg is tett. A falun eddig keresztülhaladó 70 ezer illegális bevándorló mellé bizonyára úgy hiányzott neki a Belpestről keltett cirkusz, mint púp a hátára. Munkájához további sok szerencsét kívánok, és egy Churchilltől való idézetet küldnék: „Ne engedj, soha, soha, soha, soha semmiben, se kicsiben, se nagyban, soha ne engedj, csak a tisztesség és jóérzés érveinek.” De ezeknek, teszem hozzá már én, tényleg soha ne engedj!

Mélységesen felháborító ugyanis a szélsőliberálisok véleményterrorja. A genderideológia jegyében egyesek lehet, jobban örülnének neki, ha az ovikban tilos lenne, hogy a gyermekek a nemi sztereotípiákat megerősítő játékokkal foglalják el magukat. Mondjuk, a kisfiúk katonásdit játszzanak, a kislányok pedig babázzanak. Sőt! Egyesek számára talán az lenne az ideális, ha az óvónők a délutáni alvás előtt nem Csipkerózsikáról, hanem Csipke Józsikáról olvasnának föl mesét a jövő cseperedő nemzedékének.

Egyesek számára bizonyára olyan világ lenne az ideális, ahol a közterekről kitiltják a kereszteket, a karácsonyfákat, valamint a harangszót, ahol - hogy tekintettel legyenek a másságra - betiltják az anyák napját, és ahol, mint az Svédországban már megtörtént, szivárványos zászlók alatt mindenféle prajdokra vezénylik a gyerekeket.

(18.10)

A dél-somogyi Zákányban szolgálatot teljesítő katonák és rendőrök határozottan, de nagy humánummal teszik a dolgukat. Őrzik hazánk biztonságát, azon vannak, hogy a migránsválság minél kevésbé érintse a lakosságot. Minden tiszteletet és köszönetet megérdemelnek. A Soros által is támogatott szélsőliberálisok vigyázó szemüket inkább arra az országra vessék, ahol a gyerekek a rakétákra írnak üzeneteket. Köszönöm a figyelmet. *(Kulcsár Gergely tapsol.)*

ELNÖK: A kormány nevében Vargha Tamás államtitkár úr fog szólni. Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy nagyívű történelmi visszatekintés helyett a közelmúlt eseményeivel kezdjem a választ, abban a közelmúltban, ahol a társadalmi szerepvállalás és katasztrófa-helyzetben mutatott példaértékű szolgálatának köszönhetően a Magyar Honvédség immár elismert és példaértékű intézménye Magyarországnak. Nemcsak az alapfeladatait látta el, hanem nemzeti összetartozásra nevelő munkájával és karitatív szolgálatával is erősítette hazánkat is ma, amikor a tömeges migráció okozta válsághelyzetben a Magyar Honvédség

szervezetten, felkészülten és kellő motiváltsággal látja el alaprendeltetéséből adódó feladatait, eleget tesz a magyar és az Európai Unió schengeni határainak védelme érdekében meghatározott feladatainak is.

Két törvény, a Magyar Honvédségről szóló törvény és a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló törvény módosítása tette lehetővé, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet szabályaival összhangban a Magyar Honvédség itt belföldön, Magyarországon közreműködjön a válságkezelésben és a határrendészeti feladatokban, amihez hozzá kell tennünk rögtön, hogy a Magyar Honvédség a rendőrség feladat- és hatáskörét továbbra sem vonja és nem is vonta el. Ez a rendőrség alkotmányos pozícióját nem érinti, a rendőrség felel a határ őrzetért és a határrendészeti feladatok ellátásáért.

A Magyar Honvédség a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet idején a meglévő feladatain túl, a kormányrendeletben meghatározott területen: az államhatár őrzésében, az államhatár rendjét közvetlenül veszélyeztető konfliktushelyzet és a migráció kezeléséhez szükséges intézkedések végrehajtásában, valamint az államhatár rendje ellen irányuló erőszakos cselekmények elhárításában vesz részt.

Elmondhatjuk tehát, hogy a Magyar Honvédség kijelölt erői az ország déli területén a szükséges és elégséges erők alkalmazási készenlétével, szoros együttműködés kialakításával biztosítják a rendőri erők támogatását. Ezenkívül a Magyar Honvédség folyamatosan figyelemmel kíséri a határ menti eseményeket és a kialakult helyzetet, és proaktív módon emeli a készenléti szintet, és rendeli ki erőit és eszközeit annak érdekében, hogy az államhatárzárési feladatait - ha van ilyen - a legrövidebb időn belül a leghatékonyabban képes legyen megvalósítani.

Mindemellett nemzetközi gyakorlat végrehajtásával is szeretnénk hozzájárulni ahhoz, hogy Európa megismerje Magyarország migrációs válságkezelése során tett rendkívüli erőfeszítéseit, és gyakorlat keretében talán elsőként cseh katonák érkeznek majd hazánkba, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelésére való felkészülés és tapasztalatcsere keretében együttműködjenek a magyar honvédekkel. Ők konkrét határrendészeti feladatok végrehajtásában természetesen intézkedési jogkörrel nem fognak rendelkezni.

A magyar katonák tehát a déli határainkon magas szakmai színvonalon ellátott feladataikkal nap mint nap bizonyítják felkészültségüket és elhivatottságukat. Kimondhatjuk tehát, azt gondolom, hogy a Magyar Honvédségre, a magyar honvédekre és a honvédek szolgálatára szükségünk van, és ha az elmúlt idők történelmi eseményeinek tanulsága van, akkor az igenis egy tanulság, hogy a honvédeket soha, semmilyen időben nem szabad szélnek ereszteni.

Ezúton is köszönettel tartozunk a katonáknak, honvédeknek és nem utolsósorban a családtagjaik-

nak, szeretteiknek, és büszkén mondhatjuk, hogy az ott élő emberek, kicsik és nagyok, idősek és fiatalok is örömmel fogadják a katonákat, és a szolidaritásuk és tiszteletük jeleként igyekeznek segíteni a munkájukat, és esetenként ajándékokkal is kedveskednek a katonáknak.

Köszönettel tartozunk az önkormányzatoknak, többek között az én városom, Székesfehérvár önkormányzatának, amely 10 millió forintos támogatásával lehetővé teszi, hogy olyan mobil wifieszközöket tudjunk vásárolni, amivel a katonák és a családtagok, szeretteik kapcsolattartását tudjuk segíteni, és minden magyarnak is köszönettel tartozunk, hogy a magyar honvédelem ügye iránti példaértékű társadalmi összefogást mutatják és teszik elénk és a jövő nemzedéke elé. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mai utolsó napirend utáni felszólalásunk következik, Nagy István képviselő úr jelentkezett felszólalásra: „A Hajdúböszörményből Újrónafőre történő telepítés 75. évfordulója” címmel. Parancsoljon!

NAGY ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Az 1930-as évek elején bekövetkezett gazdasági válság és a munkanélküliség ráirányította a figyelmet a szociális kérdések megoldására. Munkához, földhöz, életlehetőséghez kell juttatni az elszegényedett magyar családokat. Megrekedt a falusi lakosság terjeszkedésének lehetősége, körülzárt a nagybirtok. Vidéken nem voltak gyárak. Napszámosnak, részes aratónak sem mehetett el mindenki a saját falujában. Sok vita után megszületett az elgondolás: az elszegényedett családokat oda kell telepíteni, ahol találnak munkát, és van földbérletre vagy földtulajdonszerzésre, részletfizetésre lehetőség. A telepítés célja az volt, hogy a szegény családokat jobb életkörülményekhez juttassák, másrészt a ritkán lakott területeket benépesítsék. Az ország legritkábban lakott területe az 1930-as években Moson megye volt. Míg az országos átlagos népesség 94 fő volt, Moson megyében 40 fő volt négyzetkilométerenként.

Jelképszerűnek érzem, hogy pontosan 75 évvel ezelőtt gördült be a böszörményiek vonata, hogy arról lemálházva Rónafőpusztára szekerezzenek, s foglalják el házaikat, vegyék birtokba az új hazát. S még inkább meg hat, hogy 75 évvel ezelőtti elődeim, a Földművelési Minisztérium telepítési osztályáról vitéz dr. Vass Elek minisztériumi osztályfőnök és dr. Hajdu István miniszteri osztálytanácsos aktívan közreműködött az áttelepítésben; s hogy a magyaróvári állomás fogadóbizottságában is jelen volt a minisztérium képviselőjében Koszta Ferenc dr. telepítési fogalmazó.

„Különvonattal érkeztek a telepések a vasút elnökgazgatóságának megértő támogatásával. Felvirágzott kocsik hozták őket hétfő óta a messze Nagyalföldről.” - írta a korabeli Mosonvármegye, amelyik

„Megszállották a hajduk Rónafőt” címmel közöl két-hasábos írást a címlapon. S Ruff Andor, a lap főszerkesztője, aki maga is ott volt a fogadóbizottságban, így folytatja: „Az érkezők szemeiben még ott csillogott a búcsúzás könnye, hisz őseik rögeitől szakadtak el, de már ott csillogott szemükben, ott nevetett ajkukon az új élet bizalma és reménysége is.”

Magyarország rossz birtokmegosztásából számtalan probléma fakadt, nem meglepő, hogy az akkori kormány megpróbált ezen a helyzeten valamelyest javítani. Az ellentmondások feloldásának egyik lehetséges megoldásaként kínálkozott, amikor 1936-ban a parlament többsége, Darányi Ignác „földművelésügyi miniszter” előterjesztésében elfogadta azt a törvényt, amely a telepítésekről és más földbirtokpolitikai intézkedésekről rendelkezett.

A törvény céljának megvalósítására létrejött egy telepítési alap, amely a földművelésügyi miniszter kezelése alá tartozik. A telepítési alaphoz fedezte az állam az ingatlanok megszerzésének költségeit, ebből nyújt a birtokszerzők részére építési kölcsönöket, fedezik a műszaki és igazgatási munkálatok, különböző beruházások költségeit.

Ennek a programnak a keretében kerültek végül Rónafőre böszörményiek. Hogy miért pont onnét? Ennek Csizmadia Károly református lelkész a tudója, akinek elbeszélése szerint: „Felutaztam Budapestre a Földművelésügyi Minisztériumba, és a telepítési osztályon dr. Vass Elek tanácsosnak elmondtam, hogy Rónafőn van eladó birtok, közel a nyugati határhoz. Alkalmas lenne telepítési célra. Magyar családokat lehetne a birtokra telepíteni.”

Csizmadia Károly munkája során kapcsolatba került a hajdúböszörményi születésű Kovács Péterrel, aki ebben az időben a Keresztyén Ifjúsági Egyesület országos titkára, külföldön is elismert képviselője volt. Kovács és Csizmadia közös erővel láttak hozzá a nem kis feladathoz. A KIE-titkár böszörményi származása miatt esett a választásuk a hajdúsági városra, a szervezőmunka pedig mihamar elindult.

(18.20)

A minisztériumból 1940. április 3-án Szalay Jenő jogtanácsos a következő telefonrendeletet adta le: Hajdúböszörmény városából 50-60 családos embert akarnak áttelepíteni Rónafőre, az érdeklődők folyó hó 6-án reggel 8 órára a városházára összehívandók. A jogtanácsos pedig április 5-én Hajdúböszörménybe fog utazni, hogy másnap tájékoztassa a lehetőségekről az az iránt érdeklődőket. A hirdetményben közölték még, hogy mi mennyibe fog kerülni.

A korabeli dokumentumokból és visszajelzések-ből kiderül, hogy a hajdúböszörményi telepések jelentkezők többsége rendelkezett házzal, szántóval, lóval, tehénnel. Áprilisban úgynevezett „földkóstoló bizottság” érkezett Rónafőre Böszörményből, s annak tagjai megállapították, hogy alkalmas a felajánlott terület benépesítésre. A Földművelésügyi Minisz-

térium nyilvántartása alapján összesen 72 bőszőrményi lakos kérte, hogy áttelepülhessen ide. Az első telepescsoport áttelepülése korántsem számított egyszeri alkalomnak, 1940 októbere után ugyanis még több alkalommal is költöztek Rónafőre hajdúbőszőrményi családok.

Végezetül lapozzuk fel ismét *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a korabeli Moson vármegyét! Ruff Andor már említett cikkéből sugárzik a betelepülők iránti szeretet. Az esemény rangját emeli, hogy a fogadóbizottság már említett képviselői mellett jelen volt a vasútállomáson Csizmadia Károly református lelkész, vitéz dr. Satory Jenőné, a Református Nőszövetség vezetőségi tagja, vitéz Bíró Gyula akadémiai tanár, Krolopp Alfrédné, a Nőszövetség elnöknője, Proszonits István főhercegi uradalmi intéző.

A lap ígygen fejezi be írását: „A rónafői telepés községgel vármegyénk telepés községeinek száma négyre gyarapodott, Jessemajor - Pünkösdvásár -, Kisnyilas mint vitézi telepék, Újudvar és most Rónafő. Mindmegannyi egy-egy új szép és virágzó magyar község magva itt, a gyéren lakott végvidéken, ahol az

istenáldotta föld még sok családot tud eltartani, sok dolgos kezet tud foglalkoztatni. Mindmegannyi új ígéret, új erő és új forrás a jövő számára.”

Isten nagy kegyelme, hogy 75 évet megélt e település. Isten tartsa meg az elkövetkező időkben is! Legyen egyik tartóoszlopa és védőbástyája itt, a nyugati végen élő magyarság számára! Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Nagy érdeklődéssel és még nagyobb türelemmel hallgattuk képviselő urat, és úgy vesszük, hogy államtitkárként reagált is a kormány nevében a képviselő felvetésére, így aztán bent is maradtunk az időkereten belül. *(Dr. Nagy István: Köszönöm.)*

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak következő ülésére 2015. október 19-én kerül sor. Megköszönöm munkájukat.

Az **ülést bezárom**. Jó estét mindenkinek!

(Az ülés 18 óra 22 perckor ért véget.)

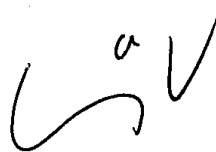
Földi László s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s.k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)